

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษณ์ ทองเลิศ. สื่อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม องค์กรร่วมแห่งสายสัมพันธ์ของวิถีชีวิต.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2540.

กรุงเทพธุรกิจ (19 มี.ค. 45): 3.

กวี สุทธิระ. อีกมุมมองเรื่อง ปปง.. ผู้จัดการรายสัปดาห์ (8-14 เม.ย. 2545): 11.

เกษมพงศ์ โบตระกูล. กระบวนการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การฟอกเงิน พ.ศ. 2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. กฎหมายมหาชนเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: เอกสารประกอบการสอนวิชา

กฎหมายมหาชนเบื้องต้น หลักสูตรปริญญาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2542.

จรูญ สุภาพ. สารานุกรมรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.), 2533.

จรัญ โฆษณานันท์. กฎหมายกับสิทธิเสรีภาพในสังคมไทย : เส้นขนานจาก 2475 ถึงปัจจุบัน.

กรุงเทพฯ: กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม, 2528.

จิตินันท์ พงษ์สุทธิรักษ์ และ วีระบุษย์ กาญจน์ชูฉัตร. สื่อสาธารณะ : แนวคิด ประสบการณ์ และ

ความเป็นไปได้ในประเทศไทย. ใน นวลน้อย ตรีรัตน์ และ กนกศักดิ์ แก้วเทพ (บรรณาธิการ),

เสรีภาพสื่อไทยในยุคเศรษฐกิจการเมืองผูกขาด, หน้า 168. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์

การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. ข้อที่ควรคำนึงเกี่ยวกับกฎหมายฟอกเงิน. ดุสิตพาห 41, 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม

2537) : 45-50.

ทวีศักดิ์ บุตรตัน. 'ทักษิณ' โมเดล. มติชน (19 ก.ย. 2548): 6.

เทพชัย ห่อง. ใครเป็นกระจกกันแน่...สื่อหรือสังคม. ใน อุบลรัตน์ ศิริวุศศักดิ์ (บรรณาธิการ), ปิดหู

ปิดตา ปิดปาก : สิทธิเสรีภาพในมือธุรกิจการเมืองสื่อ, หน้า 187. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์

คบไฟ, 2548.

เทพชัย ห่อง. สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2548.

นวลน้อย ตรีรัตน์. การฟอกเงินและผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง. ใน ผาสุก พงษ์ไพจิตร

(บรรณาธิการ), หวย ช่อง บ่อน ยาบ้า เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย

ไทย, หน้า 279. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ตรีสวิน, 2543.

นวลน้อย ตรีรัตน์ และ ธาณี ชัยวัฒน์. หนังสือพิมพ์กับการสะท้อนความจริงในสังคมไทย. ใน

นวน้อย ตรีรัตน์ และ กนกศักดิ์ แก้วเทพ (บรรณาธิการ), เสรีภาพสื่อไทยในยุคเศรษฐกิจ การเมืองผูกขาด, หน้า 75. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

นิกร เกตุกุล. การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทฤษฎี กฎหมาย และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ Tranlator at law.com, 2543.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. สื่อภายใต้รัฐที่เป็นเครื่องมือของทุน. ใน อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (บรรณาธิการ), ปิดหู ปิดตา ปิดปาก : สิทธิเสรีภาพในมือธุรกิจการเมืองสื่อ, หน้า 65. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์ คบไฟ, 2548.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. กฎหมายมหาชน เล่ม 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. กฎหมายมหาชน เล่ม 3 ที่มาและนิติวิธี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.

บุญรักษ์ บุญยะเขตมาลา. ทิศทางหนังสือพิมพ์ในทศวรรษ 1990 สื่อมวลชนในสังคมไทย :

สถานภาพและแนวโน้มในทศวรรษ 1990. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

บุญเลิศ สันต์คอนวัตถ์. กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษาเฉพาะกรณีอำนาจของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับคณะกรรมการธุรกรรม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร. คอร์ปชั่นสองรูปแบบ. ใน จูไรรัตน์ แสนใจรักษ์ (บรรณาธิการ), ธรรมาภิบาล กับคอร์ปชั่นในสังคมไทย, หน้า 161. กรุงเทพฯ: มูลนิธิวิถีทรรศน์, 2546.

ผู้จัดการรายวัน (19 มี.ค. 45): 14.

พงศอดุล ฤกษ์ธราช. ผลกระทบต่อสถาบันการเงินในประเทศไทยภายใต้กฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน. คูลพาหุ 41, 4 (กรกฎาคม – สิงหาคม 2537) : 68-73.

พูนศักดิ์ วรรณพงศ์. กฎหมายกับการเมือง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารมวลชน, 2534.

โกสิน พลกุล และ ชาญชัย แสงศักดิ์. หลักกฎหมายมหาชน เล่ม 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2541.

มติชน (25 ก.พ. 48): 30.

มติชน (5 มี.ค. 48): 15.

มติชน (12 ธ.ค. 48): 15.

รัตพงษ์ สอนสุภาพ และ ประจักษ์ น้าประสานไทย. Thaksino's model ปฏิรูปความมั่งคั่งสู่ฐานอำนาจใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ยู เอ็กซ์ เพรส, 2546.

ราเชษฐ์ หิมสุหรี. การวิเคราะห์เชิงโครงสร้างของกระบวนการผลิตข่าววิทยุเนชั่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

วรพจน์ วิสสุตพิชญ์. สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2538.

- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ: สำนักฝึกอบรมศึกษา
กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2540.
- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. โครงสร้างและกลไกในรัฐธรรมนูญกับอำนาจของนายกฯทักษิณ. ใน เจิมศักดิ์
ปิ่นทอง (บรรณาธิการ), รัฐันทักษิณ 2, หน้า 299. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ขอคิดด้วยคน, 2547.
- วรเทพ เชื้อสุนทร โสภณ. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 : ศึกษา
เฉพาะกรณีธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิติศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- วาทีน คำทรงศรี, พล.ต.ต. การฟอกเงิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2539.
- วิฑูร พึ่งประเสริฐ, บรรณาธิการ. คนบ้าข้าว (สุทธิชัย หยุ่น). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เนชั่น, 2543.
- วิลาสินี พิพิธกุล, บรรณาธิการ. สถานการณ์ด้านสิทธิเสรีภาพสื่อมวลชนในรอบปี 2546. กรุงเทพฯ:
(ม.ป.ท.), 2547.
- วิเคราะห์เหตุร้ายฉาวและทางออกสื่อมวลชน VS รัฐบาลแมว. มติชน (7 ธันวาคม 2547): 2.
- วีระ โลจายะ. สิทธิและเสรีภาพของประชาชน. กรุงเทพฯ: เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายมหาชน
สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.
- วีระพงษ์ บุญโยภาส. สัมภาษณ์, 3 สิงหาคม 2548.
- วุฒิสภา. รายงานการประชุมคณะกรรมาธิการการมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพฯ: วุฒิสภา,
2545. (อัดสำเนา)
- เวชยันต์ วัฒนกุล. การวิเคราะห์การนำกฎหมายฟอกเงินมาใช้. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหา
บัณฑิต (พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.
- ศาลปกครองกลาง. สำเนาคำพิพากษาคดี. กรุงเทพฯ: คณะตุลาการศาลปกครองกลาง, 2545. (อัด
สำเนา)
- ศูนย์ข้อมูลอาชญากรรมทางธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบการ
สัมมนาเรื่องกฎหมายสกัดการฟอกเงินในมุมมองของสถาบันการเงิน, 2537.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. คอร์รัปชันนโยบายภายใต้รัฐบาลทักษิณ. ใน ภิญโญ ไตรสุริยธรรมา
(บรรณาธิการ), Toxinomics พิชัยทักษิณ, หน้า 85. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ openbooks, 2547.
- สมบัติ ชำรงชัญญะ. การเมือง: แนวความคิดและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม,
2546.
- สังคีต พิริยะรังสรรค์. คอร์รัปชันแบบบูรณาการ. มติชน (28 ต.ค. 2548): 6.
- สามชาย ศรีรัตน์. ทักษิณในเซชั่น (Thaksinization) การกลายเป็นทักษิณ. มติชน (2 ม.ค. 2549): 7.
- สิริลักษณ์ นุรักษ์. การศึกษาที่ส่นะต่อกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ศึกษาเฉพาะ
กรณี : นักการเมืองและสถาบันการเงิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

สีหนาท ประยูรรัตน์. คำอธิบาย พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์เอเชียเพลส, 2542.

สุกัญญา ติระวนิช. ประวัติการหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2325-2475). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

สุทธิชัย จิตรวานิช. กฎหมายเกี่ยวกับการฟอกเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา. คูลพาท 42, 4

(ตุลาคม – มีนาคม 2538) : 151-155.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. รายงานการสอบสวนเรื่องการสอบสวน พ.ต.อ.พีรพันธุ์ เปรมภูติ

และ พ.ต.อ.สีหนาท ประยูรรัตน์ เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง. กรุงเทพฯ: สำนัก

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2545. (อัดสำเนา)

หยุด แสงอุทัย. หลักรัฐธรรมนูญทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2538

องค์การ สารศิริวงศ์. รัฐกับการควบคุมสื่อมวลชน : ศึกษากรณีการควบคุมเนื้อหาทางการเมืองของ

รายการวิทยุและโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2540.

อรรถพ ลิขิตจิตถะ. ถาม-ตอบเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน.

กรุงเทพฯ: กองนิติการ สำนักงาน ปปส. สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542.

อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์. ระบบวิทยุและโทรทัศน์ไทย โครงสร้างทางเศรษฐกิจการเมืองและผลกระทบต่อ

ต่อสิทธิเสรีภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์. อนาคตสื่อเสรีในระบอบทักษิณ. ใน เจมส์ คี ปันทอง (บรรณาธิการ), รัฐัน

ทักษิณ, หน้า 180. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ขอคิดด้วยคน, 2547.

เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา. การเมืองหลังการเลือกตั้งปี 2548: เผด็จการประชานิยมหรือประชาธิปไตยแบบ

มีส่วนร่วม. ใน ธนศ วงศ์ยานนาวา (บรรณาธิการ), รัฐศาสตร์สาร, หน้า 2. กรุงเทพฯ: โรง

พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา. Power/ อำนาจ. ใน สิริพรรณ นกสวน และ เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา (บรรณาธิการ),

คำและความคิดในรัฐศาสตร์ร่วมสมัย, หน้า 271-272. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2546.

ภาษาอังกฤษ

- Dahl, Robert A. Who govern? Democracy and Power in an American City. New Haven: Yale University, 1961
- Friedrich, Carl J. An Introduction to Political Theory. New York: Harper and Row Publishers, 1967
- Locke, John. Two Treatises of Government. Cambridge: Cambridge University Press, 1970.
- Lukes, Steven. Power: A Radical View. London: Macmillan, 1974
- Mann, M. Macmillan Student Encyclopedia of Sociology. London: Macmillan, 1983
- Meyer, William J. The Political Experience. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1978
- Parsons, Talcott. Social Politics and Structure. New York: The Free Press, 1965
- Perry, Peter John. Political Corruption and Political Geography. Hampshire: Atheneum Press, 1997.
- Reporters Sans Frontieres[Online]. Available from: <http://www.rsf.org.html>[2005, Oct 31]
- Scott, J.C. Comparative Political Corruption. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 1972.
- Tullock, G. Rent Seeking. Aldershot: Edward Elgar, 1993.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ กต 0802/ 45

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กท. 10400

8 มกราคม 2545

เรื่อง บทบาทและการดำเนินการขององค์การเอกชน

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารข้อพิจารณาเกี่ยวกับบทบาทและการดำเนินการขององค์การเอกชน

ด้วยเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2544 พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ไปพบนางลักขณา เลหาพันธุ์ อธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ เพื่อหารือขอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการต่อการเรียกร้องขององค์การเอกชนในประเทศไทย โดยขอให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาประสานงานและเจรจากับองค์การเอกชนต่างประเทศที่ให้การสนับสนุนงบประมาณแก่องค์การเอกชนไทย และองค์การเอกชนต่างประเทศในไทย ให้ตรวจสอบและดูแลให้การดำเนินการขององค์การเอกชนต่างประเทศเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงนั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียนข้อมูลและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. กระทรวงการต่างประเทศมีความเห็นในขั้นต้นว่า รัฐบาลควรแสวงหาแนวร่วมและการสนับสนุนจากสาธารณชนในประเทศ โดยอาจหาทางประชาสัมพันธ์ถึงความพยายามของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา และควรพยายามดึงแกนนำของกลุ่มเรียกร้องเหล่านี้ออกจากมวลชน โดยหาบทบาทให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ทั้งนี้กระทรวงการต่างประเทศได้จัดทำเอกสารข้อพิจารณาบทบาทและการดำเนินการขององค์การเอกชน และแนวทางในการแก้ไขเพื่อประกอบการพิจารณาดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ซึ่งได้แจ้งให้สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ทุกแห่งใช้เป็นข้อมูลและพิจารณาให้ข้อคิดเห็นต่อไป

2. สำหรับการประสานงานให้สถานเอกอัครราชทูตฯเจรจากับองค์การเอกชนต่างประเทศที่เป็นผู้สนับสนุนทางการเงินนั้น ในขั้นนี้ กระทรวงการต่างประเทศมีความเห็นว่า เป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ เนื่องจากองค์การเอกชนที่ได้รับผลกระทบอาจจะนำเรื่องนี้ไปร้องเรียนในเวทีระหว่างประเทศต่างๆและที่สำคัญองค์การเอกชนเหล่านี้ก็สามารถมีวิธีการรับการสนับสนุนทางการเงินอีกหลายทางและจากองค์การเอกชนต่างประเทศหรือแหล่งสนับสนุนทางการเงินอื่นๆได้

3. อย่างไรก็ตาม หากมีกรณีที่ทางการไทยเห็นว่าจำเป็นและต้องตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การเอกชนต่างประเทศใด กระทรวงการต่างประเทศจะต้องมีข้อมูลพยานหลักฐานอย่างชัดเจนว่าองค์การเอกชนไทยหรือองค์การเอกชนต่างประเทศในประเทศไทยดำเนินงานผิดวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดผลเสียกับประเทศไทยอย่างไร

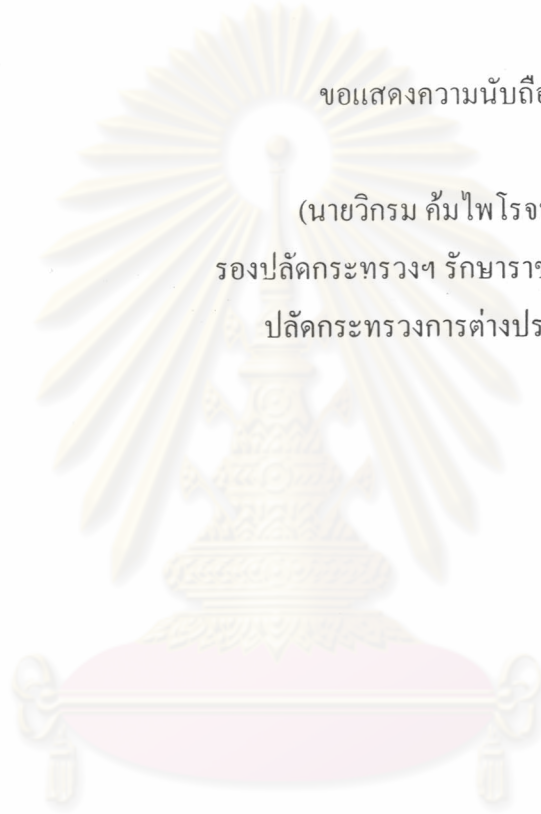
จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติทราบอีกทางหนึ่งด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิกรม คัมไพโรจน์)

รองปลัดกระทรวงฯ รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรมองค์การระหว่างประเทศ

กองการประชุมระหว่างประเทศ

โทร. 0-2643-5000 ต่อ 2324

โทรสาร 0-2643-5071

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ div0802@mfa.go.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการประชุมระหว่างประเทศ กรมองค์การระหว่างประเทศ (โทร.ภายใน 2324)

ที่ 0802/ 2440/2544 วันที่ 5 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง การดำเนินการเรียกร้องขององค์การเอกชนในประเทศไทย

เรียนเสนอ

ด้วยวันนี้ (2 พฤศจิกายน 2544) พล.ท. ปรีชา วรณรัตน์ รองเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง ได้มาพบดิฉันเพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางดำเนินการต่อการเรียกร้องของ องค์การเอกชน (NGO's) ในประเทศไทย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. พล.ท. ปรีชาฯ แจ้งว่า ตนได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ดูแลและ จัดการกลุ่มต่างๆที่ไปเรียกร้องที่ทำเนียบรัฐบาล และเห็นว่าองค์การเอกชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม อย่างสำคัญในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมและไม่มีปัญหาแต่อย่างใด แต่องค์การที่มีปัญหา มีจำนวนน้อย แต่มีที่ทำไม่ผ่อนปรนหรือรับฟังการเจรจาหรือกับรัฐบาล และมีข้อเรียกร้องที่ สุดโต่ง เช่น สมัชชาคนจน กลุ่มปัญหาเขื่อนปากมูล และมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม เป็นต้น องค์การเอกชนเหล่านี้ดำเนินการอยู่ได้ เพราะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศ อาทิ องค์การ Terre Des Hommes และมูลนิธิ Heinrich Boell ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในเยอรมนี

2. พล.ท. ปรีชาฯ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ขณะนี้กลุ่มเหล่านี้อยู่ในระหว่างเดินเท้า ทางไกลมารวมตัวเรียกร้องที่ทำเนียบรัฐบาล จึงมาขอหารือและรับฟังความคิดเห็นจากดิฉันเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป และโดยที่กลุ่มเรียกร้องเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศจึงขอความร่วมมือกระทรวงฯพิจารณาแจ้งให้สถานเอกอัครราชทูตฯที่เกี่ยวข้องแจ้งองค์การเอกชนต่างประเทศผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินเหล่านี้ทราบ เพื่อหาทางตัด การสนับสนุนทางการเงินของกลุ่มเรียกร้องต่อไป

3. ดิฉันให้ความเห็นในขั้นต้นว่า รัฐบาลควรพยายามแสวงหาแนวร่วมและการ สนับสนุนจากสาธารณชนในประเทศ โดยอาจหาทางประชาสัมพันธ์ถึงความพยายามของรัฐบาลใน การแก้ไขปัญหา และควรพยายามดึงแกนนำของกลุ่มเรียกร้องเหล่านี้ออกจากมวลชน โดยหา บทบาทให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและจริงจัง ทั้งนี้ได้แนบเอกสารข้อพิจารณา เกี่ยวกับบทบาทและการดำเนินการขององค์กรพัฒนาเอกชน และแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่ง กรมองค์การฯได้จัดทำขึ้นมา ณ ที่นี้ ซึ่งหากกระทรวงฯเห็นชอบด้วย กรมองค์การฯจะได้ออมให้ พล.ท. ปรีชาฯ ต่อไป

4. สำหรับการให้กระทรวงฯสั่งการให้การประสานงานให้สถานเอกอัครราชทูตฯ เจริญกับองค์การเอกชนต่างประเทศที่เป็นผู้สนับสนุนทางการเงินนั้น ในขั้นนี้ ดิฉันมีความเห็นว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ เนื่องจากองค์การเอกชนที่ได้รับผลกระทบอาจจะนำเรื่องนี้ไปร้องเรียนในเวทีระหว่างประเทศต่างๆและที่สำคัญองค์การเอกชนเหล่านี้ก็สามารถมีวิธีขอรับการสนับสนุนทางการเงินอีกหลายทางและจากองค์การเอกชนต่างประเทศอื่นๆได้ อย่างไรก็ตาม กระทรวงฯจะต้องให้ความร่วมมือสนับสนุนอย่างหนึ่งอย่างใดหรือให้ข้อคิดเห็นอื่นๆที่อาจจะเพิ่มประโยชน์เพิ่มเติมได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยเฉพาะประเด็นในข้อ 3 และ 4

(นางลักษณาจันทร์ เลหาพันธุ์)
อธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึก

ส่วนงาน.....แผนกบริการการธนาคาร...กองการธนาคาร... โทร.(2114).....
 ที่.....0810/25908.....วันที่.....19...ตุลาคม...2544.....
 เรื่อง.....ตรวจสอบบัญชีเงินฝาก...เงินกู้และหลักประกัน.....

เรียน ผู้จัดการสาขาทุกสาขา

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ง. และสำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือขอความร่วมมือให้ธนาคารตรวจสอบ
 ข้อมูลทางการเงินของบุคคลและนิติบุคคล รายชื่อตามเอกสารแนบ

ธนาคารขอให้สาขาตรวจสอบหลักฐานการมีบัญชีเงินฝาก เงินกู้ และหลักประกันที่สาขาว่ามี
 หรือไม่ หากมีโปรดแจ้งลำดับที่ บัตรประชาชนเลขที่ ชื่อบัญชี เลขที่บัญชี สำเนาค่าขอเปิดบัญชี จำนวนเงินฝากใน
 บัญชี พร้อมใบแจ้งยอดเงินฝาก (BANK STATEMENT) และหลักประกันอื่นๆ ให้กองการธนาคาร ภายในวันที่ 25
ตุลาคม 2544 กรณีไม่มีให้สาขาแจ้งว่าไม่มีภายในวันที่ที่กำหนดเช่นเดียวกัน

อนึ่ง หากหลังจากวันที่ที่กำหนดไว้ กองการธนาคารยังไม่ได้รับแจ้งจากสาขาจะถือว่าไม่มีธุรกรรม
 โฉงของบุคคลดังกล่าวอยู่ที่สาขา ซึ่งธนาคารจะได้แจ้งให้หน่วยงานที่ขอความร่วมมือทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการ

(นางสงวน รุ่งโรจน์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองการธนาคาร

หนังสือฉบับนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 ตุลาคม 2544

คัดตามรอยปรุส่งคืนกองการธนาคาร

ที่..... วันที่.....

เรียน ผู้อำนวยการกองการธนาคาร

สาขา.....ขอแจ้งผลการตรวจสอบ ตามหนังสือที่.....0810/25908.....

ลงวันที่.....19...ตุลาคม...2544.....ดังนี้

— ไม่มี

— มี ได้แก่.....

และได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาพร้อมบันทึกฉบับนี้ จำนวน.....ฉบับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(.....)

1. นางสาววนิดา ดันติวิทยาพิทักษ์
2. นายบำรุง คะโยธา
3. นายบารมี ชัยรัตน์
4. นายนันท์โชติ ชัยรัตน์
5. นายชัยพันธ์ ประภาสวัต
6. นายประยงค์ ดอกลำไย
7. นายแรมเล็ก นิลนวล
8. นายภาคภูมิ วิธานศิริวัฒน์
9. นายบรรจง นะแส
10. นางนุรี อางโยธา
11. นายเสรี วงศ์ภักดี
12. นายเจริญ วัคค์อักษร
13. นายบุญมี ไส่กั้ง
14. นายอวยชัย วัฒนา
15. นายเหลาไทย นิลนวล
16. นายอโศก ประสานสอน
17. นายบุญใส ก้อนคินจี่
18. นายปราโมทย์ พรหมพิณีจ
19. นายดำรง บุญฉลาด
20. นายศักดิ์ กาญจนแสน
21. MARNDOUH AL-SHEHR
22. MARWAN AL-SHEHRI
23. MOHALD AL-SHEHRI
24. SULIWAN AL-SHEHRI
25. WALEED AL-SHEHRI
26. WALEED SHEHRI
27. WALEED AL SHERI
28. WAIL AL-SHEHRI
29. SALAM AL-SUGAMI
30. BASIL AL-SYAADI
31. BASIL AL-SYAADI
32. ESAM AL-YAHYA
33. ENTSAR AL-YUSUF
34. FAHAD ALAMRI
35. ALI ALARI
36. MOHAMMED ALASSAF
37. SALEM ALAZMI
38. ABDUL ALBUTAIRI
39. KHALID ALDRIBI
40. MUKRAHAM ALI
41. ABOUL ALIUNAIBI
42. AHMED ALIUNAIBI
43. WALEED ALKAHTANI
44. ABDUL ALKHALDI
45. ABDULLAH ALMUDAI
46. SUHAIL ALNUALMI
47. KHALED ALOJABI
48. AHDULRAHMAN ALIOMORI
49. FAHAD ALGAHTANY
50. MOHAM ALGAHTANY
51. ABDUL ALSHOMRANI
52. FARID ARAKGUI MOHAMAD
53. MOHAMAD ARAKJI
54. MOHAMMAD ARARA
55. MAHAMMAD ASHFAG
56. HASHMI ATEEF
57. HUSSEIN ALLAF
58. ASEM ATTA
59. BOUCHRA ATTA
60. MOHAMMAD ATTA
61. MAHAMMAD ATTA
62. NURST ATTA
63. NURSE ATTA
64. SAMEH ATTA

ภาคผนวก ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำนาน

○ คำสั่งจำหน่ายคดี
เพราะเหตุแห่งคดีสิ้น
สุดลง

(ต. ๑๙)

คดีหมายเลขดำที่ ๔๐๗,๔๒๓/๒๕๔๕
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๕, ๑๒๕๒/๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

นายสุทธิชัย แซ่หยุ่น ที่ ๑
นายเทพชัย แซ่หย่อง ที่ ๒
นายโสภณ องค์กร์การณ ที่ ๓
นายปราบดา หยุ่น ที่ ๔

ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๑

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๒

ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๓

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง ขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ฟ้องรวมกันในคดีหมายเลขดำที่ ๔๐๗/๒๕๔๕ ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากคำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีไปถึงกรรมการผู้จัดการของสถาบันการเงินหลายแห่ง ขอให้กรรมการผู้จัดการของสถาบันการเงินเหล่านั้นตรวจสอบในทางลับและส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ซึ่งข้อมูลรายการฝาก-ถอนเงินและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ของบุคคลและนิติบุคคลในวงการค้าขายหลายราย ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสามด้วย ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นข้าราชการอยู่ในสังกัดหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และปฏิบัติงานภายใต้การกำกับดูแลบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่าคำสั่งตามหนังสือดังกล่าวข้างต้นไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากการดำเนินการเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ เกินสมควรแก่เหตุตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบตามกฎหมาย การใช้อำนาจดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต้องเป็นการตรวจสอบการทำธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรวมทั้งครอบครัวและธุรกิจของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม มิได้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถาบันการเงินได้เคยรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสามรวมทั้งครอบครัวและธุรกิจของผู้ฟ้องคดีทั้งสามแต่อย่างใด หากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมีเหตุสงสัยผู้ฟ้องคดีทั้งสามในเรื่องธุรกรรมว่าเข้าข่ายเป็นความผิดฐานฟอกเงิน ก็ชอบที่จะดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมิได้ดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว นอกจากนั้นผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีเหตุควรสงสัยว่าการใช้อำนาจออกคำสั่งตามหนังสือดังกล่าวข้างต้นของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม เป็นการเลือกปฏิบัติ และเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรของรัฐโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะคุกคามและข่มขู่ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นสื่อมวลชนที่เผยแพร่ข้อความวิพากษ์วิจารณ์บทบาททางการเมืองของนายกรัฐมนตรีตลอดจนแนวนโยบายการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลมาอย่างต่อเนื่อง คำสั่งตามหนังสือดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามรวมทั้งครอบครัวและธุรกิจของผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียง โดยอาจถูกสถาบันการเงินและสาธารณชนเข้าใจผิดว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามเกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งตามหนังสือขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ที่มีไปถึงสถาบันการเงินต่าง ๆ และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ส่งคืนข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ และสำเนาที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ได้รับทั้งหมด ให้กับสถาบันการเงินดังกล่าว หากเป็นการพ้นวิสัยไม่สามารถส่งคืนได้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ทำลายข้อมูลที่ไม่อาจส่งคืนเหล่านั้นทั้งหมด ตลอดจนห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่นำข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้รับมาไปเปิดเผยหรือเผยแพร่แก่บุคคลอื่นหรือใช้ประโยชน์ในทางอื่นใดทั้งสิ้น

ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ๔๒๓/๒๕๔๕ ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากคำสั่งตามหนังสือที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีไปถึงกรรมการผู้จัดการของสถาบันการเงินหลายแห่ง ขอให้กรรมการผู้จัดการของสถาบันการเงินเหล่านั้นตรวจสอบในทางลับและส่งให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลรายการฝาก-ถอนเงินและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ของบุคคลและนิติบุคคลหลายราย ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ด้วย ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นข้าราชการอยู่ในสังกัดหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และปฏิบัติงานภายใต้การกำกับดูแลบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่าคำสั่งตามหนังสือดังกล่าวข้างต้นไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ฟ้องคดี และเป็นการดำเนินการเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้เพราะผู้ฟ้องคดีที่ ๔ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ เชื่อว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ออกคำสั่งตามหนังสือดังกล่าวเพื่อปิดกั้นการใช้สิทธิแสดงความคิดเห็นและสิทธิด้านอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญของครอบครัวของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ คำสั่งตามหนังสือดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับความเสียหายและเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและสิทธิส่วนบุคคลเป็นอย่างมาก

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีไปถึงสถาบันการเงินต่าง ๆ และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ส่งคืนข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ และสำเนาที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ได้รับทั้งหมด ให้กับสถาบันการเงินดังกล่าว

หากเป็นการพันวิสัยไม่สามารถส่งคืนได้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ทำลายข้อมูลที่ไม่อาจส่งคืนเหล่านั้นทั้งหมด ตลอดจนห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่นำข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้รับมาไปเปิดเผยหรือเผยแพร่แก่บุคคลอื่นหรือใช้ประโยชน์ในทางอื่นใดทั้งสิ้น

โดยที่คดีหมายเลขดำที่ ๔๐๗/๒๕๔๕ และคดีหมายเลขดำที่ ๔๒๓ / ๒๕๔๕ มีข้อหาอย่างเดียวกัน และมีผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการพิจารณาพิพากษา และเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาคดี อาศัยอำนาจตามข้อ ๗๙ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ อธิบดีศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้รวมคดีหมายเลขดำที่ ๔๒๓/๒๕๔๕ เข้ากับคดีหมายเลขดำที่ ๔๐๗/๒๕๔๕ แล้วพิจารณาพิพากษารวมกันไป โดยกำหนดให้เรียกผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๔๒๓/๒๕๔๕ ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในทั้งสองสำนวน คงเรียกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปตามเดิม

ศาลได้นัดผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่มาไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อพิจารณาว่าสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาหรือไม่ ได้ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนโดยสรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จริง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้างว่าได้ออกคำสั่งตามหนังสือดังกล่าวในฐานะผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐(๓),(๔) และ(๖) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ และได้ส่งคำสั่งดังกล่าวไปยังสถาบันการเงินจำนวน ๑๗ แห่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้างด้วยว่า ก่อนที่จะมีการออกคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ได้มีหนังสือร้องเรียนจากบุคคลภายนอกซึ่งมิใช่สถาบันการเงิน มีเนื้อความเกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งหมดที่มีรายชื่ออยู่ท้ายหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ โดยมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งหมดว่าเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานและการฟอกเงิน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบและรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้รายงานให้คณะกรรมการตุลาการพิจารณาเห็น

ชอบในคำสั่งตามหนังสือดังกล่าว เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าเป็นการดำเนินการตาม มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งยังไม่ถึง ขั้นตอนที่จะรายงานคณะกรรมการธุรกรรมแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้างด้วยว่าใน การดำเนินการครั้งนี้มิได้คำนึงถึงสถานะของบุคคลที่เกี่ยวข้องและถูกตรวจสอบว่าเป็นสื่อมวลชนหรือไม่แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งให้ศาลทราบในวันไต่สวนด้วยว่านับตั้งแต่มีคำสั่ง ไปยังสถาบันการเงินทั้ง ๑๗ แห่ง ยังไม่มีสถาบันการเงินแห่งใดส่งข้อมูลตามที่ขอไป แต่ก็ได้ กำชับสถาบันการเงินเหล่านั้นในระหว่างการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ว่า คำสั่งตามหนังสือดังกล่าวนั้นยังมีผลบังคับอยู่และให้ดำเนินการตามคำสั่ง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การรวมกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นส่วนราชการใน สำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน เป็นหัวหน้าส่วนราชการ มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแลทั่วไปในราชการ ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน บังคับบัญชาข้าราชการของสำนักงาน และ เป็นผู้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้อำนวยการศูนย์สาร สนเทศและติดตามประเมินผล มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์สาร สนเทศและติดตามประเมินผล และมีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบสำนักงานป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการสำนักงานป้องกันและปราบ ปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และตามคำสั่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๔๑/๒๕๔๓ โดยได้รับมอบหมายจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงินให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในอำนาจหน้าที่ดังกล่าว

เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เกิดขึ้นเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับบัตรสนเท่ห์ ร้องเรียนให้ดำเนินการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของหนังสือพิมพ์ในเครือเนชั่นและธุรกิจการ พิมพ์อื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งสิ้น ๑๙ ราย โดยอ้างว่ามี เหตุอันควรสงสัยว่าจะเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาบัตรสนเท่ห์ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เข้าเกณฑ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องบัตรสนเท่ห์ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่จะ รับไว้ตรวจสอบได้ จึงสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตรวจสอบตามนัยมาตรา ๓๘ และ

มาตรา ๔๐ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จากการวิเคราะห์ ตรวจสอบเบื้องต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พบว่าบุคคลและนิติบุคคลดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับธุรกรรมที่มีเหตุควรสงสัยซึ่งเป็นธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้เชิงเศรษฐกิจ และมีความซับซ้อนผิดไปจากธุรกรรมที่ทำกันอยู่ตามปกติ และเป็นธุรกรรมที่อาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบพร้อมทั้งเสนอให้ดำเนินการตรวจสอบกระแสการเงินในบัญชีธนาคารไทยทั้ง ๑๗ แห่งของบุคคลและนิติบุคคล ทั้ง ๑๗ ราย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นชอบ จึงมีคำสั่งให้ดำเนินการตามที่เสนอรวมทั้งให้ทำการวิเคราะห์บรรดาข้อมูลเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๑๐๓๗)/๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ขอตรวจสอบข้อมูลทางการเงินของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๗ ราย ไปยังธนาคารพาณิชย์ไทย ๑๗ แห่ง โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยให้ตรวจสอบในทางลับและให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เป็นข้อมูลรายการฝาก-ถอนเงินและยอดเงินคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ รวมตลอดจนข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน มายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ในการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ให้รายละเอียดว่าเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบและคำสั่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายรวมทั้งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีไปถึงสถาบันการเงินอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยอาศัยอำนาจทั้งตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๓๘ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยถูกต้องทุกประการ กล่าวคือมีหนังสือมอบหมายของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฉบับลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ คำสั่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ ๔๑/๒๕๔๓ รวมทั้งได้มีการแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทราบก่อนดำเนินการ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ระบุชื่อ ตำแหน่ง สังกัดและอำนาจที่ได้รับมอบหมายตามระเบียบและคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ในหนังสือที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๑๐๓๗)/๑๐๕๙-๑๐๗๕ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่เห็นว่า กรณีไม่ใช่เรื่องการใช้อำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เป็นการใช้อำนาจตรวจสอบเบื้องต้นตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากยังไม่ปรากฏว่ามีการทำธุรกรรมใดที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้ายหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงยังไม่มีเหตุที่จะต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๔๘ หรือใช้อำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ในอันที่จะบังคับเอาหรือเข้าถึงบัญชีลูกค้ำของสถาบันการเงิน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ และในการมีหนังสือไปถึงสถาบันการเงินเพื่อขอตรวจสอบข้อมูลเช่นว่านี้ ก็มีได้เจาะจงกระทำกับ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ เพราะนับตั้งแต่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีผลบังคับใช้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เคยขอข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลและนิติบุคคลจากสถาบันการเงินรวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๓,๐๙๕ ราย และในจำนวนนี้เป็นการขอโดยศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผลจำนวน ๒,๓๙๕ ราย การดำเนินการดังกล่าวจึงมิใช่เป็นการเลือกปฏิบัติด้วยจุดมุ่งหมายที่จะคุกคามข่มขู่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่เพื่อให้หยุดการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่กล่าวอ้างในคำให้การด้วยว่าในการปฏิบัติหน้าที่นั้นผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองและคุ้มครองไว้ทุกประการ สำหรับความเสียหายต่อเกียรติยศชื่อเสียงอันเนื่องมาจากการที่ปรากฏต่อสาธารณะว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ถูกตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมอันอาจเกี่ยวข้องกับ ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การว่าเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่มีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นเอง เพราะผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่พยายามที่จะดำเนินการทั้งปวงเป็นความลับ ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่กำชับในหนังสือถึงสถาบันการเงินให้ดำเนินการตรวจสอบในทางลับ แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กลับนำเอาเรื่องดังกล่าวอันเป็นความลับของราชการไปตีพิมพ์เปิดเผยในหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นธุรกิจในเครือของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ ซึ่งนอกจากจะเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินการในส่วนของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่แล้ว ยังเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและนิติบุคคลอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีทั้งสี่อีกด้วย

อนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ไม่เคยมีคำสั่งให้บุคคลใดตรวจสอบหรือมีหนังสือถึงกรรมการผู้จัดการของสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อให้ตรวจสอบข้อมูลการ

ทำธุรกรรมของบุคคลและนิติบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แต่งตั้งให้รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ) ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และมอบหมายให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (พลเอกธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา) สั่งและปฏิบัติราชการส่วนราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

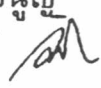
ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่คัดค้านคำให้การและต่อมามีคำคัดค้านคำให้การเพิ่มเติมว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่จะยืนยันว่าได้ดำเนินการออกคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้โดยอาศัยข้อมูลเบื้องต้นจากบัตรสนเท่ห์ก็ตาม แต่จากข้อเท็จจริงและพฤติเหตุแวดล้อม มีเหตุควรสงสัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ได้ดำเนินการออกคำสั่งโดยได้รับมอบหมายจากบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่โยงใยจากการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีโดยมีวัตถุประสงค์อื่นแอบแฝงนอกเหนือจากการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เพื่อคุกคามข่มขู่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และแม้ว่าตามกฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีจะได้มอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนแล้วก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ยังมีอำนาจที่จะสั่งการประการใดกับผู้ถูกฟ้องคดีอื่นได้ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามกฎหมาย ดังจะเห็นได้ว่าหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อรองนายกรัฐมนตรีแล้ว รองนายกรัฐมนตรีก็ยังไม่กล้าสั่งการแต่อย่างใด แต่กลับรอการตัดสินใจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยังต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีรายอื่น ๆ อยู่

สำหรับประเด็นเรื่องการออกคำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีไปถึงสถาบันการเงิน ๑๗ แห่งนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่คัดค้านคำให้การว่าเป็นการดำเนินการเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ ใช้ดุลพินิจเกินสมควรแก่เหตุและไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบตามกฎหมาย กล่าวคือผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ออกคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้โดยอาศัยเพียงคำกล่าวอ้างจากบัตรสนเท่ห์ซึ่งไม่มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนเลยว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสี่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่จะอ้างว่าสามารถรับเรื่องไว้ตรวจสอบได้ตามมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ก็ตาม แต่มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีมานานกว่า ๔๐ ปีแล้ว และมีได้มีสถานะเป็นกฎระเบียบที่อ้างอิงบทกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ ทั้งยังเป็นการกล่าวอ้างตามข้อยกเว้นซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวให้รับเรื่องไว้พิจารณาได้เฉพาะเรื่องเฉพาะราย ซึ่งต้องพิจารณาอย่างเคร่งครัดและรัดกุม ขอบที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่จะต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ

รับฟังบัตรสนเท่ห์ที่ชัดเจนรอบคอบมากกว่านั้น นอกจากนั้น ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐(๓),(๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในอันที่จะเรียกให้สถาบันการเงินตรวจสอบและส่งข้อมูลเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับบัญชีหรือธุรกรรมของลูกค้าให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นแต่ประการใด ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นเห็นว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจพิเศษแก่องค์กรของรัฐในการปราบปรามการฟอกเงิน จึงต้องตีความการใช้อำนาจอย่างเคร่งครัด และมาตรา ๔๖ แห่งกฎหมายดังกล่าวได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าหากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นประสงค์จะเข้าถึงบัญชีลูกค้าสถาบันการเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นต้องร้องขอต่อศาลแพ่ง มิใช่ใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งกฎหมายเดียวกันซึ่งเป็นเรื่องให้สถาบันการเงินส่งบัญชีที่มีลักษณะอื่นใดทั่วไปเพื่อการตรวจสอบ มิใช่บัญชีลูกค้าสถาบันการเงิน เพราะหากสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ เรียกเอาบัญชีลูกค้าสถาบันการเงินได้ บทบัญญัติมาตรา ๔๖ ซึ่งมีการตรวจสอบการใช้อำนาจจากองค์กรตุลาการ ก็จะไม่มีการใช้

อนึ่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นกล่าวอ้างด้วยว่าการที่สื่อมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ได้ลงข่าวเสนอปัญหาการใช้อำนาจโดยมิชอบของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นเรื่อยมานั้น เป็นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และแม้จะไม่มี การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ในวงกว้าง แต่การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นก็เป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิเสรีภาพตาม มาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นให้การเพิ่มเติมว่า การออกคำสั่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปยังสถาบันการเงินเพื่อขอตรวจสอบข้อมูลทางการเงินของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นด้วย เป็นการดำเนินการภายในขอบอำนาจหน้าที่ ใช้อำนาจหน้าที่ ใช้อำนาจหน้าที่ ใช้อำนาจหน้าที่ และถูกต้องตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบตามกฎหมาย กล่าวคือ บัตรสนเท่ห์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับ ซึ่งแจ้งให้ตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของหนังสือพิมพ์ในเครือเนชั่นและธุรกิจการพิมพ์อื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้ระบุหลักฐานกรณีแวดล้อมชัดเจน ตลอดจนชี้พยานบุคคลเข้าหลักเกณฑ์ตามมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่จะรับไว้ตรวจสอบได้อันเป็นไปในแนวทางเดียวกับบทบัญญัติมาตรา ๘๗ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากนั้น เมื่อได้รับบัตรสนเท่ห์ดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ก็มิได้มีคำสั่งไปยังสถาบันการเงินเพื่อขอตรวจสอบข้อมูลทางบัญชีและการทำธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ทันที แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบตามนัยมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นแล้วรายงานผลการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม ซึ่งพบว่าบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ รายตามที่ปรากฏในบัตรสนเท่ห์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธกันกับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยซึ่งเป็นธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ตลอดจนมีความซับซ้อนผิดไปจากธุรกรรมที่ทำกันอยู่ตามปกติ และเป็นธุรกรรมที่อาจเกี่ยวข้องกับ ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรตรวจสอบกระแสการเงินของบุคคลและนิติบุคคลทั้ง ๑๙ รายดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้เห็นชอบสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตรวจสอบกระแสการเงินในบัญชีธนาคารพาณิชย์ไทยทั้ง ๑๗ แห่ง โดยให้ดำเนินการตรวจสอบในทางลับ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ได้รับการมอบหมายอำนาจหน้าที่เป็นหนังสือโดยถูกต้องตามกฎหมายและตามระเบียบของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทุกประการ การดำเนินการออกคำสั่งตามหนังสืออันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงเป็นการดำเนินการโดยสุจริตและชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กล่าวอ้างในคำคัดค้านคำให้การว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การเพิ่มเติมว่า เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่พิจารณาดำเนินการโดยใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องการเพียงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม บัญชี เอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ จากสถาบันการเงิน เพื่อตรวจสอบและเพื่อประกอบการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๔๖ ในอันที่จะบังคับเอาหรือเข้าถึงบัญชีลูกค้าสถาบันการเงินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล เพราะอาจเป็นการกระทบกระเทือนสิทธิส่วนบุคคลของลูกค้าอื่นของสถาบันการเงินรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสี่

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่กล่าวอ้างในคำให้การเพิ่มเติมด้วยว่าในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่และสถาบันการเงินได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายหากไม่มีการล่วงรู้ความลับใด ๆ ในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ฟ้องคดีทั้งสี่หรือบุคคลใดที่ถูกตรวจสอบก็ย่อมไม่ได้รับความเสียหาย นอกจากนั้นโดยการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สมัครใจเปิดเผยและส่งข้อมูลส่วนตัวของตนให้กับสถาบันการเงินเพื่อเปิดบัญชีหรือทำธุรกรรมทางการเงิน ข้อมูลเหล่านั้นย่อมไม่ใช่ข้อมูลส่วนตัวที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ประสงค์จะหวงแหนไว้เป็นข้อมูลส่วนตัวอีกต่อไป หากถือว่าเป็นข้อมูลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในความรับผิดชอบและในอำนาจหน้าที่ของสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลนั้นตามมาตรา ๑๓, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๓๘, ๔๐ และ ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ไม่มีอำนาจหรือหน้าที่ในการห้ามสถาบันการเงินปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ดำเนินการตามกฎหมายเป็นความลับ กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการละเมิดสิทธิในครอบครัวเกียรติยศ ชื่อเสียงหรือความเป็นอยู่ส่วนตัว หรือละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลใด

อนึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ยืนยันในคำให้การเพิ่มเติมด้วยว่า ในการออกคำสั่งตามหนังสืออันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่มิได้รับมอบหมายจากบุคคลใด หรือมีวัตถุประสงค์อื่นแอบแฝงเพื่อข่มขู่คุกคามผู้ฟ้องคดีทั้งสี่แต่อย่างใด นอกจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ไม่เคยออกคำสั่งให้บุคคลใดตรวจสอบหรือมีหนังสือถึงกรรมการผู้จัดการของสถาบันการเงินเพื่อตรวจสอบข้อมูลทางบัญชีและการทำธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี กำกับการบริหารราชการและสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กล่าวอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้รายงานผลการสอบสวนแล้ว แต่ยังไม่มีการสั่งการใด ๆ จากรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แต่กลับรอกการตัดสินใจของนายกรัฐมนตรีนั้น เป็นความเข้าใจผิดของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่เอง สาเหตุที่ยังไม่มีการสั่งการใด ๆ ตามรายงานของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงการมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรี จากพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ มาเป็นนายกร ทัพพะรังสี

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงด้วยวาจาประกอบคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ และต่อมาในการนั่งพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ศาลได้ฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของตุลาการผู้แถลงคดีประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือที่ได้ยื่นไว้ต่อศาลแล้ว และได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี ตลอดจนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว ดังนี้

๑. คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
๒. คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
๓. คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
๔. คำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕
๕. เอกสาร"คำคัดค้านคำให้การเพิ่มเติม"ของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ซึ่งศาลรับไว้ในฐานะคำแถลงของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ในสำนวนคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาบทกฎหมายและกฎที่สำคัญดังต่อไปนี้ประกอบด้วย คือ

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
๓. ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓
๔. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒
๕. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔
๖. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๒
๗. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘
๘. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นหัวหน้าส่วนราชการ มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแลทั่วไปในราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน บังคับบัญชาข้าราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และเป็นผู้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล และมีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และตามคำสั่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๔๑/๒๕๔๓ โดยได้รับมอบหมายจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่ได้แต่งตั้งให้รองนายกรัฐมนตรี (ขณะที่มีการออกคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ คือ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ และต่อมาเปลี่ยนเป็นนายกร ทักษะรังสี) ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และได้มอบหมายให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (พลเอกธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา) สั่งและปฏิบัติราชการส่วนราชการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีหนังสือ ลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓ ส๐๐๓๗) ๑๐๕๙ - ๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม ถึง กรรมการผู้จัดการ สถาบันการเงินของไทยจำนวน ๑๗ แห่ง สั่งให้สถาบันการเงินดังกล่าวส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน

ของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ด้วย ทั้งนี้โดยให้สถาบันการเงินดังกล่าวเหล่านั้นดำเนินการในทางลับ ต่อมาปรากฏว่า หนังสือลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๓๐๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม ดังกล่าวข้างต้น ได้ถูกนำมาเปิดเผยทางสื่อมวลชนทั้งหนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จึงได้ทราบว่าคุณถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ขอตรวจสอบข้อมูลทางการเงินและข้อมูลการทำธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่

ในการที่คุณถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๓๐๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม ไปถึงสถาบันการเงิน และสั่งให้สถาบันการเงินส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ด้วย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่กล่าวอ้างว่าได้ดำเนินการไปเนื่องจากได้รับหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) จากบุคคลภายนอกซึ่งมิใช่สถาบันการเงิน ร้องเรียนให้ดำเนินการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของหนังสือพิมพ์ในเครือเนชั่นและธุรกิจการพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน โดยอ้างว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาบัตรสนเท่ห์ดังกล่าวแล้ว เห็นว่าเข้าเกณฑ์ตามมติคณะรัฐมนตรีเรื่องบัตรสนเท่ห์ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ จึงสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตรวจสอบตามนัยมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วิเคราะห์และตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว ได้ทำบันทึกรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าบุคคลและนิติบุคคลตามที่ปรากฏในบัตรสนเท่ห์นั้น มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับธุรกรรมที่มีเหตุควรสงสัยซึ่งเป็นธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้เชิงเศรษฐกิจและมีความซับซ้อนผิดไปจากธุรกรรมที่ทำกันอยู่ตามปกติ และเป็นธุรกรรมที่อาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน ในรายงานดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ดำเนินการตรวจสอบกระแสการเงินในบัญชีธนาคารไทยทั้ง ๑๗ แห่งของบุคคลและนิติบุคคลทั้ง ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นชอบ จึงมีคำสั่งให้ดำเนินการตามที่เสนอรวมทั้งให้ทำการวิเคราะห์บรรดาข้อมูลเพื่อดำเนินการต่อไป เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสืออันเป็นมูลเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ไปยังสถาบันการเงินทั้ง ๑๗ แห่ง

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลในการวินิจฉัยประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับอำนาจศาล เกี่ยวกับเงื่อนไขการฟ้องคดี และประเด็นที่เป็นเนื้อหาของคดี ตามลำดับดังนี้

๑. ประเด็นเกี่ยวกับอำนาจศาล

ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้แก่ประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันบัญญัติให้คำนิยามเกี่ยวกับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า "หน่วยงานทางปกครอง" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง และ"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า (๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคลหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง (๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ (๓) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่กล่าวข้างต้นใน (๑) หรือ (๒)

ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) เป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และมีฐานะเป็นกรมตามนัยมาตรา ๙ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามนัยแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญมีหน้าที่

ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามนัยแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยตำแหน่งตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่ากฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดให้ประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล โดยประธานกรรมการเองเป็นการเฉพาะตัว แต่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทั้งคณะ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีและในฐานะประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อาจถูกฟ้องต่อศาลปกครองในฐานะดังกล่าวได้

สำหรับการกระทำอันเป็นวัตถุแห่งคดีนี้ คือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๓๐๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีไปถึงสถาบันการเงิน และสั่งให้สถาบันการเงินส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ด้วย คำสั่งตามหนังสือดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจสั่งการโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อันมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล กล่าวคือ คำสั่งดังกล่าวมีผลตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ก่อให้เกิดหน้าที่แก่สถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่งในอันที่จะตรวจสอบและส่งมอบข้อมูลทางบัญชีและการทำธุรกรรมของบุคคลตามที่ระบุในคำสั่งให้กับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว สถาบันการเงินอาจต้องรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการฟอกเงิน นอกจากนั้นการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ก็มีผลเป็นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอันเป็นสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรองและคุ้มครองไว้ด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กรณีจึงต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่อยู่ในอำนาจของศาลที่จะพิพากษาหรือมีคำสั่งได้

๒. ประเด็นเกี่ยวกับเงื่อนไขการฟ้องคดี

ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๘ แห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายหรือข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ แห่งกฎหมายดังกล่าว นอกจากนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด

พิเคราะห์แล้ว ศาลเห็นว่า คำสั่งตามหนังสือ ลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๘๐๐๓๗) ๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมที่มีไปถึงสถาบันการเงิน และสั่งให้สถาบันการเงินส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นด้วย ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นมีสิทธิที่จะไม่ให้ผู้อื่นล่วงรู้โดยปราศจากความยินยอมของตน แม้ผู้ฟ้องคดี

ทั้งนี้จะส่งมอบข้อมูลดังกล่าวให้แก่สถาบันการเงินโดยความสมัครใจของตนเองในขณะที่เปิดบัญชีกับสถาบันการเงินหรือในการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินเหล่านั้นก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ยังเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอยู่ สถาบันการเงินซึ่งครอบครองข้อมูลดังกล่าวของลูกค้าหรือของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ห้ามสิทธิส่งมอบข้อมูลเหล่านั้นให้กับบุคคลอื่นโดยปราศจากความสมัครใจของลูกค้าหรือของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ เว้นแต่จะอาศัยอำนาจโดยชอบตามกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามกฎหมายเรียกเอาข้อมูลดังกล่าวย่อมกระทบสิทธิและเสรีภาพในความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หากคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองย่อมไม่มีอำนาจล่วงรู้ข้อมูลการทำธุรกรรมอันเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองโดยที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ยินยอม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฟ้องคดีทั้งสองโดยที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ยินยอม ย่อมถือได้ว่าสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสองถูกระทบกระทบกระเทือนแล้ว ไม่จำเป็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางหนึ่งทางใดหรือไม่ ดังนั้นผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจจะหลีกเลี่ยงได้จากคำสั่งหรือการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังกล่าวข้างต้น และการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งในคดีนี้ ศาลจะต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง ฯ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวข้างต้นเสียทั้งหมดหรือบางส่วน นอกจากนั้น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ และกรณีเป็นเรื่องคำสั่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีไปถึงสถาบันการเงิน ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีฐานะเป็นคู่กรณีในการทำคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งภายในสิบห้าวันตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เสียก่อน จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีสิทธิที่จะฟ้องคดีนี้ต่อศาลได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

๓. ประเด็นที่เป็นเนื้อหาแห่งคดี

คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าคำสั่งตามหนังสือลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕ตส ๐๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำ

ธุรกรรม ที่มีไปถึงสถาบันการเงิน และสั่งให้สถาบันการเงินส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้างอำนาจตามมาตรา ๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือไม่

โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างในคำให้การและในคำให้การเพิ่มเติมว่า คำสั่งตามหนังสือลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๓๐๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งดังกล่าวนั้นได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยถูกต้องทุกประการ นอกจากนั้นยังเป็นการใช้อำนาจตรวจสอบเบื้องต้นตามแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากยังไม่ปรากฏว่ามีการทำธุรกรรมใดที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้ายหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงยังไม่มีเหตุที่จะต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๔๘ หรือใช้อำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรณีจึงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ โดยที่คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๓๐๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม อ้างอิงอำนาจตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประเด็นมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยว่าบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ดังกล่าวนั้นให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการออกคำสั่งเรียกให้สถาบันการเงินส่งมอบข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอน และยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือไม่

ศาลพิเคราะห์แล้ว เห็นว่ามาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและคณะกรรมการธุรกรรม และปฏิบัติงานธุรการอื่น

(๒) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด ๒ และแจ้งตอบการรับรายงาน

(๓) เก็บรวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ ศึกษา และวิเคราะห์รายงานและข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม

(๔) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษาและฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นเป็นกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรม เห็นได้อย่างชัดเจนว่า บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นไม่มีข้อความใดให้อำนาจแก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเลขาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในอันที่จะเรียกให้สถาบันการเงินทำการตรวจสอบและส่งข้อมูลเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับบัญชีหรือธุรกรรมของลูกค้าสถาบันการเงินให้แก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือแก่เลขาธิการ หรือแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแต่อย่างใด รวมทั้งสถาบันการเงินเมื่อได้รับคำสั่งตามหนังสือที่อ้างอิงอำนาจตามมาตรา ๔๐ ดังกล่าวก็ไม่มีหน้าที่ต้องรายงานข้อมูลทางบัญชีและธุรกรรมของลูกค้าของตนให้แก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เลขาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และโดยการที่ไม่กระทำการดังกล่าว สถาบันการเงินก็ไม่มีคามผิดตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใดด้วย

ในหนังสือลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๑๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม ที่มีไปถึงสถาบันการเงิน และสั่งให้สถาบันการเงินส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างอิงอำนาจตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และลงนามในหนังสือดังกล่าวในฐานะผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล ทั้งนี้ได้มีคำสั่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ๔๑/๒๕๔๓ เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในของศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผลและมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้กับผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ทั้งตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในอำนาจหน้าที่ดังกล่าวก็ตาม รวมทั้ง ในการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อพิจารณาว่าสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ถ้อยคำยืนยันว่าในการออกคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อ้างอิงอำนาจตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังสามารถแจ้งให้ศาลทราบว่าได้มีการเรียกประชุมผู้แทนของสถาบันการเงินทั้ง ๑๗ แห่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ไป และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กำชับสถาบันการเงินเหล่านั้นว่าคำสั่งตามหนังสือดังกล่าวนั้นยังมีผลบังคับอยู่และให้ดำเนินการตามคำสั่ง แสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีเจตนาที่จะให้คำสั่งตามหนังสือดังกล่าวมีผลใช้บังคับในฐานะที่อ้างอิงอำนาจตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มิใช่เป็นเรื่องที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างอิงตัวเลขมาตราของบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เป็นแหล่งที่มาแห่งอำนาจคลาดเคลื่อนไป และโดยที่มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังกล่าวข้างต้น ไม่ได้ให้อำนาจผู้ใด ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เลขาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในอันที่จะมีคำสั่งเรียกให้สถาบันการเงินตรวจสอบและรายงานข้อมูลเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับบัญชีหรือ

ธุรกรรมของลูกค้าสถาบันการเงินให้แก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เลขาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คำสั่งตาม
หนังสืออันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จึงเป็นคำสั่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกไปโดยไม่มีอำนาจที่
จะทำได้

ประเด็นที่ ๒ ข้อเท็จจริงตามหนังสือร้องเรียน(บัตรสนเท่ห์)เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดี
ทั้งสี่ตามที่ปรากฏแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในหนังสือร้อง
เรียน(บัตรสนเท่ห์)เป็นเงื่อนไขเพียงพอที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๓ ใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อสั่งให้สถาบันการเงินตรวจสอบและส่งมอบข้อมูลทางบัญชีและการทำ
ธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่หรือไม่

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้
อำนาจในอันที่จะมีการเรียกให้สถาบันการเงินรายงานข้อมูลทางบัญชีและธุรกรรมของลูกค้า
ของสถาบันการเงินแก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้เพียงมาตราเดียว คือ
ในหมวด ๔ ว่าด้วยคณะกรรมการธุรกรรม มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ซึ่งบัญญัติว่า

“เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการธุรกรรม
เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการ มีอำนาจต่อ
ไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การ หรือ
หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ
ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อ
ประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็น
หนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการ
พิจารณา “

เห็นได้อย่างชัดเจนว่าบทบัญญัติมาตรา ๓๘ ดังกล่าวข้างต้นมิได้ให้อำนาจแก่
กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก
เลขาธิการ ไร้อย่างลอย ๆ ในอันที่จะใช้อำนาจนั้นอย่างไรหรือเพื่อการใดก็ได้ เพราะมีข้อ
ความในตอนต้นของบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดกรอบหรือจุดมุ่งหมายของการใช้อำนาจไว้ว่า
“เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” ดังนั้นอำนาจตามมาตรา ๓๘

ดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นเครื่องมือของกรมการตุกรกรรม เลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการ เฉพาะเพื่อการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเท่านั้น และในการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ นี้ กรมการตุกรกรรมก็ดี เลขานุการก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการก็ดี จะต้องระบุให้ชัดเจนด้วยว่าใช้อำนาจเพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใด จะกล่าวอ้างลอย ๆ ว่าใช้อำนาจเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้

ปัญหามีต่อไปว่า การใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ ที่ว่าต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของใคร ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ของคณะกรรมการตุกรกรรม หรือของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๓๘ ดังกล่าวข้างต้นเป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวดที่ว่าด้วยคณะกรรมการตุกรกรรม บทบัญญัติในส่วนต้นของมาตรานี้ที่ว่า "เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้" จึงต้องตีความว่าเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตุกรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เท่านั้น เพราะอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินก็ดี อำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่เลขานุการเป็นหัวหน้าส่วนราชการก็ดี ได้มีบัญญัติไว้ต่างหากแล้วในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๐ ตามลำดับ ซึ่งอยู่นอกหมวด ๔ ว่าด้วยคณะกรรมการตุกรกรรม ดังนั้น เลขานุการก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการก็ดี จะใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๐ อันกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในฐานะหน่วยงานตุกรการ หรือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่ได้ หากกระทำเช่นนั้น ย่อมเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายเพื่อการอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

สำหรับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตุกรกรรมนั้น มีกำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติว่า

- “ให้คณะกรรมการตุกรกรรมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (๑) ตรวจสอบตุกรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด
 - (๒) สั่งยับยั้งการทำตุกรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖

- (๓) ดำเนินการตามมาตรา ๔๘
- (๔) เสนอรายงานการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย “

ในบรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรมดังกล่าวข้างต้น มีเรื่องของอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ ในประเด็นแห่งคดีนี้ เฉพาะกรณีตามมาตรา ๓๔ (๒) เท่านั้น เนื่องจากกรณีตามมาตรา ๓๔(๑) กิติ์ กรณีตามมาตรา ๓๔(๓) กิติ์ เป็นเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรมในกรณีที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้ว

มาตรา ๓๔ (๒) กล่าวถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กำหนด "เงื่อนไข" แห่งการริเริ่มใช้อำนาจไว้แตกต่างกันอยู่ ๒ กรณี คือ มาตรา ๓๕ และ มาตรา ๓๖

ตามมาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ได้ก่อนภายในเวลาที่กำหนด แต่ไม่เกินสามวันทำการ ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมดังกล่าวไปก่อน แล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรมก็ได้

ตามมาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ชั่วคราวภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสิบวันทำการ

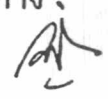
ประเด็นมีปัญหาคือจะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเลขาธิการและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการ มีเหตุอันควรสงสัย หรือมีหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ เกี่ยวกับบุคคลหรือนิติบุคคลรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย เพียงพอที่จะใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๒) (กรณีตามมาตรา ๓๕ หรือกรณีตามมาตรา ๓๖ แล้วแต่กรณี) ในอันที่จะสั่งให้สถาบันการเงินตรวจสอบและส่งมอบข้อมูลบัญชีและการทำธุรกรรมของบุคคลและนิติบุคคลรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย มาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่

ในการที่จะออกคำสั่งตามหนังสืออันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้างว่าได้รับหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) จากบุคคลภายนอก โดยร้องเรียนให้ดำเนินการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๙ ราย ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย เห็นได้อย่างชัดเจนว่า หนังสือร้องเรียน

(บัตรสนเท่ห์) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้างนั้น ย่อมไม่อาจถือได้ว่าเป็นหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ตามความในมาตรา ๓๖ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่ากรณีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยตามความในมาตรา ๓๕ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือไม่

ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อได้รับหนังสือร้องเรียน(บัตรสนเท่ห์)ดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการดังนี้คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) ดังกล่าวเข้าหลักเกณฑ์ตามมติของคณะรัฐมนตรีเรื่องบัตรสนเท่ห์ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่จะรับไว้พิจารณาดำเนินการต่อไปได้ จึงสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตรวจสอบตามนัยมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตรวจสอบเบื้องต้นกับฐานข้อมูล AERS (อันเป็นฐานข้อมูลรวบรวมรายงานการทำธุรกรรมซึ่งสถาบันการเงินต้องรายงานแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒) แล้ว ปรากฏว่าไม่พบรายงานธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในฐานข้อมูลดังกล่าว อย่างไรก็ตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทำการวิเคราะห์สถานะการเงินและผลประกอบการของบริษัทเนชั่น มัลติมีเดียกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (ในช่วงปี ๒๕๔๒-๒๕๔๓) และของบริษัทไทยเจอร์นัล กรุ๊ป จำกัด (ปี ๒๕๔๑, ๒๕๔๒ และ ๒๕๔๓) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงานผลการวิเคราะห์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า ผลประกอบการของนิติบุคคลทั้งสองรายดังกล่าวข้างต้นขาดทุน และในกรณีของบริษัทเนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) นั้นมีการดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียน และมีการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครืออันน่าสงสัยว่าอาจเข้าข่ายความผิดมูลฐานในเรื่องฉ้อโกงประชาชน นอกจากนั้น โดยที่งบการเงินแสดงว่าขาดทุนแต่มีการลงทุนขยายกิจการหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก ทำให้น่าสงสัยว่านำเงินทุนจากที่ใดมาลงทุนดังกล่าว ส่วนในกรณีของบริษัทไทยเจอร์นัล กรุ๊ป จำกัด นั้น งบการเงินแสดงการขาดทุนติดต่อกันหลายปี มีการเพิ่มทุนจดทะเบียน แต่ก็ไม่ส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นบวกได้ การเพิ่มทุนจึงเป็นการดำเนินการในลักษณะที่ถือได้ว่าเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่มีเหตุผลความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเสนอว่าเห็นสมควรตรวจสอบกระแสเงินในบัญชีธนาคารไทยทั้ง ๑๗ แห่งของนิติบุคคลและบุคคลที่ถูกอ้างถึงในหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว จึงสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทาง

การเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่งตามหนังสืออันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ไปยังสถาบันการเงิน ๑๗ แห่ง

ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลและนิติบุคคลที่ถูกอ้างถึงในหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ด้วย และการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อาจถือได้ว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าธุรกรรมของบุคคลและนิติบุคคลที่ถูกอ้างถึงในหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ด้วย เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน อันเป็นเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ เพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๒) ได้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ว่าหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) ดังกล่าวเข้าข่ายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเข้าข่ายตามมติคณะรัฐมนตรีเรื่องบัตรสนเท่ห์ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่จะรับไว้พิจารณาดำเนินการต่อไปได้ เป็นคนละประเด็นกับปัญหาว่าข้อความอันเป็นข้อกล่าวหาตามหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) มีน้ำหนักน่ารับฟังและสามารถใช้เป็นฐานในการดำเนินการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือไม่ มาตรา ๘๗(๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะรัฐมนตรีเรื่องบัตรสนเท่ห์ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ มีความหมายเพียงว่า หากหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์เข้าเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้กล่าวคือ ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ก็สามารถหยิบยกขึ้นพิจารณาได้ (คือไม่ต้องโยนทิ้งไป) เท่านั้น ส่วนข้อความตามบัตรสนเท่ห์จะมีน้ำหนักน่ารับฟังได้มากน้อยเพียงใด ก็ยังคงต้องตรวจสอบความถูกต้องหรือความเป็นไปได้ของข้อความอันเป็นข้อกล่าวหาตามบัตรสนเท่ห์ต่อไป มิใช่อาศัยบัตรสนเท่ห์นั้นเป็นฐานในการใช้อำนาจตามกฎหมายได้เลยทันที

อนึ่ง ในการพิจารณาหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์นั้น เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายและสามารถใช้อำนาจตามกฎหมายนั้นออกคำสั่งกระทบถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคล จะต้องพิจารณาหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์นั้นด้วยใจเป็นธรรมอย่างที่สุด เพราะโดยธรรมชาติแล้ว หนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์ย่อมก่อให้เกิดความสงสัยอยากทราบว่าบุคคลที่ถูกร้องเรียนนั้นมีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหาตามหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์

จริงหรือไม่ ความสงสัยอันเกิดจากการกล่าวอ้างตามหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์ย่อมไม่อาจถือได้ว่าเป็น "เหตุอันควรสงสัย" เกี่ยวกับบุคคลนั้น ๆ ได้ มิฉะนั้นแล้ว จะเปิดโอกาสให้มีการกลั่นแกล้งกันขึ้นด้วยการทำหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์กล่าวหาซึ่งกันและกัน หรือที่ร้ายไปกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายก็อาจทำบัตรสนเท่ห์ขึ้นมาเพื่อรองรับการใช้อำนาจเสียเอง ซึ่งเป็นการบิดเบือนการใช้อำนาจตามกฎหมาย และเป็นอันตรายต่อสิทธิและเสรีภาพ

ประการที่ ๒ เมื่อพิจารณาหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทำการตรวจสอบกับฐานข้อมูล AERS ซึ่งปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่พบรายงานการทำธุรกรรมของบุคคลและนิติบุคคลตามหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) แสดงว่าสถาบันการเงินไม่เคยรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าสองล้านบาท หรือธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าห้าล้านบาท หรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของบุคคลและนิติบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้มายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลย

อนึ่ง หน้าที่ของสถาบันทางการเงินตามมาตรา ๑๓ ที่จะต้องรายงานธุรกรรมดังกล่าวข้างต้น เป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สถาบันการเงินจะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ซึ่งหากสถาบันการเงินฝ่าฝืน ก็จะมีโทษตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

การที่ไม่พบข้อมูลของบุคคลและนิติบุคคลตามหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) ในฐานข้อมูล AERS น่าจะลดความน่าเชื่อถือของข้อกล่าวหาตามหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) ลงไปได้มากตามสมควร อันทำให้ไม่อาจถือข้อมูลตามหนังสือร้องเรียนหรือบัตรสนเท่ห์นั้นว่าเป็นเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประสงค์จะตรวจสอบหรือแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ ก็ชอบที่จะเรียกข้อมูลเบื้องต้นอันเป็นข้อมูลสาธารณะที่เปิดเผยทั่วไปเกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง

ประการที่ ๓ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นกฎหมายที่จำกัดและกระทบสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองและคุ้มครองไว้ การตีความบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวและการใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าวจึงต้องเคร่งครัดกับถ้อยคำและหลักการในกฎหมายดังกล่าวอย่างยิ่ง ในกรณีตามคำฟ้องคดีนี้ เงื่อนไขแห่งการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ เพื่อปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรม คือ มีเหตุอันควรสงสัยว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำ

ความผิดฐานฟอกเงิน เหตุอันควรสงสัยดังกล่าวต้องหมายถึงข้อเท็จจริงภายนอก อันสื่อหรือ บ่งชี้ให้เห็นว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องกับหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน มิใช่ ผู้บังคับใช้กฎหมายสงสัยไปเองว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องกับหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความ ผิดฐานฟอกเงินหรือไม่ แล้วลงมือใช้อำนาจตามกฎหมายอันเป็นการกระทบสิทธิเสรีภาพของ บุคคล

หลังจากที่ไม่พบรายงานธุรกรรมในฐานข้อมูล AERS แล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ ดำเนินการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัทเนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) และบริษัท ไทย เจอร์นัล กรุ๊ป จำกัด ต่อไป และพบว่ากิจการของบริษัทเนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีการดำเนินการเพิ่มทุนจดทะเบียน และมีการให้กู้ยืมเงินแก่บริษัทในเครืออันน่า สงสัยว่าอาจเข้าข่ายความผิดฐานในเรื่องฉ้อโกงประชาชน และพบว่าบริษัทไทยเจอร์นัล กรุ๊ป จำกัด มีงบการเงินแสดงการขาดทุนติดต่อกันหลายปี และมีการเพิ่มทุนจดทะเบียน แต่ก็ ไม่ส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นบวกได้ การเพิ่มทุนจึงเป็นการดำเนินการในลักษณะที่ถือได้ ว่าเป็นการประกอบธุรกิจที่ไม่มีเหตุผลความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ และนำไปสู่การสรุปว่า อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานและใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินเพื่อเรียกเอาข้อมูลทางบัญชีและธุรกรรมของบุคคลและนิติบุคคล เหล่านั้นเลย การกระทำดังกล่าวเป็นการหยิบยกเอาความสงสัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เองมา เป็นเงื่อนไขในการใช้อำนาจตามกฎหมาย ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนดให้ต้องมีเหตุ อันควรสงสัยเสียก่อนจึงจะใช้อำนาจตามกฎหมายได้

โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลจึงเห็นว่าข้อเท็จจริงตามหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ตามที่ปรากฏแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เป็นเงื่อนไขเพียงพอที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ ของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงินเพื่อสั่งให้สถาบันการเงินตรวจสอบและส่งมอบข้อมูลทางบัญชีและการทำ ธุรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ประเด็นที่ ๓ การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งตามหนังสือ ลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๕๓๑๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นการใช้อำนาจตรวจสอบเบื้องต้นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังคำกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่หรือไม่

กฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ดังกล่าวข้างต้น เป็นกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๔๘ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นมาตรการในเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสามแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า

“ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว มีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไปก่อนแล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

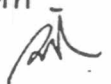
การตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

และข้อ ๑ ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) บัญญัติว่า

“เมื่อสำนักงานได้รับรายงานการทำธุรกรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมแล้ว ให้ทำการตรวจสอบเบื้องต้น ถ้าปรากฏว่า การทำธุรกรรมใดมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการธุรกรรมเพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๔๘ โดยเร็ว ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้พบเหตุเช่นนั้น

ในการพิจารณาของคณะกรรมการธุรกรรม ถ้าเห็นว่าเรื่องที่เสนอมายังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๔๘ คณะกรรมการธุรกรรมอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมแล้วรายงานให้ทราบก็ได้”

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการ จะใช้อำนาจตรวจสอบเพิ่มเติมตามข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ ดังกล่าวข้างต้น อันอาจเป็นเงื่อนไขให้อำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ นั้น จะต้องได้มีการกระทำความผิดมูลฐานหรือการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเกิดขึ้น และปรากฏจากการตรวจสอบเบื้องต้นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่

เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และเมื่อรายงานให้คณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาแล้วคณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่าเรื่องที่สำคัญงานเสนอมายังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๔๘ คณะกรรมการธุรกรรมจึงมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการให้ดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติม

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีเพียงหนังสือร้องเรียน(บัตรสนเท่ห์) กล่าวหาบุคคลและนิติบุคคล รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ว่าเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ยังไม่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานหรือการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเกิดขึ้น และไม่ได้มีข้อเท็จจริงหรือเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลและนิติบุคคล รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น อาจมีการโอนจำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และที่สำคัญคือ สำนักงานไม่ได้รายงานคณะกรรมการธุรกรรม หรือคณะกรรมการธุรกรรมได้มีการมอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการ ให้ดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติม แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเลขานุการและเป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการธุรกรรม ก็ตาม แต่การมอบหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่เพียงพอที่จะเป็นเงื่อนไขในการใช้อำนาจตามข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ดังกล่าวข้างต้น เพราะข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ที่มอบหมายให้ทำการตรวจสอบเพิ่มเติมคือ คณะกรรมการธุรกรรม ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

อาศัยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาข้างต้น ศาลเห็นว่าคำสั่งตามหนังสือลับ ที่ นร ๒๒๐๕ (๔๔๓๓๐๐๓๗)๑๐๕๙-๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่องขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรม ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีไปถึงสถาบันการเงิน และสั่งให้สถาบันการเงินส่งให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลรายการเงินฝาก-ถอนและยอดคงเหลือในบัญชีต่าง ๆ และข้อมูลการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่น ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบันของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเหตุที่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะออกคำสั่งดังกล่าวได้

ศาลได้มีหมายนัดคู่กรณีฟังผลแห่งคำพิพากษาในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสิ้นได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ แจ้งให้ศาลทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑

มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึงสถาบันการเงินไทยทั้ง ๑๗ แห่ง แจกเลิกหนังสือขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้แล้ว โดยได้แนบสำเนาหนังสือแจ้งการยกเลิกการขอตรวจสอบการทำธุรกรรมดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่าเหตุแห่งการฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ได้สิ้นสุดลงแล้ว ศาลไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าบังคับเพื่อยุติความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง(๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

นายวิชาญ วรรณัญญู

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายณัฐ รัฐอมฤต

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นางรดาพรรณ วานิช

ตุลาการศาลปกครองกลาง

พันเอกวรศักดิ์ อารีเปี่ยม

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานการประชุมคณะกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน

วุฒิสภา

วันอังคารที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๕

ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธาน : กรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมรับ
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุมทราบ ผมอยากจะเรียน
กรรมการว่า ในสัปดาห์นี้กรรมการของเราจะได้มีการประชุม ๒ ครั้ง คือวันนี้กับวัน
พรุ่งนี้ เพราะมีเรื่องที่จะพิจารณาที่สำคัญประเด็นกันมากมาย ในวันพรุ่งนี้จะได้พิจารณา
รายงานผลการตรวจสอบธนาคารออมสิน เรื่องธนาคารประชาชนที่คิดอัตราดอกเบี้ย
ไม่ตรงไปตรงมาและมีรายงานออกมาเรียบร้อยแล้ว วันพรุ่งนี้จะมาคุยครั้งสุดท้ายก่อนที่จะเสนอ
วุฒิสภาต่อไป ซึ่งผลการตรวจสอบได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้วและมีข้อสรุปแล้ว วันพรุ่งนี้ก็จะได้
มีการประชุมกันในเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ผมขอข้ามไปก่อนนะครับ
เนื่องจากบันทึกการประชุมนั้นมีเรื่องเกี่ยวข้องกับวันนี้และเป็นการบันทึกการประชุมจาก
การประชุมเมื่อวันอังคารที่ผ่านมา จะขอไปรับรองรายงานการประชุมพร้อม ๆ กับวันนี้
ในสัปดาห์หน้านะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่ค้างการพิจารณา วันนี้มีเรื่องประชุม ๒ เรื่อง
เรื่องที่ ๑ เรื่องพิจารณาการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของสำนักงานป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน ในการตรวจสอบข้อมูลทางธุรกรรมของบุคคลและนิติบุคคลในวงการค้าและ
องค์กรพัฒนาเอกชน โดยในครั้งนี้ได้เชิญนายรัฐมนตรี พลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร
ณ อยุธยา เลขานุการ ป.ป.ง. และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศติดตามประมวลผล
คุณสุทธิชัย หยุ่น และคณะของคุณสุทธิชัย หยุ่น คุณชัยพันธุ์ ประภาสวัต และคุณวนิดา
ตันติวิทยาพิทักษ์ ปราบกฏว่าคณะกรรมการได้รับรายงาน ว่า นายกรัฐมนตรีติดภารกิจ
ไม่สามารถมาได้ พลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา ไม่สามารถร่วมประชุมได้
แต่ได้มอบหมายให้เลขานุการ ป.ป.ง. มาร่วมประชุมแทน และเลขานุการ ป.ป.ง. แจ้งมาว่า

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ปวีณ์พร ๑/๒

จะมาประชุม พันตำรวจเอก สีนานาท ประยูรรัตน์ บอก ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ แต่จะมีเจ้าหน้าที่นำหนังสือมาชี้แจง ขณะนี้เรามีผู้มาชี้แจงก็คือคุณสุทธิชัย หยุ่น คุณเทพชัย หย่อง คุณโสภณ องค์กร คุณชัยพันธุ์ ภาสวาท คณะกรรมการ ขอบพระคุณที่กรุณาเดินทางมาชี้แจงให้ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้

มีหนังสือด่วนที่สุดมา ๒ ฉบับ ลงวันที่เดียวกันคือ ๑๘ มีนาคม ลงนามโดย เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พันตำรวจเอก พีรพันธุ์ เปรมฤดี ทั้ง ๒ ฉบับ ฉบับแรก ที่ประสงค์จะให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศติดตามประเมินผล สำนักงาน ป.ป.ง. เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการเพื่อชี้แจงข้อมูลตามที่ได้อ้างไว้ข้างต้น สำนักงาน ป.ป.ง. ใครขอให้ท่าน โปรดแจ้งให้รัฐมนตรีซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลสำนักงาน ป.ป.ง. ทราบ และมีคำสั่งให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผลเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการ เพื่อชี้แจง ก็คือบอกว่า ให้เราไปขออนุญาตจากผู้บังคับบัญชา เสร็จแล้วในวันเดียวกันก็มีจดหมายอีกฉบับหนึ่งว่า ผู้บังคับบัญชาสั่งให้มา ก็บอกว่า เนื่องจาก ด้วย ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีติดภารกิจอื่นจึงได้มอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเข้าร่วมการประชุมดังกล่าวแทน สำนักงาน ป.ป.ง. ขอเรียนให้ทราบว่า สำนักงาน ป.ป.ง. ยินดีเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว แต่เนื่องจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินติดภารกิจต้องทำ คำชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงเสนอต่อศาลปกครองในวันที่ ๑๕ และวันที่ ๒๐ มีนาคมนี้ จึงไม่สามารถเข้าประชุมร่วมประชุมดังกล่าวตามที่คณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนเชิญมาได้ ก็เป็นจดหมายในวันเดียวกัน ออกเลขที่ ห่างกัน ๔ ฉบับ ฉบับแรกโดยใจความแจ้งว่า ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งแล้วจะมา ฉบับที่ ๒ ในวันเดียวกันบอกผู้บังคับบัญชาสั่งแล้วและให้มาแทนผู้บังคับบัญชาด้วย แต่ว่าติดภารกิจต้องเตรียมทำคำชี้แจงแสดงพยานหลักฐานต่อศาลปกครอง เพราะฉะนั้นก็ไม่สามารถมาร่วมได้ ก็ขอให้กรรมการรับทราบตามนี้นะครับ ถ้าเช่นนั้นเราก็จะดำเนินการต่อไป

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ปฏิทินพร ๑/๓

ผมจะขอให้ท่านรองประธานกรรมการ คุณการุณ ไสงาม ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม
เชิญครับ

(นายการุณ ไสงาม ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ท่านกรรมการและท่านสมาชิก โดยเฉพาะวันนี้ได้รับเกียรติ
จากสมาชิกวุฒิสภายหลายท่าน สำหรับผู้ชี้แจงก็มี ๔ ท่าน ท่านสุทธิชัย ท่านเทพชัย ท่าน
โสภณ และท่านอาจารย์ชัยพันธุ์ นอกนั้นได้รับหนังสือชี้แจงมาดังที่ได้กล่าวไปแล้ว แต่
ไม่เป็นไรครับเราได้รับเกียรติจากท่านผู้มาชี้แจง อยากเรียนท่านว่า ในการที่ท่านได้มาให้
ถ้อยคำกับคณะกรรมการนับว่าเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ
ชาติและประชาชน ถ้อยคำของท่านนั้นทำให้กรรมการได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์เพื่อจะทำ
การพิจารณาและวินิจฉัยหรือตัดสินใจต่อไป โดยรัฐธรรมนูญผู้ที่มาให้ถ้อยคำใช้คำตรง ๆ
ตามรัฐธรรมนูญเลขก็คือว่า มาทำการสอบสวน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ บัญญัติไว้เป็น
คำแรกคือคำว่า สอบสวน ก่อนที่จะใช้คำว่าศึกษา เพื่อจะได้ทำการพิจารณาวินิจฉัย คง
เริ่มต้นที่ผู้เสียหายก่อน เท่าที่ทราบมีผู้เสียหายมานั่งอยู่ที่นี้แล้ว ๔ ท่าน

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กรณีผู้ที่เราเชิญไปและไม่มาชี้แจงผมอยากจะ
เรียนกรรมการกับท่านผู้มีเกียรติที่เราได้กระทำไปตามตัวบทกฎหมายที่ให้อำนาจ
กรรมการในการเชิญหรือเรียกมาชี้แจง แต่ถ้าไม่มาในกฎหมายไม่ได้ใส่โทษทางอาญา
เหมือนกับกรณีของศาลปกครองหรือว่ากรณีศาลทั่วไปหรือ ป.ป.ช. ประเด็นนี้อยากจะให้จด
ไว้ก่อนนะครับ เพราะว่าจะได้กลับมาพิจารณาในครั้งหลังของกรรมการ เพราะว่าทาง
ป.ป.ช. ก็ดี ทางศาลก็ดี มีโทษทางอาญา แต่ว่าในทางวุฒิสภานั้นผู้ที่เชิญมาตามกฎหมาย
อำนาจตามกฎหมายแต่ไม่มาจะมีโทษทางการเมืองเท่านั้น เพราะฉะนั้นไม่มีโทษทางอาญา
ผมก็ขอให้บันทึกไว้ก่อนนะครับ

ประธาน : ผู้ที่มาก็รักษาประโยชน์ รักษาสิทธิของตนเองได้ เมื่อไม่มาก็
อาจจะขาดประโยชน์หรือขาดสิทธิที่พึงมีพึงได้ที่ตนเองจะชี้แจงและกรรมการจำเป็น
จะต้องพิจารณาและวินิจฉัยตัดสินใจตามข้อมูลที่มีอยู่จริง ที่ปรากฏจริง เพราะฉะนั้นท่านผู้
ไม่มาก็เป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง มีตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบสูง เพราะฉะนั้นย่อมตัดสินใจ
ได้ว่ามาหรือไม่มา ถ้ามาแล้วจะได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์เขาสามารถตัดสินใจได้

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ปฏิทินพร ๑/๔

กรรมการเองก็สามารถตัดสินใจได้เช่นเดียวกันว่ามาหรือไม่มาจะพิจารณาอย่างไร อันนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายซึ่งจะว่ากันต่อไปครับ อยากจะแจ้งให้ท่านผู้ชี้แจงได้สบายใจว่าท่านชี้แจงในห้วงกรรมการนี้ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้วเสมือนหนึ่งท่านชี้แจงในสภาใหญ่ ห้วงกรรมการก็เสมือนหนึ่งสภาใหญ่ เป็นผู้ที่ได้รับอำนาจหน้าที่ของสภาใหญ่ เพราะฉะนั้นท่านได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอย่างครบถ้วน เพราะการชี้แจงในวันนี้ไม่มีการถ่ายทอดออกไปข้างนอก ท่านสามารถพูดได้เต็มที่ หากมีประเด็นใดที่ท่านจะขอให้ประชุมลับ ที่ท่านต้องการพูดตรง ๆ กับกรรมการก็ช่วยแจ้งด้วยเราจะเชิญผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป แต่ถ้าท่านเห็นว่าสิ่งใดที่เปิดเผยได้ทั่วไปตามสะดวก ตามความเห็นของท่านอย่างสบายใจได้ครับ จะเริ่มที่ท่านสุทธิชัยก่อนนะครับเชิญครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผมก็คือเมื่อมีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า ป.ป.ง. ได้ส่งจดหมายไปธนาคารเพื่อที่จะตรวจสอบธุรกรรมของผมและครอบครัว รวมทั้งเพื่อนร่วมงานของผมคือคุณโสภณ องค์กร และรวมทั้งตัวบริษัทที่ผมทำงานด้วย ในรายชื่อนั้นก็มีคุณโรจน์ งามมั่น และครอบครัว กับคอลัมน์นิสต์ของไทยโพสต์ คุณอัมพร ภินพิพัฒน์ เป็นคอลัมน์นิสต์อาวุโส นามปากกา มะนาวหวาน และมีโรงพิมพ์ของไทยโพสต์และมีโรงพิมพ์อีกแห่งหนึ่งชื่อโรงพิมพ์กิเลน พอเห็นข่าวนั้นผมไม่ได้คิดว่าผมเป็นสื่อมวลชนแล้วตรวจสอบไม่ได้

ประธาน : ขออนุญาตครับ เอกสารเรื่อง ขอตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมที่มีท่านสุทธิชัยถูกตรวจสอบด้วยตรงตามเอกสารฉบับนี้ใช้ไหมครับที่ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ มี ๑๕ ชื่อนะครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : ผมยืนยันมาตลอดว่าการตั้ง ป.ป.ง. และกฎหมาย ป.ป.ง. นั้น ผมเองและหนังสือพิมพ์ในเครือรวมทั้งคนที่ปรากฏชื่อที่ถูกสอบสวนนั้นสนับสนุนในการปราบปรามการฟอกเงินและเป็นสิ่งที่เราถือว่ามีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง แต่ขณะเดียวกันเราก็เคยเตือนเอาไว้ว่ากฎหมายอย่างนี้คนที่มีความอำนาจจะใช้เพื่อกลั่นกรองคนที่บาริสูทธิก็ได้เพราะว่าเคยเกิดมาในหลายประเทศ คนที่มีความอำนาจนั้นใช้อำนาจในการตรวจสอบเพื่อจะเอาข้อมูล เป้าหมายการใช้ลักษณะอย่างนี้มีทั้งข่มขู่ มีทั้งเอาข้อมูลไป

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ปฏิทิน ๑/๕

แบล็กเมลล์และมีทั้งพยายามที่จะทำให้เกิดการใส่ร้ายป้ายสีใส่ชื่อเสียงกัน ถ้าเป็นชื่อเฉพาะผมและครอบครัวผมคิดว่าคงเป็นปกติถ้าใครจะสอบว่าผมมีเงินทองในแบงก์เท่าไร ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องเป็นประเด็น พอดูรายชื่อแล้วก็เกิดความคิดเพราะว่าเราเป็นนักข่าวและเราเป็นนักวิเคราะห์สถานการณ์ว่ารายชื่อที่ปรากฏมีความแปลกผิดปกติ ถ้าจะตรวจฟอกเงินต้องตรวจคนที่เกี่ยวกับเงินทอง แต่ว่ารายชื่อทั้งหมดที่ปรากฏในหนังสือฉบับนั้นเป็นนักเขียนคอลัมน์นิสต์ เป็นนักหนังสือพิมพ์ทั้งสิ้น สิ่งแรกที่คิดทันทีก็คือว่า มันมีอะไรที่แปลก มีอะไรที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่ค่อนข้างจะแน่นอน เพราะว่าถ้าหากต้องการจะตรวจสอบการฟอกเงินนั้นมีวิธีการอย่างอื่นมากมายและคงจะไม่มีใครประท้วงร้องเรียนได้ โดยเฉพาะมีชื่อคุณโรจน์ งามแมน ของไทยโพสต์มา คุณโรจน์กับผมถ้าฟอกเงินจะเป็นเรื่องแปลกมากเพราะว่าตลอดชีวิตนี้เจอกันเพียงครั้งเดียวเมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อน เจอกันในงานหน้าที มีการไปพูดคุยสัมภาษณ์กับผู้นำประเทศ ตัวบริษัทไทยโพสต์กับตัวบริษัทเนชั่นก็ไม่เคยมีธุรกิจเกี่ยวพันอะไรกันเลย ข้อสงสัยข้อแรกที่ผมเห็นชัดเจนว่าไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องของการตรวจสอบเพื่อฟอกเงินแน่

๒. ถ้าไทยโพสต์เกี่ยวข้องด้วย ทำไมไม่เอากรรมการคนที่มีอำนาจเช่นเกี่ยวกับเงินทองตรวจสอบ ทำไมไปตรวจสอบคุณอัมพร กินพิพัฒน์ ซึ่งเป็นคอลัมน์นิสต์และผมเข้าใจว่าทุกวันนี้คุณอัมพรก็ยังมาทำงานด้วยรถเมล์ทุกวัน ทำไมไม่ถามหาบัญชีรายชื่ออย่างที่อยู่ในหนังสือพิมพ์มติชนวันนี้ลงว่ากรรมการ ๒ คนของไทยโพสต์คือคุณกรรณิกา วิริยะกุล หรือคุณคนึงนิจ รัตนเสรีวงศ์ เพราะถ้าจะเอาเรื่องฟอกเงินจะต้องเกี่ยวข้อง และเราจึงได้ร้องเรียนไปที่ศาลปกครองเพราะเราถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิของเราในฐานะเป็นประชาชน ไม่ใช่ในฐานะเป็นสื่อมวลชนนะครับ ไม่มีกฎหมายที่ไหนที่บอกว่าถ้าเป็นสื่อมวลชนแล้วมีสิทธิที่จะไปร้องเรียนมากกว่าประชาชน เราทำหน้าที่ประชาชนเท่านั้นเองเพราะเรารู้สึกว่าเราถูกละเมิดสิทธิข้อนี้ ความกลัวของเราเกี่ยวกับกฎหมายนี้ก็เกิดขึ้นทันที เพราะเราเห็นแล้วว่าเป็นกระบวนการที่เริ่มจะใช้กฎหมายเพื่อที่จะข่มขู่ทำไมผมถึงสงสัยว่ามีคนพยายามจะข่มขู่คุกคาม เพราะว่ามีกรณีที่เกิดขึ้นมาในช่วงเวลา ๑ ปีเต็ม ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวผม ตัวหนังสือพิมพ์ ตัวคุณเทพชัย ตัวคุณ โสภณ ที่มีทั้งโทรศัพท์มีทั้งการขู่เชิญ ปล่อยข่าว ใส่ร้ายป้ายสี และมีประเด็นปัญหาเรื่องวิทยุที่เราทำรายการ ซึ่ง

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ปริทัศน์ ๑/๖

เป็นช่วงใกล้ ๆ กันที่เราถูกขอให้เลิกทำรายงานนั้นกับประเด็นปัญหาเรื่องยูบีซี ๘ ก็มี มาตลอด จะใช้คำว่า สามัญสำนึกอย่างที่คุณวิญญู เครื่องาม พุคเมื่อวานนี้ก็ได้อีก หรือจะใช้ กฎหมาย จะใช้หลักการอะไรก็ได้ แต่ผมคิดว่าเรื่องนี้มีความชัดเจนว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การตรวจสอบ ดูจากผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการที่มีคุณวิญญู เครื่องาม เป็นประธานเมื่อวานนี้ ผมจะให้ท่านประธานได้ดูว่ามีความไม่ปกติแน่นอนในกรณีนี้ หลังจากกรณีของผมนะเนชั่นและไทยโพสต์แล้ว ไม่กี่วันหลังจากนั้นก็มียชชื่อของผู้นำ NGO หลายท่านปรากฏออกมา ถ้าเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ตามที่เรามีอาชีพอยู่ รูปแบบ เป็นแพทเทิร์น เป็นแนวโน้มที่เห็นชัดเจนว่านี่คือการใช้กลไกของรัฐส่วนนี้เพื่อที่จะข่มขู่ และแบล็กเมล์คนที่อาจจะอยู่ในฐานะที่ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของรัฐบาล หรือผู้นำรัฐบาล คณะกรรมการของคุณวิญญู เมื่อวานนี้ที่แถลงฟังแล้วก็เคลิ้ม นะครับ แต่ว่าเราคาดหวังจาก กรรมการชุดนี้ว่าให้ไปสอบถามว่าการสั่งการหรือไม่ที่ ป.ป.ง. ทำไป แต่ว่าคำตอบเมื่อวาน ที่ออกมานั้นกลับกลับไปตอบคำถามว่า ป.ป.ง. ทำถูกต้องหรือไม่ และที่ประหลาดกว่านั้น ก็คือว่าเสนอปรับปรุง ป.ป.ง. ๘ ข้อ ซึ่งจริง ๆ ไม่ได้อยู่ในประเด็นที่ผมเชื่อว่าได้รับ มอบหมาย ถามว่าเหตุผลที่เขาอ้างเพื่อที่จะสอบถามมีเหตุอันน่าสงสัยที่จะสอบขอเอกสารจาก ธนาคารพวกผมคืออะไร กรรมการชุดนี้ความจริงถ้าจะตอบจริง ๆ ว่ามีใบสั่งหรือไม่ ไม่ยากเลยนะครับ เป็นถึงคอกเตอร์เรียนกฎหมาย เพราะว่ามี ๒ - ๓ เรื่องถ้าใครดูทีวี ก็รู้ว่าท่านไม่ได้ลงไปในรายละเอียดที่จะไปตอบคำถามว่ามีการเมืองสั่งมาหรือไม่ ง่ายครับที่จะบอกว่าไม่มีใบสั่ง เพราะตั้งแต่ต้นแล้วว่าจะไม่มีใบสั่ง จะไม่มีใครทิ้งร่องรอย ของการสั่งเป็นเอกสารแน่นอน ฉะนั้นเราไม่เคยคิดว่าจะมีเอกสารขู่ว่าคนนั้นคนนี้ สั่ง ป.ป.ง. ให้ทำ แต่ว่าเราคาดหวังว่าการสอบสวนจะลงไปหลายประเด็นที่ชี้ให้เห็นว่า ไม่ปกติ ถ้า ป.ป.ง. ทำหน้าที่โดยปกติจะไม่ทำอย่างนี้แน่นอนก็คือว่าเป็นบัตรสนเท่ห์ เขา บอกว่าบัตรสนเท่ห์ก็ต้องใช้ได้เพราะว่าบัตรสนเท่ห์ให้เบาะแส แต่อย่างที่ผมชี้ให้เห็น นะครับว่าบัตรสนเท่ห์เขามีรายชื่อถ้าดูจากที่คุณวิญญูตอบคำถามก็จะเห็น นักข่าวถามว่า ดิฉกรณคุณโรจน์ งามมั่น มีบัตรสนเท่ห์ใหม่ครับ คุณวิญญูบอกอย่างนี้ครับ ก่อนที่เรา มีอาชีพถามคนเราจะรู้เลยว่าวิธีตอบเป็นอย่างไร ถามว่ากรณีคุณโรจน์มีบัตรสนเท่ห์ใหม่ คุณวิญญูบอกว่าไม่มีบัตรสนเท่ห์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับคุณโรจน์ แต่มีบัตรสนเท่ห์ฉบับเดียวกับ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ปวีณ์พร ๑/๓

ที่กล่าวหาเรือเดอะเนชั่นเพราะว่าอยู่ในใบเดียวกันไม่ใช่แยก และพูดพาดพิงว่าเรือเนชั่น
กระทำการใดกับสื่อมวลชนอื่นใด ชื่ออะไร ฉบับใด ชื่อหนังสือพิมพ์ว่าอย่างนั้น แล้วคุณ
วิษณุก็คงจะรำคาญตัวเองก็บอกว่าไทยโพสต์ว่าอย่างนั้นเถอะ ก็พยายามอ้อมแอ้มอยู่นาน
จากจุดนั้นเขาก็ไปสอบไทยโพสต์ ไทยโพสต์เขาจะไปเริ่มกับใครเขาก็คงจะไปเริ่มจาก
คุณโรจน์ คุณโรจน์เป็นอะไรในไทยโพสต์ อันนี้ผมไม่รู้ ท่านเป็นประธานคณะกรรมการ
หาข้อเท็จจริง ท่านบอกคุณโรจน์เป็นอะไรในไทยโพสต์ไม่รู้ -----

- ๒/๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๕ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุณิศา ๒/๑

ชัดเจนว่าไม่ปกติใช่ไหมครับ คุณเป็นคุณวิญญู คุณไม่อยากจะรู้หรือว่าคุณนี้ถูกเอ่ยชื่อระบุ อยู่ในเอกสารส่งไปที่เบงกัระบุงชื่อภรรยา ลูก แต่ว่าคณะกรรมการไม่สนใจจะรู้ว่าคนรูค เป็นใคร แปลกครับ ก็แปลว่าไม่ใช่เรื่องปกติของ ป.ป.ง. ที่จะทำให้แล้ว ถ้าผมเป็นคณะกรรมการสอบสวน ผมก็ต้องถามว่า คุณรู้ไหมว่าคนรูคเป็นใคร ผมจะถามคุณพิรพันธ์ และคุณสีหนาท แต่คุณวิญญูเท่าที่ฟังท่านให้สัมภาษณ์เมื่อวานนี้ท่านบอกว่า คุณวิญญูก็ไม่รู้และไม่สนใจจะรู้ คุณพิรพันธ์ สนใจจะรู้หรือไม่ ผมไม่ทราบ แต่ว่าในเอกสารที่ปรากฏนั้นมีชื่อคุณโรจน์และมีภรรยา กรรมการสงสัยว่าทำไมบัตรสนเท่ห์จึงรู้เอง เรียนแค่สื่อ ๓ แห่งที่วิจารณ์รัฐบาล ทำไมไม่มีสื่ออื่น อันนี้จะตอบว่าไม่ปกติ คุณวิญญูตอบว่ากรรมการสงสัยแล้วกรรมการก็ได้ถาม เขาก็ตอบว่าสื่ออื่นก็มีมาก อันนี้ถ้าเราเป็นคนสอบ เราจะบอกว่าชัดเจนว่า Nation ไทยโพสต์ แนวหน้า ไม่มีสิทธิไวยวาย เพราะว่าเขาก็ตรวจฉบับอื่นด้วย ฉบับอื่นที่ไม่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลนี้ ฉบับอื่นที่อาจจะชมรัฐบาลนี้ก็ถูกตรวจสอบด้วย ผมก็ถือว่านี่คือไม่เด็ดของกรรมการสอบว่าไม่มีการเมืองแน่ เพราะว่าไม่ใช่แค่ ๓ ฉบับนี้ นักข่าวถามต่อว่าสื่ออื่นนอกจาก ๓ แห่ง ก็ถูกตรวจสอบเหมือนกันใช่ไหม คุณวิญญูบอกว่า ในเวลาที่ผ่านมาถูกตรวจสอบไปแล้ว เลิกไปแล้วก็มี นี่เป็นแนววิธีการตอบคำถามที่นักข่าวของเราที่รู้ว่าอันนี้ไม่ปกติ ฉะนั้นข้อนี้กรรมการที่อ้างว่าพยายามที่จะถามว่ามีใบสั่งมีคนสั่งหรือไม่ แต่ว่าไม่สนใจที่จะรู้ว่า ก่อนที่คุณสีหนาทกับคุณพิรพันธ์จะตัดสินใจสอบได้ สนใจรู้ว่า คุณโรจน์เป็นใครแล้วมาผูกพันพอกเงินกับคุณสุทธิชัย หรือว่า Nation อย่างไร เป็นเรื่องที่ประหลาดเอามาก ๆ ฉะนั้นกรรมการชุดนี้ไม่ได้ตอบคำถาม ไม่ได้ทำหน้าที่ อันฟังที่เราจะวัดได้ว่ามีความผิดปกติจากการทำหน้าที่ของ ป.ป.ง. นี้หรือเปล่า ที่ยังสำคัญกว่านั้นก็คือ ป.ป.ง. ได้อ้างว่าได้บัตรใบปลิวหรือว่าบัตรสนเท่ห์แล้ว ก็เข้าไปในคอมพิวเตอร์โปรแกรมที่ชื่อ AERS (Amro Electronic Report System) โปรแกรมนี้มีฐานข้อมูลกดเข้าไปจะรู้เลยว่าคนที่ต้องสงสัยนั้นเข้าข่ายฐานความผิดไหน นำทิ้งมาครับ ถ้าผมเป็นคุณวิญญูหรือกรรมการ ผมจะบอกว่าต้องขอคุณหน่อย ไม่ยากใช่ไหมครับ คุณวิญญูบอกเอากระดาษชื่อผมเข้าไปดูซิ คุณวิญญูครับคนอื่นจะได้ไม่เสียหาย กดเข้าไปดูว่าผมมีเครือข่ายโยงใยอย่างไร เพราะเมื่อวานคุณวิญญูตอนให้สัมภาษณ์ก็วาดภาพเสียน่ากลัวว่าเข้าไปปีบมีหมิ่นกว่าเส้นตรงกลาง แล้วก็โยงออกมา โยงเสร็จแล้วก็ไปโยงอีกต่าง ๆ นานา คล้าย ๆ ให้เกิดภาพว่า พอกกดข้อมูลของผมเข้าไปเจอเครือข่ายของข่ายมหาศาลมโหฬาร

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๕ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๒

นั่นเป็น Tactics ของการพูดเพื่อให้คนสับสน ทั้ง ๆ ที่ท่านอาจจะอ้างได้ว่านี่เป็นทฤษฎี
 แต่ว่าพอมาถึงบัตรสนเท่ห์ของคุณสุทธิชัย และคุณโรจน์อาจจะไม่เกี่ยว ถ้าผมเป็นกรรมการ
 สอบสวนผมต้องการหาข้อเท็จจริง จากการเมืองสั่งไม่สั่ง มีใบสั่งหรือไม่ก็ตาม แต่ผม
 ต้องการรู้ว่าคุณตัดสินใจอย่างไร คุณถึงคิดว่าบัตรสนเท่ห์นี้ กล่าวหาพวกนี้แล้วเข้าข่าย
 มูลฐานความผิด ๗ ข้อ อันนี้เป็นหัวใจเลยใช่ไหมครับ ว่าเขาจะตัดสินใจอย่างไรว่ามีสิทธิ
 ไม่มีสิทธิ นักข่าวถามคุณวิญญูว่า AERS ท่านเชื่อได้หรือไม่แค่ไหน ท่านบอกว่าไม่ทราบ
 ถามว่ากรรมการที่สอบเชื่ออย่างที่เลขาธิการ ป.ป.ป. วินิจฉัยใหม่ ว่าบัตรสนเท่ห์ดังกล่าว
 เข้าข่ายความผิดมูลฐานทั้ง ๗ ข้อ อันนี้สำคัญมาก ว่ากรรมการเห็นตรงกัน กับ ป.ป.ง. ไม่ว่า
 เข้าข่าย ๗ ข้อ ถ้าผมเป็นกรรมการ ผมก็จะขอให้ใช้ AERS กดออกมาดู แล้วก็ดูว่าเข้าข่าย
 ผมอ่านดู แล้วฟังดูการสัมภาษณ์คล้าย ๆ กับว่าโปรแกรมนี้เป็นมนุษย์มหัศจรรย์ ว่าคุณป้อน
 ข้อมูลเข้าไปกดออกมาจะบอกเลย ว่าเข้าข่ายข้อไหนเลย ดูจากนี้ครับ คำถามซึ่งเมื่อวานนี้
 ไม่ได้ถาม แล้วคงจะเป็นประเด็นต่อไปในสังคมไทยข้อมูล ก็ว่าฐานข้อมูลนี้ใครป้อน
 เข้าไป ใครยืนยันใหม่นาย ก. นาย ข. ประชาชน ๖๒ ล้านคนข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน
 เรื่องการเงิน การทองถูกต้องในนั้นหรือเปล่า และถ้าใครจะกลั่นแกล้งคุณเอาบัตรสนเท่ห์
 ส่งไปเขาคดปับมีคนสร้างข้อมูลปลอมเกี่ยวกับตัวคุณด้วยวิธีใดก็ตามแต่ อย่าพูดว่าเขาแอบ
 สอบคุณ คุณไม่เสียหายคุณจะไปกลัวอะไร เหมือนบอกผมว่ากลางคืนมีโจรแอบเข้าบ้านผม
 เขาออกไปแล้ว คุณไม่เห็นต้องรู้เลย เพราะว่าตอนนั้นเขาไม่เห็นคุณ คุณไม่เห็นเขา ไม่ได้
 ครับ เพราะว่าอาการอย่างนี้เป็นการจงใจที่จะบิดเบือนประเด็น ถ้ากรรมการต้องการจะรู้ว่า
 มีความผิดปกติการทำหน้าที่ ป.ป.ง. หรือไม่อย่างไร ต้องรู้ว่า AERS ทำอะไรได้ และทำ
 อะไรไม่ได้ แต่คุณวิญญูบอกว่าไม่ทราบ และไม่สนใจจะถามว่า AERS คืออะไรอย่างไร
 เพราะว่าท่านตอบอย่างนี้ บอกหมดเรียงตัวทุกคน แต่ผมขอไม่เปิดเผยบางคนไม่เข้า เข้านี้คือ
 เข้าข่ายครับ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น บางคนทำท่าว่าจะ ไม่ได้บอกว่าบางคนเข้าข่ายครับ
 สังเกตครับ ในบัตรสนเท่ห์กล่าวหาเหมือนคนนี้เข้าไปความผิดมูลฐาน ๓ - ๔ มูลฐาน
 เขาไปสอบกับข้อมูล AERS เอ บี ซี ดี อะไรของเขานี้เหลืออยู่ความผิดมูลฐานเดียว อันอื่น
 ที่อ้างมาลม ๆ แล้ง ๆ ใส่โคล้เขาก็ทิ้งไป แต่ในชั้นกรรมการเปิดบัญชีเรียงตัวเล่าหมดทุกคน
 ถามต่อครับ ว่ากรรมการที่สอบ เชื่ออย่างที่เลขาธิการ ป.ป.ป. สอบใหม่ ว่าบัตรสนเท่ห์
 ดังกล่าวเข้าข่าย ๗ ข้อหรือไม่ เราได้บอกไปแล้ว กรรมการใช้หลักฐานสามัญสำนึก

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๕ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๓

ว่าไม่น่าจะเข้า แต่เขาใช้หลักวิชาการมากกว่าเรา และเป็นหลักวิชา ถ้าผมดูหลักวิชานั้น ผมก็จะได้ประชันกันได้ แต่บังเอิญหลักวิชานั้น คือข้อมูล AERS ข้อสงสัยความอะไร ซึ่งเราไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เราก็ต้องทิ้งประโยชน์ให้เขาไป ว่าโอ.เค. คุณก็เอาไป เเชิญกันในศาลก็แล้วกัน เพราะว่าในชั้นนี้ผมไม่อยากจะลงไปเรียกข้อมูล AERS มาดู ชัดเจนครับ กรรมการชุดนี้ตั้งใจที่จะไม่ไปถึงเหตุอันผิดปกติก่อนคดีนี้ เพราะไม่ได้เป็น วิชาการหนักหนาสาหัสสักนัก เพราะว่าคนที่เล่นคอมพิวเตอร์ทุกคน และคนที่กดเรียกข้อมูล มาระดับดอกเตอร์นี้บอกว่า ถ้ากดเข้าไปใน AERS แล้วไม่สามารถที่จะล่วงรู้ได้ นี่ยืนยัน ชัดเจนว่ากรรมการชุดนี้พยายามที่จะปกป้องไม่ให้เรื่องนี้ไปถึงการเมือง ป.ป.ง. ถ้าทำ โดยสุจริต และทำโดยมีเหตุจริง ๆ ที่จะตรวจสอบว่า แน่นอนคนทำหนังสือพิมพ์ก็อาจจะ พอกเงินได้ ค้ายาเสพติดได้ ค่าประเวณีได้ แล้วคนทำหนังสือพิมพ์ก็ไม่ควรจะมีอภิสิทธิ์ อะไรทั้งสิ้น แต่ว่าเขาก็คือประชาชนคนหนึ่งที่จะต้องได้รับการปกป้องสิทธิส่วนตัว และปราศจาก จากการคุกคามของผู้มีอำนาจ เมื่อเห็นชัดเจนว่ากรรมการชุดนี้ไม่ต้องการ ลงไปถึงรายละเอียดจริง ๆ ผมก็เชื่อว่ายืนยันสิ่งที่ผมกลัวว่า มีอะไรที่ ป.ป.ง. ทำไป โดยไม่ใช่หน้าที่ปกติ และถ้า ป.ป.ง. ทำอะไรที่ไม่ใช่หน้าที่ปกติคงไม่ใช่เรื่องสังคม ไม่ใช่ เรื่องเศรษฐกิจ ไม่ใช่อื่น เป็นเรื่องการเมืองเท่านั้น ที่ผมสรุปอย่างนี้ เพราะว่ายิ่งดูไปยิ่งเห็น เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเช่น ยิ่งดูเหตุผลที่อ้างยิ่งฟังไม่ขึ้น ฉะนั้นผมจึงอยากเรียนท่านประธาน และท่านคณะกรรมการ ว่าเรื่องนี้มีความลึกลับห้ศรรยที่จะปล่อยให้จบเฉย ๆ อย่างนี้ ไม่ได้ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้บอกว่า หนังสือพิมพ์อื่นก็ถูกตรวจสอบได้ทำไมไม่เอ่ยชื่อ ถ้าเอ่ยชื่อนี้อาจจะทำให้สิ่งที่คุณวิษณุพุดมีน้ำหนักมากขึ้น ว่านี่ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มคนเขียนข่าว คนทำข่าวที่รัฐบาลไม่ชอบเท่านั้น แต่ว่าคนอื่น ๆ เขาถูกตรวจสอบได้ ถ้าเป็นเรื่องของ การพอกเงินและความผิด ๑ ใน ๗ ฐานความผิด คนที่จะถูกตรวจสอบบัญชีนอกจาก ตัวผมควรจะเป็นกรรมการผู้จัดการของ ป.ป.ง. ซึ่งเซ็นเช็คเงินเข้าออกเขาต้องเซ็น ไม่ใช่ คุณเทพชัยหย่อง ซึ่งไม่มีสิทธิ์อะไรที่จะเกี่ยวข้องกับเงินทองของบริษัทเลย หรือคุณ โสภณ องค์กร ซึ่งก็ไม่มีสิทธิ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องเงินทองเข้าออกของบริษัทเลย ข้อนี้ชัดเจน ฉะนั้นทำไมกรรมการไม่ถามว่า พอคุณได้ข้อมูลเหล่านี้คุณมีความสงสัยใคร่รู้ใหม่ ว่าทำไม จึงเป็นรายชื่อกันเหล่านี้ ถ้าเป็นการพอกเงินคนเหล่านี้มีสิทธิ์อะไรที่จะเอาเงินเข้าออกจาก บริษัทหรือว่าส่วนตัว แต่มีเหตุอันฟังจะเข้าใจได้ว่าทำไมจึงเกิดเรื่องอย่างนี้ เพราะว่ามี

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๘ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๔

กล่าวหา ชุบฉิบ และมีการกล่าวร้ายป้ายสีมาตลอดเวลาหลายเดือน ในระหว่างที่เราทำหน้าที่ของสื่อตรงไปตรงมา รายงานตามความเป็นจริง วิเคราะห์ตามสิ่งที่เราเห็นอย่างสุจริต เพราะว่าอาชีพนี้ไม่เคยกระโจนทรัพย์รีดไถ หรือว่าไปใกล้ชิดกับนักการเมือง หรือว่าไปหาผลประโยชน์กับนักธุรกิจใด ๆ ทั้งสิ้น ฉะนั้นจึงมีความมั่นใจ และภูมิใจที่ได้อยู่ในฐานะที่ใคร ๆ ก็ตรวจสอบได้ แต่ว่าเราได้ยินจากหลายแหล่ง ทั้งทางตรงและทางอ้อมว่า พวกเราที่วิพากษ์ วิจารณ์รัฐบาล หรือว่านายกรัฐมนตรื รับเงินนอกมา และถ้าท่านสังเกตช่วงหลัง ๆ จะมีกระบวนการใส่ร้ายป้ายสี มีใบปลิวไปปิดตามจุดต่าง ๆ ๒ - ๓ วันก่อน ประเด็นว่าทำไมสื่อตรวจสอบไม่ได้หรือ ๒. สื่อรับเงินนอกมาทำลายประเทศ พวกที่เราเคย ๖ ตุลาคม ๑๔ ตุลาคม ก็คงจะค่อนข้างคุ้น ๆ กับข้อกล่าวหาเหล่านี้ ฉะนั้นการที่เขามาให้ ป.ป.ง. ใครก็ตามแต่ที่สั่ง หรือจะมีใบสั่งหรือไม่ ไม่จำเป็นจะต้องมีลายลักษณ์อักษรมา ผมคาดเดาว่าเขาคงอยากจะมีหลักฐานว่ามีเงินโอนเข้ามาให้ผม แล้วนั่นก็จะเป็นหลักฐานว่าเห็นไหมรับเงินมาลี้มรัฐบาล ถ้ามีการรับเงินต่างด้าวระเบิดในประเทศเพื่อลี้มรัฐบาล เขาก็ย่อมจะมีวิธีการตรวจสอบมากมายที่ผิดกฎหมาย แต่ไม่ใช่วิธีที่ลงมาในลักษณะที่ชัดเจนว่าเป็นการจงใจที่จะคุกคามเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น วิธีการใช้ ป.ป.ง. เพื่อทำอย่างนี้นั้น ก็ต้องการที่จะให้เห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรงที่ใครรู้เข้าจะต้องเสียหายแน่นอน ก็จึงทำให้ผมที่มาวันนี้ผมต้องขอบคุณท่านกรรมการมาก ว่าเป็นกลไกที่ยังพอจะเหลืออยู่ในประเทศนี้ที่เราหวังพึ่งได้ ว่าคนที่ถูกข่มขู่คุกคามนั้นมีช่องทางที่จะร้องเรียนและได้รายงานให้ทราบ เพราะว่าตั้งแต่มีเรื่อง อาทิตย์ที่ผ่านมาได้รับโทรศัพท์ขู่ระเบิดที่บ้านเกือบทุกวัน คุณเทพชัยก็ได้รับเกือบทุกวัน เมื่อคืนนี้ก็มีโทรศัพท์ไปขู่ระเบิด ๓ ครั้ง ที่ Nation เป็นชีวิตที่อยู่ในอาณาจักรของความกลัวจริง ๆ ผมไม่ได้พูดเล่น ว่าทุกอย่างที่เราดำเนินได้เป็นกระบวนการขั้นตอน เพราะว่าพอเราเห็นเราก็ร้องเรียนไปที่ศาลปกครอง ก็ตัดสินใจลงมาให้ระงับและขั้นตอนของการตรวจสอบของคณะกรรมการชุดนี้ เราก็ติดตามอย่างใกล้ชิด เราก็ฟังเหตุผลที่ให้มา ว่าเขาสอบแล้วเขาได้อย่างไร แล้วเราก็คิดว่าหลายอย่างก็ฟังได้ พูดถึงการทำงานของ ป.ป.ง. พูดถึงขั้นตอนต่างครับ รับฟังได้ แต่ว่าอย่างที่เรียนให้ทราบว่าประเด็นเรื่องเกี่ยวกับความไม่ปกติหลายประเด็นไม่กระจ่าง และก็หวังว่าวุฒิสภาจะทำหน้าที่ที่จะไปถึงก้นบึ้งของความจริงของเรื่องนี้ เพราะว่าเรื่องนี้ไม่ใช่กระทบแต่พวกเราเท่านั้น เรื่องนี้สามารถจะกระทบคนทุกอาชีพได้ ถ้าทัศนคติแนวทางของคนที่

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๕ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๕

มีอำนาจทางการเมืองนั้น อย่างคิดว่าวิธีการจัดการกับคนที่ไม่เห็นด้วยกับเขา คือการใช้กลไกของรัฐที่จับมือใครคมไม่ได้ ผมก็ขอเรียนให้ท่านกรรมการได้ทราบ และถ้ามีคำถามอย่างอื่นก็พร้อมที่จะตอบครับ

ประธาน : เชิญคุณเทพชัยต่อไปเลยดีไหมครับ เราฟังทั้ง ๔ ท่านก่อนแล้วค่อยถามทีเดียวดีไหมครับ ตอนนี้เราก็นั่งนึกคำถามไว้ก่อน แล้วไปจดคำถามที่เตรียมจะถามไว้พร้อม ๆ กัน พอฟังทั้ง ๔ ท่านเสร็จแล้วเราก็ค่อยถามพร้อม ๆ กัน เชิญครับ

นายเทพชัย หย่อง : ขอบคุณครับ ประเด็นหลัก ๆ ส่วนใหญ่คุณสุทธิชัยก็ได้ตั้งข้อสังเกตไปแล้ว ผมจะขอใช้เวลาเพียงนิดเดียว เพื่อเสริมในประเด็นที่ผมคิดว่าต้องขยายความ มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่คำหนึ่ง Whitewash White ที่แปลว่า ขาว Wash ที่แปลว่า ล้าง แต่ ๒ คำนี้รวมกันมีความหมายว่า การเอาสีขาวไปทาทับอะไรเป็นการชั่วคราว เพื่อไม่ให้สิ่งสกปรกหรือว่าสิ่งที่เปื้อนนั้นให้คนเห็น คนเดินผ่านไปมานี้เห็นได้ และสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้หลังจากที่ฟังคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของอาจารย์วิญญูแล้ว ผมมีความรู้สึกว่าการทำงานของกรรมการชุดนี้ไม่แตกต่างไปจากการทำหน้าที่ Whitewash ก็คือเอาสีขาวไปทาทับสิ่งที่สกปรกอยู่ แต่ว่าบังเอิญเป็นสิ่งสกปรกที่สกปรกมากเกินกว่าที่สีขาว ๆ บาง ๆ ทาครั้งเดียวจะเลื่อนหายไป ถึงแม้ว่าคณะกรรมการของอาจารย์วิญญูจะไม่พยายามหาคำตอบ หรือว่าไม่สามารถหาคำตอบได้ ว่ามีนักการเมืองอยู่เบื้องหลัง มีใบสั่งจากนักการเมืองหรือไม่ แต่ว่าสิ่งที่ท่านแถลงออกมากลับทำให้เราเชื่อมากขึ้นว่า มีคำสั่งจากนักการเมืองอยู่เบื้องหลัง เป็นสิ่งที่แปลกมาก ท่านพยายามจะบอกว่าไม่สามารถจะค้นพบว่า มีนักการเมือง มีใครสั่งมาหรือเปล่า แต่ว่าสิ่งที่ท่านพูดไป ประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านพยายามจะหยิบขึ้นมาอธิบายการทำงานของ ป.ป.ง. นั้นก็เป็นคำตอบในตัวเองว่า น่าจะมีนักการเมือง มีคำสั่งจากนักการเมืองนั้นอยู่ข้างหลัง หลายประเด็นคุณสุทธิชัยก็ตั้งข้อสังเกตไปแล้ว ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมเพียงประเด็น ๒ ประเด็นเท่านั้นเอง ประเด็นแรก คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นก็พบว่าทั้งคุณพิรพันธ์ และคุณสีหนาท ซึ่งก็ยอมรับความเป็นคนบอกให้มีการสอบบัญชี แล้วก็มีการเซ็นให้หนังสือไปธนาคารทั้งหลายสอบบัญชี กรรมการชุดนี้ก็บอกว่าใช้อำนาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะว่าไปอ้างมาตราที่ผิด คือแทนที่จะอ้างมาตรา ๓๘ ซึ่งเป็นมาตราที่ทุกครั้ง ป.ป.ง. ขอให้สถาบันการเงินให้ความร่วมมือในการตรวจสอบบัญชี จะอ้างมาตรานี้ แต่เป็นที่

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๕ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๖

น่าสังเกตว่า ทำไมในจดหมายที่ส่งไปยังธนาคาร ๑๗ แห่ง เพื่อขอให้มีการตรวจสอบธุรกรรม และบัญชีของกลุ่ม The Nation จึงอ้างมาตรา ๔๐ คุณพิรพันธ์ คุณสีหนาท ต้องยอมรับว่าท่าน ๒ คน เป็นคนที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญกฎหมาย ป.ป.ง. ที่ถือว่าสุดยอดของเมืองไทยแล้ว ผมไม่เชื่อว่านี่เป็นความบกพร่องโดยสุจริต ผมไม่คิดว่าเป็นความประมาทเลินเล่อที่มองข้ามความสำคัญของการอ้างมาตราที่ถูกโดยผิดไป สำคัญมากกว่าทำไมถึงจะใช้มาตรา ๔๐ แทนที่จะใช้มาตรา ๓๘ เพราะความเข้าใจของผมที่ติดตามเรื่องนี้ก็คือว่า มาตรา ๓๘ มีขั้นตอน มีกระบวนการ ไม่ใช่เพียงแค่ใครคนใดคนหนึ่งก็อยากจะตรวจสอบบัญชีของใครก็ร่อนจดหมายไปถึงธนาคารได้ แล้วถ้ามองย้อนกลับไปยิ่งเปรียบเทียบอย่างชัดเจนมาก ท่านบอกว่าสอบไป ๒,๐๐๐ กว่าคน แต่ทุกคนนั้นอ้างมาตรา ๓๘ หหมด แต่ว่าพอมากลุ่มนี้ทำไมถึงอ้างมาตรา ๔๐ ผมคิดว่ากรรมการหลายท่านที่สอบเรื่องนี้ก็เป็นนักกฎหมาย เป็นตำรวจก็มี ผมคิดว่าประเด็นนี้สรุปแล้วว่าเป็นการใช้อำนาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ต้องตั้งข้อสังเกตไม่ต้องคำถามต่อไปว่ามีเหตุผลอะไรถึงได้อ้างมาตราที่ไม่ควรจะอ้าง นี่เป็นประเด็นหนึ่งที่ผมคิดว่าสำคัญมาก อีกประเด็นหนึ่งที่คิดว่ามีความสำคัญพอ ๆ กัน คือเนื้อหาของบัตรสนเท่ห์ ซึ่งคณะกรรมการก็ยอมรับแล้วว่า มีเนื้อหาที่ค่อนข้างจะบอบบางเกินกว่าที่จะมาเป็นพื้นฐานในการที่จะมาตรวจสอบบัญชีของกลุ่มของ The Nation ได้ แล้วพยายามที่จะโยงว่า บัตรสนเท่ห์มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะว่าบังเอิญเนื้อหาข้อกล่าวหาบางประเด็นไปสอดคล้องกับข้อมูลที่อยู่ในฐานข้อมูลที่เรียกว่า AERS และตรงนี้ที่ผมต้องการย้ำในสิ่งที่คุณสุรัชย์พูดมาแล้ว ว่ากรรมการไม่ได้แสดงความสนใจไม่มีความกระตือรือร้นตามคำพูดของท่านอาจารย์วิษณุที่จะไปเรียกข้อมูลเหล่านี้มาดูเลย ว่าน่าเชื่อถือหรือเปล่า เพราะว่าที่ฟังอาจารย์วิษณุอธิบาย ก็คือว่าในฐานข้อมูล AERS จะระบุเลยว่าคนที่เข้าข่ายต้องสงสัยในพฤติกรรมที่ฟอกเงินนั้นจะต้องทำอะไรบ้าง ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ ซึ่งแสดงว่าในข้อมูล AERS ต้องมีการระบุพฤติกรรมของคุณสุทธิชัยของผม ของคุณโสภณ คุณสุทธิชัย ชัดเจนว่าก่อนหน้านี้เคยทำอะไรไว้ที่เข้าข่ายฟอกเงินบ้าง ท่านบอกว่า ๑. เอาเงินเข้าออกธนาคาร ครั้งละเกิน ๒ ล้านบาท แล้วท่านก็บอกต่อว่าซื้อขายที่ดิน แล้วท่านก็บอกต่อว่าอาจจะเกี่ยวข้องกับการเดินทางเข้าออกประเทศบ่อย ๆ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๙ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๓

ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ผมก็สงสัยแล้วว่าข้อมูลใน AERS ต้องมีอะไรผิดปกติอย่างแน่นอน เพราะว่าคุณโสภณกับผม คุณสุทธิชัยว่าเราไม่เคยมีเงินมากมาย ถึงกับถอนเข้าออกครั้งหนึ่ง ๒ ล้านบาท ได้บ่อย ๆ ไม่มีเงินทองมากพอที่จะไปซื้อที่ดิน จนกระทั่งเป็นที่ผิติดสังเกต เดินทางไปต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว แต่ว่าได้กลายเป็นพื้นฐานข้อมูลที่ถูกนำขึ้นมา อ้างว่าสอดคล้องกับข้อมูลในบัตรสนเท่ห์และเป็นเหตุผลเพียงพอที่จะขอให้ธนาคารตรวจสอบบัญชี ตรวจสอบธุรกรรมของพวกเรา ซึ่งผมคิดว่านี่เป็นประเด็นที่ชัดเจนที่สุด ดูเหมือนว่าคณะกรรมการชุดนี้ขีดเส้นให้ตัวเองว่า ต้องการสอบแค่ว่า ป.ป.ง. ทำงานผิดพลาดตรงไหน เท่านั้นเอง และไม่มองข้ามเลยเส้นขึ้นไปवाद แล้วคนที่อยู่เบื้องหลังความผิดพลาดนี้เป็นใคร มีหรือไม่ความพยายามตรงนั้นไม่ปรากฏเลย เพราะฉะนั้นผมจึงจำเป็นต้องใช้คำว่า Whitewash เพื่อมาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น แน่แน่นอนผมว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น คนที่ตกเป็นข่าวคนที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นอัยยี่ช่องโจร กรรโชกทรัพย์ค่อนข้างจะร้ายแรง ทุกวันนี้คนที่เป็นอย่างนี้ผม ยังไม่กล้าไปทวงเงินเลย อาจจะทวงมาก ๆ แรง ๆ เข้า อาจจะหาว่าเป็นกรรโชกทรัพย์ก็ได้ หลาย ๆ เรื่องที่เรามีความรู้สึกว่ายิ่งอาจารย์วิญญูพูดถึงบัตรสนเท่ห์ พูดถึง AERS ก็ยิ่งทำให้คนหลายคนที่ยังไม่ได้ศัพท์เท่าไรนักมีความเชื่อ ว่าเขาก็มีเหตุผลที่จะสอบ บัตรสนเท่ห์ก็มีข้อมูลที่โยงใยกันระหว่าง Nation กับไทยโพสต์ แล้วใน AERS ก็มีข้อมูลพื้นฐานอยู่แล้ว ที่ทำให้น้ำหนักของบัตรสนเท่ห์นี้มีมากขึ้น ถ้าคนที่ไม่ได้ฟังจริง ๆ เหมือนพวกเราในห้องนี้ ชาวบ้านทั่วไปก็บอกว่า ก็ถูกแล้วนี่ บัตรสนเท่ห์ก็มีข้อมูล แล้วก็มีข้อมูลเดิมที่มาสสนับสนุนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่ ป.ป.ง. ไปสอบก็ไม่น่าจะมีอะไรผิดปกติ แต่ว่านี่คือสิ่งที่ชาวบ้านทั่วไปเข้าใจอย่างแน่นอน ความเสียหายแทนที่จะลดลงข่าวเมื่อวานนี้ ทำให้ภาพเราดีขึ้นในสายตาของคนทั่วไปก็กลับจะเสียหายมากขึ้นด้วยซ้ำไป คนจะมองว่า ป.ป.ง. ทำในสิ่งที่ควรทำอยู่แล้ว มีข้อมูลที่นำเชื่อถืออยู่แล้ว ผมคิดว่าคณะกรรมการตรงนี้ ไม่ได้พยายามช่วยทำให้กระแสมากขึ้นด้วยการบอกว่าเนื้อหาของบัตรสนเท่ห์นี่คืออะไร ข้อกล่าวหาที่ระบุตัวบุคคลทั้งหลายคุณสุทธิชัยก็ตาม ผมก็ตาม คุณโสภณก็ตาม และคนอื่น ๆ ก็ตามนั้น ถูกกล่าวหา ถูกระบุว่าไปทำอะไรไว้บัตรสนเท่ห์นี้จึงได้ปรากฏออกมาแล้วยังถ้าบอกว่าข้อมูลไปโยงใยกับฐานข้อมูลใน AERS ตรงไหนของฐานข้อมูลที่ระบุ ความผิดของเราชัดเจนจนมาถึงขั้นมาโยงใยกันได้ ผมคิดว่าตราบใดก็ตามที่ข้อมูลตรงนี้ ไม่ถูกเปิดเผยออกมา พวกเราในสายตาบางคนก็ยังมีมลทินอยู่ ไปกู้เงินจากแบงก์ ไปทำ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๘ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๘

รัฐธรรมนูญอะไรก็ตามชื่อนี้ปรากฏขึ้นมาเมื่อไร ก็เชื่อแน่ว่าคนที่กดชื่อขึ้นมาคงจะมีความรู้สึก
 อบอุ่นในใจอย่างแน่นอน เพราะชื่อคนเหล่านี้คือชื่อคนที่ถูกกล่าวหาว่าได้เคยมีรัฐธรรมนูญ
 เคยมีพฤติกรรมเข้าข่ายฟอกเงินเป็นอั้งยี่ เป็นช่องโหว่ เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นประชาชน
 คนหนึ่งไม่อยากจะบอกว่าที่ออกมาเรียกร้องเรียน ที่ออกมาเรียกร้องความเป็นธรรม ก็เพราะ
 เป็นสื่อ ผมคิดว่าใครก็ตามที่ถูกหน่วยงานของรัฐ หรือถูกนักการเมืองใช้หน่วยงานของรัฐ
 มารังแกแบบนี้ ก็ควรที่จะมีสิทธิเรียกร้องความเป็นธรรมปกป้องสิทธิเสรีภาพของตัวเอง
 ยิ่งคนที่เข้ามาในวงการสื่อและทำหน้าที่เป็นปากเสียงให้กับประชาชนในการตรวจสอบ
 รัฐบาลด้วย ยิ่งต้องมีความโปร่งใส ผมไม่เถียงแน่นอน สื่อต้องตรวจสอบได้ แต่เหตุผล
 หลักการที่ใช้เพื่อตรวจสอบต้องโปร่งใส ต้องอธิบายได้ว่าทำไมในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหมด
 ที่อ้างกันว่าตรวจสอบจึงเป็นชื่อเฉพาะในกลุ่มของคนไม่กี่คน ที่มีภาพว่าเป็นฝ่ายตรงกันข้าม
 กับรัฐบาล ผมยืนยันว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ใช่เกิดขึ้นมาแบบโดด ๆ แต่ไม่มีที่มาที่ไป ถ้า
 มองย้อนกลับไป ๑ ปี คุณสุทธิชัย ผม และคุณโสภณ และอีกหลายคนในเครือ The Nation
 ไม่ว่าจะเป็นนักข่าว UBC ๘ นักข่าววิทยุ นักข่าว Nation นักข่าวคมชัดลึกก็ตาม จะได้ยิน
 เสียงบ่น ได้ยินเสียงต่อว่า ได้ยินเสียงวิพากษ์วิจารณ์ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมต่อหลาย ๆ
 ข่าว และหลายบทความที่ปรากฏออกไป UBC ๘ Nation จะโดนหนักที่สุด เนื่องจากเป็น
 ช่องที่ Nation ไม่ได้เป็นเจ้าของ เพราะฉะนั้นแรงกดดันจากทางการเมืองที่ผ่านมาทางคน
 ที่เป็นเจ้าของช่องจริง ๆ เมื่อคืนทำไมไปสัมภาษณ์คนนั้น เมื่อเช้านี้ทำไมไปพูดประเด็นนั้น
 เมื่อสัปดาห์ที่แล้วทำไมไปสัมภาษณ์นักการเมืองคนนั้น มีเรื่องที่ตลกมากเรื่องหนึ่งที่ผม
 ประสพกับตัวเอง ก็คือว่าเมื่อปลายปีที่แล้วผมก็สัมภาษณ์ภรรยาของนักการเมืองฝ่ายค้าน
 มาเลเซีย ๒ คนที่ถูกจับติดคุกไป บังเอิญมาเมืองไทย ผมก็เอามาออกรายการสัมภาษณ์
 ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติที่สัมภาษณ์นักการเมือง ก็ถามถึงปัญหาที่กำลังประสพอยู่ แรงกดดันที่
 นักการเมืองฝ่ายค้านประสพจากรัฐบาล พอวันรุ่งขึ้นก็มีเสียงโทรศัพท์ต่อว่ามาทั้งทางตรง
 ทางอ้อมอย่างต่อเนื่องจากผู้ใหญ่ซึ่งผมก็ไม่อยากจะเอ่ยชื่อแล้วทำไมจะต้องไปสัมภาษณ์
 เมียนักการเมืองฝ่ายค้านมาเลเซีย ไม่รู้หรือว่าตอนนี้ไทยกับมาเลเซียกำลังมีความสัมพันธ์
 ที่ดีกันอยู่ ไปสัมภาษณ์เขาทำไมทำให้บรรยากาศเสียหมด ผมก็ไม่รู้ว่าไทยกับมาเลเซีย
 มีอะไรพิเศษจนถึงขั้นที่ว่า ถ้าสัมภาษณ์นักการเมืองฝ่ายค้านออก ที.วี. แล้วจะกระเทือนกัน
 ขนาดนั้น นี่เป็นตัวอย่าง คุณโสภณจะโดนหนักที่สุด เพราะว่าเป็นหัวหน้าก็วนกววนข่าว

การมีส่วนร่วมของประชาชน

(๑๕ มี.ค. ๒๕๔๕)

สุนิสา ๒/๕

พูดจาอะไรไปกระแนะกระเหน็ดหน่อย ก็จะต้องมีเสียงสะท้อนกลับมาทันที วิทยุก็เหมือนกันที่ผมทำอยู่บางส่วน คุณสุทธิชัย คุณโสภณ ก็ได้ทำด้วย เนื่องจากเราก็ไม่ได้เป็นทั้งเจ้าของเวลา ไม่ได้เป็นทั้งเจ้าของคลื่น แรงกดดันจะมาทางผู้ใหญ่ที่ไหน จากทำเนียบจากที่ไหน ยกหูต่อว่าจะเบรคจะให้ถอดรายการ เกิดขึ้นเสมอ ผมคิดว่าทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างที่ผมยกขึ้นมาเพื่อให้เห็นว่าการที่อยู่ดี ๆ ป.ป.ง. มาสอบบัญชีของเรานั้นมีที่มาที่ไป คุณสุทธิชัยได้พูดเมื่อครูนี้อ่ามีเสียงกระซิบมีการปล่อยข่าวว่ากลุ่ม The Nation นี้รับเงินทางการเมืองตรงกันข้าม หรือว่าจากแหล่งต่างชาติเพื่อมา Discredit บางชุดนี้

๒๕ กุมภาพันธ์ วันที่ลงหนังสือฉบับที่ ป.ป.ง. ส่งไปให้กับธนาคารทั้งหลาย เพื่อให้มีการตรวจสอบบัญชีของพวกเรา เป็นช่วงที่เรื่องของ Far eastern economic review กำลังร้อนสุด ๆ แล้วในช่วงนั้นสื่อในเครือ The Nation เกือบทั้งหมด ก็พยายามที่จะชี้ให้คนอ่านให้คนฟังได้เห็นความสำคัญของเรื่องสิทธิเสรีภาพของสื่อ ชี้ให้เห็นว่าเรื่องของคำขู่ที่จะไล่นักข่าวออกจากนอกประเทศนั้นเป็นเกมส์การเมือง ไปแอบอ้างอะไรขึ้นมาก็ตามเพื่อเป็นข้ออ้างจะทำช่วงนั้น ก็มีการปล่อยข่าวกันมาว่า ไม่ว่า Nation เป็นพวกรับใช้ต่างชาติรับเงินต่างชาติเข้ามา และก็มีคนกระซิบมาตลอดว่า รัฐบาลสงสัยว่ากลุ่ม The Nation นั้นรับเงินจากฝรั่งมาเพื่องานนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมไปปรากฏตัวที่สโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศเพื่อไปพูดเรื่องนี้ ซึ่งผมก็ทำในหน้าที่เป็นสื่อคนหนึ่ง ที่ผมคิดว่าสิทธิเสรีภาพของสื่อในการรายงานข่าว ในการแสดงความคิดเห็นนั้น เป็นรากฐานที่สำคัญรากหนึ่งของประชาธิปไตย ไม่ใช่เสรีภาพทางด้านการเมืองอย่างเดียว ผมคิดว่าเสรีภาพของการแสดงออก เสรีภาพของสื่อเป็นรากฐานที่สำคัญพอ ๆ กับเสถียรภาพของรัฐบาล -----

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิวารธรรม ๓/๑

เราก็เชื่อว่าการที่เราถูกสอบในเรื่องนี้ จุดยืนของเราในเรื่องของ Rar Eastern Economic Review ก็น่าจะมีส่วนสำคัญในการที่ทำให้เกิดการตรวจสอบ ทั้งหมดที่อธิบายมาเพื่อที่จะนำมาสู่ข้อสรุปว่า เรายังเชื่อจนถึงขณะนี้ว่า การตรวจสอบธุรกรรม การตรวจสอบบัญชีธนาคารของคนที่เป็นสื่อ โดยเฉพาะกลุ่มเดอะเนชั่นนั้นเราเชื่อมั่นอนว่า ไม่ใช่เป็นความคิดริเริ่มของ ป.ป.ง. อย่างแน่นอน ซึ่งถ้าเรารู้จากช่องโหว่ จากพฤติกรรมของคนใน ป.ป.ง. ที่ทำพลาดทำงานกระทั่งกำลังจะโดนโทษทางวินัยแล้ว ให้เห็นชัดเจนว่าเป็นการกระทำที่ค่อนข้างจะรีบร้อน เป็นการกระทำที่ไม่รอบคอบ เป็นการกระทำที่อาจจะตอบสนองคำสั่งหรือความต้องการของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมผิดหวังอย่างมากต่อผลการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งก็ได้ข้อเท็จจริงมาเพียงครั้งเดียว ก็คือครั้งที่บอกว่า ป.ป.ง. ทำงานไม่ดี แต่อีกครั้งหนึ่งที่เป็นความจริงว่า ใครอยู่เบื้องหลัง ซึ่งเราเห็นรำไรอยู่แล้วว่า ถ้าสาวต่อไปอีกสักคนหนึ่ง หรือสวมวิญญาณของนักสืบที่เป็นตำรวจ ซึ่งก็อยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ จริง ๆ แล้วผมคิดว่า ถ้าถามคำถามมากขึ้นหน่อยหนึ่ง จี๊มากขึ้นอีกหน่อยหนึ่ง ผมคิดว่าคำตอบว่ามีคนอยู่เบื้องหลังจริงหรือไม่ ถ้ามีและเป็นใครก็คงไม่ยากครับ เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ผมก็คงจะขอยุติไว้เท่านี้ก่อนครับ

ประธาน : เชิญท่านโสภณครับ

นายโสภณ องค์กร : สำหรับตัวผมเองนั้นผมมีความชื่นชมคนที่เขียนบัตรสนเท่ห์มาก เพราะสามารถหา คุณโสภณ องค์กร มาได้ ๒ คน คือที่จริงแล้วมีอยู่ ๑๕ คน แต่มีชื่อโสภณ ๒ คน จึงถือว่าเป็นปฏิบัติการลับสุดยอดยิ่งกว่าการทำงานของ ป.ป.ง. เรื่องนี้ผมคิดว่าการแถลงข่าวเมื่อวานนี้ใช้เวลา ๒ ชั่วโมงกว่าอย่างที่เรากำลังอยู่ ถ้าจะเป็นการแถลงข่าวระดับนี้ ผมถือว่า ๑. ต้องจับบินลาเดนได้ ๒. พบมนุษย์บนดาวอังคารเท่านั้นเองที่ต้องใช้เวลานานขนาดนี้ และก็เหมือนกับจงคนให้เข้าเขาวงกต และก็หลงทางทีละคน ๒ คน จนกระทั่งสุดท้ายไม่เหลืออะไรเลย และภารกิจของกรรมการชุดนี้ ผมเข้าใจว่า ๑. ต้องฟอกตัวคน ป.ป.ง. ๒. ต้องฟอกตัวเองให้พ้นจากราคีที่จะเกิดขึ้น เพราะว่าทำงานไม่ได้เรื่อง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ และก็ให้รัฐบาลคูดีด้วย นั่นคือภารกิจหลัก และก็เป็ความเชื่อของผมตั้งแต่ตอนแรกแล้วว่ากรรมการชุดนี้มีใครบ้าง

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิราวรรณ ๓/๒

ฉะนั้นความน่าเชื่อถือมีปัญหาเริ่มต้นแล้ว และยังเป็นปัญหาหนักขึ้นมา ถ้าหากว่าความน่าเชื่อถือนี้เอามาเปรียบเทียบกับสิ่งที่รัฐบาลเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ นั่นก็คือสื่อมวลชน ผมทำงานในสาขานี้มา ๒๔ ปี รับรองได้เลยว่า สถาบันสื่อมวลชนหลายครั้งหลายโอกาสมีความน่าเชื่อถือมากกว่ารัฐบาลบางรัฐบาล และก็มีความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้นำรัฐบาลหลายคน และมีสิ่งที่มีมุมมองน้อยกว่าผู้นำรัฐบาลหลายคน ฉะนั้นสิ่งใดต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิด Discredit หรือว่าทำลายได้ก็คือความน่าเชื่อถือ พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ทำขึ้นมา ไม่ว่าจะอ้างว่าเป็นการฟอกเงินอั้งยี่ ช่องโจรหรืออะไรก็แล้วแต่ ผมถือว่าเป็นเรื่องที่น่าขบขัน เพราะธรรมชาติผมก็เป็นคนอารมณ์ขันอยู่แล้ว และยิ่งมาฟังข้อนี้ผมถือว่า ผมต้องไปเรียนวิชาใหม่ และอาจจะต้องไปศึกษาเพิ่มเติมวิชาศรัทธาจิตวิทยาบ้าง เพื่อให้เห็นว่าเขาทำกันอย่างไร เพื่อที่จะประกอบอาชีพนี้ต่อไปโดยที่ไม่บอบช้ำมากมาจนนัก และผมเป็น ๑ ใน ๓ คน ที่ยังไม่ได้รับโทรศัพท์ขู่วางระเบิดที่บ้าน แต่อยากจะเรียนให้ท่านคณะกรรมการทราบ ว่า ก่อนที่ผมจะมานี้ได้มีเจ้าหน้าที่ขององค์การโทรศัพท์ ๒ ท่านเข้าไปในบ้านผม และบอกว่ามีคนแจ้งว่าโทรศัพท์ของผมสายเสียและเขาก็ขอดู ผมก็บอกว่าโทรศัพท์ไม่ได้เสียอะไร แต่เขาบอกว่ามีคนแจ้งมา ซึ่งบางครั้งตอนเสียจริง ๆ แจ้งไป ๓ ครั้งยังไม่มาเลย แต่คราวนี้ไม่มีการแจ้งกลับมา และผมก็ยังไม่ทราบว่า เขาเอายาบ้าหรือว่าเอาอะไรไปฝังไว้ในบ้านผมหรือเปล่า ฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมานั้น ซึ่งตอนนี้ผมขับรถกลับบ้านต้องหลีกเลี่ยงหน้า หลีกเลี่ยงหลัง เพราะไม่รู้ว่าโจทก์เป็นใคร ซึ่งผมก็มีความกลัวยิ่งกว่าสมัย รสช. เสียอีก เพราะ รสช. นั้นเขาคงไม่ทำขนาดนี้ เพราะว่าเป็นคนละครระดับกันคนละครดกัน แต่เกรคนี่เหมือนกับว่าเราอยู่ในบรรยากาศของคนที่มีเลือดเข้าตาหาทางออกไม่ได้ และก็พยายามตั้งกรรมการนี้ขึ้นมา ส่วนการเลือก AEIS นี้ พอคุณวิษณุบอกมาผมก็เห็นภาพทันทีว่าคืออะไร ถ้าท่านในที่นี้เคยเข้าไปเจาะในเว็บไซต์ไป พอคลิกปุ๊บจะออกมาเต็มไปหมด ฉะนั้น AEIS ก็เหมือนเว็บไซต์ไป นี้แหละคือ AEIS และก็ Format เดียวกันเลย และถ้าข้อมูลของผมอยู่ในนั้น แสดงว่ามีการสะสมพอสมควรอย่างที่ คุณสุทธิชัยบอกว่าใครเป็นคนป้อนเข้าไป แล้วเขาเอาข้อมูลมาจากไหน เพราะชีวิตของผมก็ทำงานเกี่ยวกับสื่ออย่างเดียว ส่วนเงิน ๒ ล้านบาทนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่ยากเย็นแสนเข็น

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๕๕

จิราวรรณ ๓/๓

และก็ไม่ได้ไปชุกหรือว่าไปฝากไว้ที่ไหน หรือทำธุรกรรมอะไรนักหนา ถ้าไปที่แบงก์ ก็เพียงแค่ไปเบิกเงินเดือนเท่านั้นเอง และยังมาหาว่าผมรวบผิดปกติ ซึ่งเป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว และถ้าถามว่าต่อไปนี้จะทำอะไรดี เราก็คงจะดำเนินชีวิตไปตามปกติในฐานะสื่อมวลชน คนหนึ่ง คงจะไม่ไปทำอะไรหือหาวให้เป็นที่ขัดอกขัดใจมากมายกว่านี้ แล้วถ้าถามผมว่า ผมรู้ตัวไหมว่าใครเป็นคนอยู่เบื้องหลัง ใครเป็นคนสั่ง ป.ป.ง. ผมคิดว่าผมรู้ตัวครับ ก็คือ ดร. ปีด ขอบคุณครับ

ประธาน : คือว่ามีถ่านเก่าเรื่องไอ้ปีคอยู่ และผมก็เพิ่งมานั่งดู อย่างละเอียดตามที่ คุณ โสภณ องค์กร ได้บอกมา ปรากฏว่าชื่อคุณ โสภณมีอยู่ ๒ ชื่อ เลขที่บัตรประชาชนก็คนละเลขที่ แล้วคุณ โสภณคนหนึ่งนั้นอยู่ปทุมวัน ส่วนอีกคนหนึ่ง อยู่เขตประเวศ แต่ผมไม่ทราบว่าคุณ โสภณที่นั่งอยู่ที่นี้อยู่ที่ปทุมวันหรืออยู่เขตประเวศครับ

นายโสภณ องค์กร : อยู่ทั้ง ๒ ที่ครับ เพราะก่อนหน้านั้นบัตรประชาชน ของผมหายครับ

ประธาน : เชิญคุณเจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คุณสุทธิชัยมีข้อมูลที่เป็นข้อสรุป ๒ ข้อ

ข้อที่ ๑ คุณสุทธิชัยบอกว่า เป็นการใช้กฎหมายข่มขู่คุกคามสื่ออย่างแน่นอน และใช้คำว่า แบล็กเมลล์ด้วย และอีกข้อหนึ่งคุณสิทธิชัยมีข้อสรุปว่า กรรมการชุดของคุณวิษณุ เครื่องาม ต้องการจะปกป้องไม่ให้ถึงทางการเมือง แล้วก็บอกว่าที่ ป.ป.ง. ทำไปเพราะมีมูลเหตุจูงใจ ทางการเมือง มีคำสั่งทางการเมือง ก็คือที่คุณสิทธิชัยพูดทั้ง ๒ อันนั้นถูกต้องไหมครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : เป็นความเข้าใจของผมครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ดังนั้นผมขอถามข้อแรกว่า เรื่องการที่ให้บอกว่า ใช้กฎหมายข่มขู่คุกคามสื่ออย่างแน่นอน ผมขอถามว่าเคยมีวิเว วอย่างอื่นมาก่อนหรือเปล่า ในการทำงานที่ประกอบกับการใช้กฎหมายในครั้งนี้ หรือว่าในเรื่องของการฟอกเงิน และก่อนหน้านี้นี้เคยมีลักษณะที่จะเป็นการแบล็กเมลล์ หรือจะเป็นการข่มขู่คุกคามหรือเปล่า

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิวารรรถ ๓/๔

นายสุทธิชัย หยุ่น : ก็อย่างที่ผมและคุณเทพชัยได้เล่าให้ฟังแล้วก็คือว่ามีเสียงกระซิบ หรือว่าผ่านใครต่อใครมาว่า ที่เนชั่นหรือที่พวกเราแสดงความคิดเห็นผ่านหน้าหนังสือพิมพ์ ความเห็นผ่านวิทยุหรือที่ผ่านโทรทัศน์นี้ ถ้ายังวิจารณ์ผู้นำรัฐบาลอย่างนี้อยู่ต้องมีปัญหาแน่นอน และก็มีความกังวลถึงว่าวันนั้นวันนี้ก็จะปิด บางคนก็บอกว่ารับเงินคนมาเพื่อที่จะมาเล่นงาน แต่บางครั้งก็ปล่อยข่าวผ่านนักข่าวต่าง ๆ นา ๆ เช่นบอกว่าคุณสิทธิชัยนี้ไปซื้อที่ดินที่จังหวัดเชียงใหม่ ๒๐ ล้านบาท และขายให้บริษัท ๒๐๐ ล้านบาท แต่เป็นการชุบฉาบกันโดยไม่มีหลักฐาน ที่เขาทำแบบนี้ก็เพื่อที่จะ Discredit กันทุกเรื่อง ถึงขั้นบอกว่าคุณสิทธิชัยเป็นคนสิงคโปร์หรือเปล่า เป็นคนเวียดนามหรือเปล่า ซึ่งจะออกมาในลักษณะอย่างนี้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นวิธีการที่ประเทศเผด็จการหลายแห่งเขาทำกัน และเขาก็มีหน่วยสร้างข่าวลือเพื่อทำร้ายชื่อเสียงของคนที่วิจารณ์รัฐบาล แล้วก็วิธีการที่บัดนี้เราเห็นในเมืองไทยอย่างชัดเจน และนี่ยังไม่ได้นับสิ่งที่เราเห็นก็คือ บริษัทในเครือบางบริษัทที่เจ้าของอยู่ในการเมืองนั้นก็ให้ส่งให้บุคลากรลงโฆษณาในสื่อของเครือเนชั่น แล้วก็คงจะมีอีกหลายฉบับซึ่งผมไม่ทราบ แต่ว่าล้มมะเนชั่นนั้นชัดเจน แล้วก็เริ่มแบล็คเมลล์หรือไมก็ตามแต่ แต่นี้เป็นข้อต่อรองในวงการสื่ออย่างชัดเจน คือว่าเวลาที่ผู้ลงโฆษณาไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ หรือว่านักการเมืองที่มีธุรกิจบอกว่า ถ้าทำอย่างนี้ เขียนอย่างไร แนวอย่างนี้ โฆษณาก็จะมา ถ้าไม่เขียนอย่างนี้ไม่เขียนอย่างนั้นก็จะไม่มา และที่ร้ายแรงไปกว่านั้นก็คือว่า มีการสั่งโดยที่ไม่มีใบสั่งอีกแล้ว แต่ว่าตรวจสอบกันได้ไม่ยาก และคนที่อึดอัดใจก็มีอยู่มากในแวดวงรัฐวิสาหกิจที่ได้รับคำถามมาจากเบื้องบน ซึ่งอาจจะมาจากทำเนียบก็ได้ หรือว่าจะมาจากรัฐมนตรีก็ได้ บอกว่าอย่าไปสนับสนุนในแง่ของงบโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ซึ่งปกติก็ทำกันอยู่ให้กับเครือเนชั่น ฉะนั้นจะเรียกว่าแบล็คเมลล์ หรือจะเรียกว่าเป็นการข่มขู่คลุมคาม แต่ผลสรุปจะตรงกัน คือทำให้พวกเราที่ทำสื่อไม่น่ากลัว หรือถ้าเรากลัว หรือว่าถ้าเราอยู่อย่างนี้โดยที่เรื่อนั้นจะรู้สึกกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านรายได้ของสื่อ ก็จะต้องกลัว และก็จะต้องยอม ดังนั้นก็ต้องแสดงความชื่นชมกับผู้มีอำนาจ เพื่อที่จะแลกกับความอยู่รอดทางธุรกิจ แต่บังเอิญว่าเรายู่มา ๓๐ ปีแล้ว และก็เจออย่างนี้มาหลายยุคหลายสมัยแล้ว คือเราเจอเผด็จการดุเดือดเข้มข้น เราเจอแรงกดดันต่าง ๆ มากมาย

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๕๕

จิราวรรณ ๓/๕

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ตกลงเขาคลุกคามผ่านสปอร์นเซอร์นี่
จริงใช่ไหมครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : ใช่ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : แล้วในลักษณะการขอร้องที่คุณสุทธิชัย
พูดแต่ต้นว่า อย่าทำอย่างนี้ ให้ทำอย่างนั้น โดยที่เขาผ่านมาทางใครครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : มีวิธีการมากมายที่เขาจะบอกได้ ซึ่งอาจจะ
ผ่านมาทางคนที่ติดต่อกับสื่ออยู่ อาจจะผ่านมานักธุรกิจที่บังเอิญไปเจอผู้ใหญ่
หรือว่าจะเป็นที่นักธุรกิจ ทั้งนักการเมือง ทั้งอาชีพต่าง ๆ ที่หึ่งจะบอกผ่านมา

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ถ้าคุณสุทธิชัยกรุณา ผมขอให้อย่าใช้คำว่า
อาจจะ จะได้ไหมครับ คือว่าจริง ๆ แล้วผ่านมาทางใครเท่าที่ท่านได้รับทราบ
ท่านพอจะบอกได้ไหมครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : ก็อย่างที่ผมบอกมาแล้ว คือมาจากหลาย ๆ ฝ่ายครับ

ประธาน : ถ้าคุณสุทธิชัยสนใจจะให้มีการประชุมลับก็ได้เนาะครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : คงไม่จำเป็นเนาะครับ เพราะว่าเรื่องนี้ไม่มีคำว่า
ใบสั่ง ใบเสร็จแน่นอน หรือเหมือนกับหลายสิ่งหลายอย่างที่เรารู้กันอยู่ เพราะโหมฆณานัน
หายไปจริง ๆ คุณจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม นี่เป็นแรงกดดันเนาะครับ แล้วถ้าเราเป็นสื่อที่ไม่ยึด
ไม่สู้และก็ไม่มีความน่าเชื่อถือในสังคมเพียงพอ เราคงตายไปแล้ว ท่านเชื่อไหมครับว่า
ค่อนข้างน่าจะชื่นชมสังคมไทย เพราะคนที่เห็นว่าถ้าเราปล่อยให้อำนาจการเมืองมากดขี่สื่อ
อย่างนี้ มาใช้วิธีการธุรกิจอย่างนี้อีกหน่อยคนมีอำนาจก็จะกุมคน และอีกหน่อยคนที่แข่งขัน
ทางธุรกิจก็จะอยู่ไม่ได้ ดังนั้นธุรกิจที่คิดว่า เขาก็ต้องแสดงความรักชาติด้วยการแสดงออกว่า
เขาต้องปกป้องคุ้มครองสื่อที่ทำหน้าที่ของตัวเองเหมือนกัน ฉะนั้นอย่างที่เราเชื่อคือว่า
อำนาจเผด็จการจะอยู่ตลอดไปไม่ได้ สิ่งที่เราจะต้องสู้ก็คือว่า เรายังมีกำลังใจจากคนอ่าน
ของเรา จากผู้ลงโฆษณาที่บางคนอาจจะกลัว แต่ในสังคมไทยนี้ก็ยังมามีวิธีการที่ไม่จำเป็น
จะต้องออกมาปะทะกับผู้ที่มีอำนาจ แต่เขาก็บอกกับเราว่าขอให้เราสู้ เพราะว่าถ้าไม่มีเสียง
คัดค้าน ไม่มีความเห็นที่แปลกแยกออกไปเลยเราจะอยู่ไม่ได้ เศรษฐกิจจะเฟื่องฟู

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิราวรรณ ๓/๖

กลับคืนมาได้ต่อเมื่อมีความเห็นหลากหลาย ต่อเมื่อมีคนในวงการเศรษฐกิจ ธุรกิจ วิชาการสื่อสามารถที่จะเตือนรัฐบาล สามารถที่จะบอกสัญญาณที่เป็นจริงได้ ฉะนั้นเราก็ได้รับการสนับสนุนพอสมควรจากฝ่ายที่เข้าใจว่า ความเป็นประชาธิปไตยนั้นคือ ทุกคนต้องช่วยกัน แล้วถ้าใครถูกข่มขู่รังแกก็ต้องมาช่วยกัน ซึ่งผมก็คิดว่าสังคมนี้ ยังอยู่ได้พอสมควรครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คำถามเดียวกันนี้คือ คุณเทพชัยได้พูดคุย ตอนหนึ่งว่า โดยเฉพาะ UBC ๘ ได้มีแรงกดดันค่อนข้างมากใช่ไหมครับ

นายเทพชัย หย่อง : ใช่ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : แล้วก็บอกว่า ถูกต่อว่าหรือถูกอะไรต่ออะไร ก็แล้วแต่ ดังนั้นที่ UBC ๘ ติดต่อมานั้นใครเป็นคนติดต่อมา เพราะว่าอันนี้จะเชื่อม กับที่คุณสุทธิชัยพูดเมื่อสักครู่นี้ว่า มีแรงกดดัน มีแรงเสียดทาน หรือมีการพุดจาขอร้องกันมา ท่านพอจะเปิดเผยได้ไหมว่า UBC ๘ ที่มาทางเนชั่นนั้นได้ผ่านใครมาครับ

นายเทพชัย หย่อง : ผมขออนุญาตที่จะไม่เอ่ยชื่อได้ไหมครับ แต่ว่า ก็มีคนที่เป็นผู้บริหารระดับสูงคนหนึ่งเป็นคนไทยที่จะมีหน้าที่ที่จะคอยส่งผ่านศาล โดยตัวเองอาจจะไม่ได้เชื่อในสิ่งที่ถูกส่งมาอีกทีหนึ่ง แต่หน้าที่ของเขาก็คือ การส่ง ผ่านศาลจากผู้ใหญ่หรือจากคนใกล้ชิดผู้ใหญ่ในทำเนียบรัฐบาล แล้วก็บอกได้เลยว่า ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ช่วงระหว่างการเลือกตั้ง ช่วงหลังการเลือกตั้ง ช่วงระหว่าง มีคดีชุกหุน และหลังจากนั้นก็จะมีโทรศัพท์ลักษณะแบบนี้มาบ่อยมาก หรือแม้แต่ รายการก๊วนกวนข่าวที่ยกตัวอย่างไปแล้ว ก็จะมีโทรศัพท์ลักษณะอย่างนี้มาบ่อยกว่า ทำไมไปเล่นท่านนายกฯ นักเคลื่อนไหว ทำไมไปเล่นรัฐบาลมากเหลือเกิน

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : มีการข่าวของผมบอกว่า คุณธนินทร์ เจียรนนท์ เป็นคนโทรศัพท์มาจริงหรือเปล่าครับ

นายสุทธิชัย หย่อง : ไม่จำเป็นที่คุณธนินทร์จะโทรศัพท์มาเอง เพราะว่าวิธีการของคนที่จะพยายามเบียดเสียดไม่ให้เกิดเรื่องนี้ เขาจะไม่ไปให้เป้าใหญ่ เกิดเข้ามาครับ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิราวรรณ ๓/๗

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมขอถามอีกคำถามหนึ่ง และผมจะขอถาม ทั้ง ๓ ท่าน เพราะผมฟังคุณแล้วทั้ง ๓ ท่านมีความเชื่อว่า การตรวจสอบทางธุรกรรมครั้งนี้ ไม่ใช่ความคิดของ ป.ป.ง. และทั้ง ๓ ท่านนี้มีถ้อยคำบอกว่า ได้รับคำสั่งอย่างแน่นอน มีอะไรที่จะเพิ่มเติมตรงนี้ว่า คำสั่งดังกล่าวมีเบาะแสว่ามาจากใคร ด้วยมูลเหตุใด คือว่าในส่วนของมูลเหตุนี้ท่านก็บอกมาบ้างแล้ว แต่ผมอยากจะทราบคำสั่ง เพราะว่า บุคคลที่สามารถจะสั่ง ป.ป.ง. ได้ก็มีอยู่ไม่กี่คน ถ้าตามกฎหมายก็มีอยู่เพียงแค่ ๓ คน ก็คือ พลเอก ธรรมรักษ์ พลเอก ชวลิต แล้วก็คุณทักษิณ หรือว่าจะเป็นคนหนึ่งคนใด หรือจะเป็นคนที่อยู่ในแวดลอม ไม่ว่าจะเป็นเลขาฯ หรือว่าใคร ท่านพอจะมีเบาะแส ตรงนี้ไหมครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : เราไม่ทราบจริง ๆ ครับ เพราะถ้าเราทราบ เราก็บอกไปนานแล้ว แต่ว่าทุกท่านที่ท่านประธานเคยชื่อมาก็ได้ปฏิเสธว่าไม่ได้สั่งการ เราก็ต้องคิดว่า ๑ ท่านไม่ได้ทำจริง หรืออีก ๒ ท่านโกหก ซึ่งอาจจะต้องตั้งกรรมการ หาข้อเท็จจริงเพื่อที่จะดูว่าใครโกหกหรือไม่ ส่วนเครื่อง AERS นี้จะสู้เครื่องจับเท็จไม่ได้ ผมว่าถ้ามีเครื่องจับเท็จบางที่จะช่วยได้มากกว่า ซึ่งกรรมการชุดนี้ทำไม่ถึงคิดไม่ออกว่า ควรจะมีเครื่องจับเท็จก่อนที่จะให้การ แต่ว่าที่ท่านประธานพยายามที่จะให้ระบุว่าเป็นใครนี้ จริง ๆ แล้วไม่สำคัญเท่ากับว่า ผลที่เกิดมาอย่างที่ผมอธิบายให้ฟังว่า เป็นปรากฏการณ์ที่เกิด คือคนที่สั่งเมื่อวานนี้อาจจะเป็นคนหนึ่ง ส่วนวันพรุ่งนี้อาจจะเป็นอีกคนหนึ่งก็ได้ แต่ว่าอยู่ในแวดวงของอำนาจ สิ่งที่เรากลัวก็คือว่า คนที่มีอำนาจทางการเมืองนี้จะใช้ กลไกของรัฐที่เขาควบคุมได้ แล้วเขาก็มีทั้งพระเดชพระคุณ จะย้ายใครก็ได้ จะไม่ย้ายใคร ก็ได้ ให้ประโยชน์ก็ได้ ไม่ให้ประโยชน์ก็ได้ ฉะนั้นถ้าเรามีผู้นำการเมืองที่ไม่มีความสำนึก ในการเคารพสิทธิส่วนบุคคล ในการเคารพกติกาของสังคมว่า คุณไม่เห็นด้วยกับผม ไม่จำเป็นที่ผมจะต้องทำลายคุณ ถ้าคุณไม่เห็นด้วยกับผมคุณก็มีสิทธิเหมือนกับที่ผมมีสิทธิ ไม่เห็นด้วยกับคุณ สิ่งนี้คือสิ่งที่เราคิดว่าเป็นกติกาปกติ แต่ว่าภาพที่เกิดขึ้นครั้งนี้นั้น ทำให้ผมห่วงใยไปว่า อำนาจของรัฐกำลังเข้าไปใช้กลไกต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อที่วันนี้อาจจะ เป็นการ Discredit ทำลายสื่อมวลชนที่ไม่เห็นด้วย พรุ่งนี้อาจจะเป็น NGO วันมะรืน อาจจะเป็นนักธุรกิจ วันมะเรื่ออาจจะเป็นนักวิชาการก็ได้ ฉะนั้นจึงได้พยายามที่จะให้

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิราวรรณ ๓/๘

ข้อมูลเหล่านี้เพื่อป้องกันไม่ให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น เพราะอาจจะไม่ใช่คนเดียวกัน แต่อาจจะเป็นคนคนเดียวที่สั่งเรื่องนี้ก็อีก ซึ่งอาจจะเป็นใครก็ได้ แล้ว ป.ป.ง. นั้นก็ไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรหรือว่ามีตัวตน ซึ่งท่านประธานก็คงทราบว่า ในบรรยากาศการเมืองบางครั้งเพียงแค่นั่งโต๊ะอาหารลูกน้องก็ไปทำให้แล้ว ซึ่งเจ้านายอาจจะไม่ได้สั่งให้ชัดเจนขนาดนั้นเลย เพียงแต่นั่งบ่นว่าทำไมถึงว่าเรามากนัก หรือว่าทำไมปล่อยให้เรื่องนี้เกิดขึ้น ลูกน้องก็อาจจะคิดแทนเจ้านาย แล้วก็ไปลงรายละเอียดว่า ควรจะจัดการกับคนที่เจ้านายไม่ชอบนั้นอย่างไร ถ้าเขาทำในที่สว่าง เช่นว่า เราวิจารณ์รัฐบาลแล้วรัฐบาลบอกว่าฟังไม่ขึ้น ไม่แพร่ วิจารณ์อย่างไม่มีเหตุผล แล้วท่านตอบออกมาโดยผ่านสื่อ ซึ่งท่านก็ออกมาโต้แย้งอย่างชัดเจนก็เป็นกติกาที่ถูกต้อง แต่ที่ผมเป็นห่วงก็คือว่า ความไม่เห็นด้วยที่เขาจะไม่ออกมาตอบโต้ในที่สว่าง แต่ว่าจะเป็นการใช้ความมีอคติกำบังเพื่อจะทำลายคนที่เขามีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น ฉะนั้นผมคิดว่า ประเด็นคงไม่ได้อยู่ที่ว่า ครั้งนี้ใครเป็นคนสั่ง แต่ผมคิดว่าถ้าทางวุฒิสภาสามารถจะเจาะลงไป แล้วก็หาที่มาของคำสั่งนี้ ไม่จำเป็นต้องเป็น นาย ก นาย ข แต่ว่าที่มานั้นมาอย่างไร แล้วก็แหล่งที่มา หรือว่ากลไกของรัฐที่ผ่านเข้ามาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการที่จะทำให้เราปกป้องสิทธิส่วนบุคคล สิทธิมนุษยชน แล้วสิทธิของการที่จะไม่เห็นด้วยกับผู้มีอำนาจ เคารพในสิทธิส่วนน้อย ซึ่งทุกวันนี้เป็นปัญหา เพราะจะกลายเป็นว่า เสียงส่วนใหญ่จะครอบงำทุกอย่าง และใครที่อยู่ข้างเสียงส่วนน้อยก็กำลังจะถูกกลุ่กคามด้วยวิธีที่เรากำลังเผชิญอยู่ตอนนี้

ประธาน : ผมขอถามทั้ง ๓ ท่านตรง ๆ เลยว่า ผู้ที่จะมีอำนาจในการสั่ง ป.ป.ง. มีอยู่ ๓ คน คนที่ ๑ คือนายกรัฐมนตรี คนที่ ๒ พลเอก ชวลิต คนที่ ๓ พลเอก ธรรมรักษ์ เมื่อเข้านี้ พลเอก ชวลิต ลาออกจากการรับผิดชอบ ป.ป.ง. หมายความว่า พลเอก ชวลิต ที่ลาออกนั้นอ้างเหตุผลในการลาออกว่า ไม่สามารถกำกับดูแล ป.ป.ง. ให้อยู่ในร่องในรอยได้ พลเอก ชวลิต แสดงความรับผิดชอบหรือ พลเอก ชวลิต มีความเห็นว่ากำกับดูแลไม่ได้ เพราะ ๒ คนที่เหลืออยู่คือ นายกรัฐมนตรีและ พลเอก ธรรมรักษ์ คนใดคนหนึ่งเป็นผู้สั่ง

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิราวรรณ ๓/๕

นายสุทธิชัย หยุ่น : อันนี้ผมก็ไม่ทราบครับ เพราะว่าเป็นคำถามที่ลึกซึ้งเกินกว่าที่ผมจะเข้าใจกลไกทางการเมือง แต่อย่างที่ผมบอกอย่างไม่จำเป็นต้องเป็น ๓ คนนี้สั่ง เท่าที่ผมทราบก็คือว่า บางครั้งในการประชุม ครม. ก็จะมีใครเอ่ยขึ้นมาในการประชุม ครม. ว่าเรื่องนี้ทำไมถึงปล่อยให้เข้ามาอย่างนี้ได้ เรื่องนี้ใครดูแลรับผิดชอบเรื่องนี้อย่าให้ผมได้ยินอย่างนี้อีกนะ อย่าให้ผมได้เห็นอย่างนี้อีกนะ เท่านั้นเองก็จะลงไปถึงหน่วยราชการต่าง ๆ ฉะนั้นไม่มีความจำเป็นใด ๆ เลขที่ ๓ ท่านนี้จะเป็นคนเรียกมาหรือว่าออกหนังสือส่งไปที่ ป.ป.ง. แต่ไม่ได้แปลว่า ๓ ท่านนี้ไม่ต้องรับผิดชอบคือความจริงแล้ว ๓ ท่านนี้ต้องรับผิดชอบด้วย เพียงแต่ถ้าตอบคำถามว่า ใครเป็นคนสั่งใน ๓ คนนี้ ๑. ไม่ทราบ ๒. ไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่ ๓ ท่านนี้จะต้องสั่งโดยตรงครับ

ประธาน : และความเห็นของคุณเทพชัยเป็นอย่างไรครับ

นายเทพชัย หย่อง : ที่พลเอก ชวลิต ลาออกจากการดูแล ป.ป.ง. นี้ผมก็ไม่แน่ใจว่าเป็นการแสดงความรักรับผิดชอบ หรือเป็นการทิ้งความรับผิดชอบ ส่วนคำถามที่อาจารย์เจิมศักดิ์ถามไว้เมื่อสักครู่นี้ ผมอยากจะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องตัวบุคคลที่เราเชื่อว่า ถ้ามีตัวตนที่สั่งให้ ป.ป.ง. ทำการตรวจสอบธุรกรรมและบัญชี ผมคิดว่า เป็นคำสั่งที่ไม่ผ่านขั้นตอนปกติ ที่ไม่จำเป็นต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วคำตอบก็อยู่ที่วิธีการทำงานของ ป.ป.ง. ด้วยว่า ตอนที่ส่งหนังสือไปที่ธนาคารนั้น ทำไมถึงอ้างมาตรา ๔๐ แล้วทำไมไม่อ้างมาตรา ๓๘ ด้วย แปลว่า มาตรา ๓๘ นั้นจำเป็นต้องรายงานกลไกต่าง ๆ ให้กับกรรมการธุรกรรม ผมก็เลยไม่แน่ใจว่าที่ใช้มาตรา ๔๐ นี้ก็เพื่อต้องการให้ข้อมูลที่ได้มาให้กับใครบางคนที่ไม่ต้องเป็นหน่วยงานใน ป.ป.ง. หรือเปล่า ซึ่งอันนี้เป็นข้อสงสัยของผม คือผมก็พยายามปะติดปะต่อเรื่อง พยายามทำงานหนักพอ ๆ กับคณะกรรมการของอาจารย์วิชัยเหมือนกันครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : ก็จะไม่ยากเลย ถ้าสมมุติว่า มีใครอยากที่จะไม่ต้องสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรและก็ไม่ต้องการให้รู้ สมมุติว่า ผมเป็นรัฐมนตรีที่ต้องการจะจัดการกับคนที่ไม่เห็นด้วยกับผม และผมก็มองว่า ป.ป.ง. นี้ก็น่าจะเป็นกลไกหนึ่งที่ผมจะใช้เพื่อที่จะจัดการกับผม และผมก็ไปปรึกษา หรือ ไม่ผมก็ไปเปิดคดีของ ป.ป.ง.

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิราวรรณ ๓/๑๐

ก็คือบัตรสนเท่ห์ เพราะเป็นนายกรัฐมนตรีก็อาจจะเขียนบัตรสนเท่ห์ได้ และใครก็เขียนบัตรสนเท่ห์นี้ได้ ฉะนั้นจึงไม่ยากเลยตราบดีที่ยังเป็นอย่างนี้อยู่ คือว่าถ้ามีคำแนะนำมาจากใครก็ตามแต่ ท่านก็เขียนบัตรสนเท่ห์ขึ้นมา แล้วเราจะได้อ่านเรื่องให้ และผมก็นั่งคิดว่า เรื่องของเรื่องนี้จะหาเรื่องที่จะไปถึงเรื่องฟอกเงินได้อย่างไร ถ้าผมเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ง. และผมกลัวการเมือง หรือว่ามีหนี้บุญคุณ หรือว่าผมอยากจะเอาใจ หรือว่าผมถูกกดดันให้ทำ ผมก็จะแนะนำไป ซึ่งก็มีข้าราชการจำนวนไม่น้อยที่รู้ว่า ถ้าทำอะไรผิดไป แล้ววันดีคืนดีอาจจะถูกฟ้องร้องติดคุกได้ ข้าราชการจำนวนไม่น้อยเดี๋ยวนี้ฉลาด โดยที่บอกว่าท่านทำหนังสือขึ้นมาให้หน่อยซิครับ ถ้าท่านสั่งผม ผมก็พร้อมที่จะทำ แต่ขอให้ท่านเซ็นให้ผมหน่อย เพื่อจะได้เอาไว้ปกป้องตัวเอง กรณีอย่างนี้ก็เหมือนกัน แต่ว่ากรณี ป.ป.ง. นี้มีช่องทางที่ง่ายมากคือบัตรสนเท่ห์ ซึ่งบัตรสนเท่ห์นี้คนที่มิอำนาจต้องการสั่ง ป.ป.ง. ไม่จำเป็นต้องทำใบสั่งเลย เพียงแต่ให้ใครก็ได้เขียนบัตรสนเท่ห์ขึ้นมา และใครจะไปเอาหลักฐานใบเสร็จมาได้ละครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : การที่นายฯ บอกว่า ตัวเองก็ถูกตรวจสอบเหมือน ๆ กับคุณสุทธิชัย อันนี้แสดงว่านายฯ ไม่ได้เป็นคนสั่ง ดังนั้นท่านพอจะประมาณได้ไหมครับ

นายสุทธิชัย หยุ่น : ผมว่าเป็นคนละเรื่องกันโดยสิ้นเชิง คือผมได้อ่านบางกอกโพสต์เมื่อเช้านี้ ข่าวใหญ่หน้า ๑ ของเขา เขาก็บอกว่าเขาตรวจกับแบงเกอร์มากมายแล้ว และก็ไม่ได้ปรากฏว่ามีเอกสารที่มาจาก ป.ป.ง. ซึ่งเป็นเรื่องของการสอบสวนท่านนายฯ ซึ่งท่านประธานก็คงได้อ่านในบางกอกโพสต์ และในข่าวของบางกอกโพสต์นั้นเองด้วยว่า ท่านนายฯ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่คนหนึ่งของธนาคารทหารไทยด้วย ฉะนั้นจึงเป็นไปได้ก็คือว่า ตอนที่สอบสวนที่มีจดหมายมาถึงธนาคารทหารไทยได้มีการบอกว่า สอบบัญชีของท่านนายฯ แล้ว ท่านนายฯ จะไม่ทราบ เพราะว่าท่านนายฯ ฟังมาบอกว่า คุณวิญญูเป็นคนบอกระหว่างการสอบสวน แต่ผมเองคิดว่าไม่เกี่ยวกัน ซึ่งเป็นคนละประเด็นโดยสิ้นเชิง แล้วก็เป็นเรื่องที่คิดว่าถ้าพูดออกมาแล้วพวกเราก็เหมือน ๆ กันหมด คือว่า

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มี.ค. ๔๕

จิราวรรณ ๓/๑๑

ท่านนายกฯ ก็ถูกตรวจสอบได้ สื่อก็ถูกตรวจสอบได้ แต่ที่ผมไม่ได้โดน ป.ป.ช. สอบเรื่อง
ที่ชุกहु้นมาก่อน เพราะผมไม่ได้มีเงินหลายหมื่นล้านบาท ผมไม่ได้มีธุรกิจมากมายขนาดนั้น
ฉะนั้นจึงเป็นคนละเรื่องโดยสิ้นเชิงว่า จะให้เกียรติผมถึงขั้นที่ว่า ผมมีโอกาสจะถูกตรวจสอบ
เรื่องเงินทองเท่า ๆ กับท่านนายกฯ ผมคิดว่า คงจะให้เกียรติผมมากเกินไป เพราะเรื่องนี้
ผมอยู่คนละรุ่นกับท่านนายกฯ แน่นอนครับ

ประธาน : เชิญท่านโสภณครับ

นายโสภณ องค์กร : ที่พลเอก ชวลิต ลาออกนั้น ผมคิดว่าคงจะเป็นการ
รู้สึกรันทดใจที่ก่อนหน้านี้ได้เลือกตั้งข้อสมมุติฐานหลาย ๆ อย่าง เช่นบอกว่า กลไกที่เรา
ไปตามล่า ป.ป.ง. นั้นคงจะมีส่วนหนึ่งจากโหวตเชียร์กั๊ง และอีกประเด็นบอกว่า คนที่ทำ
สื่อนี้ไม่แน่อาจจะส่งหนังสือพิมพ์ไปขายต่างจังหวัดเสร็จแล้ว อาจจะขนยาเสพติดกลับมาก็ได้
อีกประเด็นหนึ่งข้อสมมุติฐานท่านก็บอกว่า เป็นคู่แข่งทางธุรกิจที่ทำบัตรสนเท่ห์ขึ้นมา
แต่ปรากฏว่าไม่เข้าเค้าสักอย่างหนึ่ง ฉะนั้นท่านก็พึงคิดว่า ข้อสมมุติฐานของท่าน
ในเบื้องต้นนั้นผิดพลาดหมดเลย ท่านก็อาจจะรู้สึกรันทดใจ ท่านก็เลยเลิกงานทั้ง ป.ป.ง.
และ ป.ป.ส. ไปเลย เพื่อที่จะไม่ให้เสียคนมากกว่านี้ หรือว่าความน่าเชื่อถือจะไม่ให้เสียหาย
มากกว่านี้-----

ศูนย์วิทยทรัพยากร - ๔/๑
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๑

อีกประการหนึ่งก็คือว่านอกเหนือจาก ๒ - ๓ ท่านที่บอกว่ามีอำนาจสิ่งนั้นทุกท่านนี้คงจะ
 ลืมไปกับกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า Gangof fight ก็มีสิทธิในนั้นก็ไม่ว่าเป็นใครตั้งต่างวาระ
 เหมือนกัน มีสิทธิทีเดียวและก็ขึ้นอยู่กับว่าใครคนไหนมีความเชี่ยวชาญ หรือว่ามี Connection
 กับกลุ่มไหนดีที่สุด หรือว่าใครคนไหนเจ็บร้อนแทนนายในช่วงนั้นมากกว่าปกติ หนึ่งใน
 Gangof fight ก็อาจจะมีความขยันมากกว่าคนอื่น ขอรับหน้าที่แทนเป็นต้น
 ฉะนั้นผู้ใหญ่ทั้งหลายอาจจะไม่เกี่ยวอาจจะเป็น Gangof fight อย่างที่คุณองอาจ ไปพูดใน
 สภาเมื่อวันก่อนก็ได้ ฉะนั้นเราอย่าถือว่าคำสั่งนี้จะต้องมาจากผู้มีอำนาจในตามกฎหมาย
 เพราะว่าในทุกแห่งย่อมมีผู้ที่อยู่หลักคานายกๆ ใหญ่ก็มี นายกๆ น้อยก็มี

ประธาน : คุณเทพชัยครับ เชิญครับ

นายเทพชัย หย่อง : ขอเสริมนิดเดียวเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมเรื่องที่ท่าน
 นายกๆ อ้างว่าท่านก็ถูก ป.ป.ง. ตรวจสอบ ท่านพูด ๒ - ๓ ครั้งเรื่องนี้ ท่านอ้างว่าผมก็ถูก
 ตรวจสอบด้วย สังเกตว่าไม่บอกว่าผมและครอบครัวถูกตรวจสอบ ท่านพูดว่าผมก็หมายถึง
 ท่านคนเดียว ท่านพูดอย่างน้อย ๓ ครั้งในประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าถ้าท่านถูก
 ตรวจสอบจริงนี้ ลูกทั้ง ๓ คนก็ไม่ถูกตรวจสอบด้วย ภรรยาซึ่งก็มีเงินมีทองมากมายก็ไม่ถูก
 ตรวจสอบด้วย ไม่นับคนใช้ที่บ้านด้วย คนขับรถอีก ซึ่งถ้าตรวจสอบท่านนายกๆ จริง
 คนเหล่านี้ถ้าทำตามขั้นตอนที่ถูกต้องของ ป.ป.ง. ได้ต้องตรวจสอบหมด แต่ว่าจนถึงขณะนี้
 ยังไม่มีใครพูดได้ให้ได้ยินว่า นอกจากท่านนายกๆ แล้วครอบครัวคนใช้คนสวน คนขับรถ
 ทั้งหมดนี้ถูกตรวจสอบด้วยหรือเปล่า

ประธาน : เชิญคุณชัยพันธุ์ ครับ คงถึงวาระของคุณชัยพันธุ์ NGO ซึ่ง
 วันนี้มาท่านเดียว

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : ขอบคุณท่านประธาน ที่จริงก่อนจะมาก็ ๒
 จิต ๒ ใจว่ามีเพื่อนสมาชิกหลายคนถ่วงติงว่ากำลังมีปัญหาเกี่ยวกับวุฒิสภาในเรื่องของ พ.ร.บ.
 ป่าชุมชน ซึ่งไม่ยอมผ่านให้ประชาชน

ประธาน : วุฒิสภายังน่ารัก และก็ยังทำงานให้ประชาชน

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : ผมก็เลยขังใจบอกว่าไม่จำเป็นต้องมา
 เพราะว่าทำไปก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร ผมก็คิดว่าไม่ใช่ประโยชน์ของผม ผมคิดว่าในขณะนี้

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๒

ถึงแม้จะเป็นเวทีที่ผมจะร่วมสุดท้ายก็ได้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ผมจำเป็นต้องมา เพราะว่าเป็นเรื่องของสังคมไม่ใช่เรื่องส่วนตัวของผม ผมไม่แคร์เรื่องที่ถูกเปิดเผย เพราะว่าเรารู้ตั้งแต่แรกแล้วว่า การที่เราก้าวเข้ามาทำงานให้กับประชาชนให้กับคนยากคนจนนี้จะต้องเจออะไรบ้าง เพราะว่าเป็นเรื่องซาซนเสียแล้วต้องตอบคำถามทุกครั้งที่มีมือบ ทุกครั้งที่ชาวบ้านมาอยู่ข้างหน้า และเราก็พยายามเป็นล่าม หรือเป็นทนายให้กับประชาชน จะโดนข้อกล่าวหาตลอดมา และเราก็เคยทำเสมอว่าเราพร้อมที่จะให้ตรวจสอบ แต่วิธีการที่จะตรวจสอบนั้นที่เรายินดีก็คือการตรวจสอบที่ตรงไปตรงมา แจ้งข้อหาเรายินดีที่จะไปสู่กันในศาล แต่พอมาถึงยุคนี้ ซึ่งเราเองโดยเฉพาะส่วนตัวผม ผมก็เบื่อหน่ายกับการเมือง ซึ่งนำเข้ามาตลอดเวลา เราคิดว่าเมื่อรัฐธรรมนูญใหม่นี้เข้ามาถึงในปี ๒๕๔๐ ได้ใช้รัฐบาลก็กลางแก่กลางใหม่ เราคิดว่ารัฐบาลใหม่ชุดนี้ ซึ่งใช้รัฐธรรมนูญใหม่เต็ม ๆ ได้คนใหม่เต็มมานี้ น่าจะดีขึ้น ผมเองเป็นเรียกว่าเป็นคนเดียวที่เข้าไปใกล้ชิดในอำนาจรัฐนี้มากที่สุด หลังจากรัฐบาลนี้ตั้งขึ้นมาได้รับเชื้อเชิญถึงขนาดว่าจะมาเป็นที่ปรึกษาของใครคนใดคนหนึ่งใหม่ในรัฐบาลรัฐมนตรีจะแต่งตั้งให้เป็นทางการ ซึ่งผมบอกว่าผมคงทำไม่ได้ และผมก็ยินดีที่จะช่วยรัฐบาลอยู่เบื้องหลังที่ทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของป่าไม้ เรื่องของสิ่งแวดล้อม ผมจึงคิดว่าทั้งหมดที่ทำมานี้ เราก็ประสานระหว่างรัฐและประชาชนได้เป็นประโยชน์ แต่พอมาเห็นข่าวที่เกิดขึ้นจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ จริงข่าวเรื่องตรวจสอบรู้มานานรู้มาเลื่อย ๆ รัฐบาลที่แล้วก็ตรวจสอบเอาตำรวจเข้าไปตรวจเลยคนขอเปิดคูบัวชี เอาตรวจแบบนั้นก็มันดีเหมือนกัน NGO ทั้งหมดก็หลุมหมดของรัฐบาลที่แล้วไม่คิดต่างกัน ทีนี้พอมาถึงชุดนี้เราเห็นเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ออกมาที่หน้าหนังสือพิมพ์ และก็มีชื่อผมอยู่ในอันดับที่ ๕ ได้รับเกียรติใน ๖๔ รายชื่อ ซึ่งมีคนไทยอยู่ ๒๐ คนต่างชาติเสีย ๔๔ คน ที่น่าสังเกตก็คือเอกสารนี้ทางธนาคารออกวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ แล้วก็ให้แจ้งกลับภายในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ อันนี้ก็ป็นข้อสังเกตอันหนึ่ง ซึ่งผมจะให้ข้อมูลตรงนี้นั้นก็คือเกิดอะไรขึ้น จะแตกต่างกันในทางสื่อมวลชน เพราะว่าเหตุการณ์เกิดมาเท่า ผมจะย่อนให้คนหนึ่งทำไมถึงมีการเช็คชื่อตรงนี้ อันนี้เป็นเรื่องเก่าเดี๋ยวก่อนว่ากันตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว เดี๋ยวก่อนผมจะชี้ให้ว่าไม่น่าจะใช่ เพราะเหตุว่าเมื่อเดือนกันยายนถ้าจำไม่ผิดจำวันไม่ได้ มีปัญหากับรัฐบาลเล็กน้อยในเรื่องของการจะปิดประตูเขื่อนปากมูลอีกหลักจากมีมติให้เปิดก็มีการเคลื่อนไหวกระบวนของ

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๓

ชาวบ้านเดินออกจากเขื่อนปากมูลประมาณ ๑๐๐ กว่าคน โดยบอกว่าจะเดินเท้าทางไกลเข้ากรุงเทพฯ ท่านนายกฯ ก็เดินเลยไปอยู่ที่สิงคโปร์ก็ออกอากาศวิทยุ เราก็ช่วยทุกอย่างแล้งทำไมไม่พูดจากันใช้วิธีแบบนี้ หรือว่าจะเป็นเพราะเหตุว่าเป็นฤดูกาล หรือรับเงินรับทองจากใครไปแล้วก็จำเป็นต้องทำให้ ซึ่งรู้สึกว่เสียดความรู้สึกมาก ผมก็สวนกลับไปเหมือนกันว่าท่านจะกระต่ายตื่นตูมกลัวแค่เงาของตัวเองหรืออย่างไร ก็ค่อนข้างจะรุนแรงในเดือนกันยายนี่จำได้ และเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีท่านเลขาธิการรวมมหาไทยไปดักพบพวกเรานั้น และก็มีการต่อว่าต่อขานเรื่องนี้ค่อนข้างจะรุนแรงอยู่ว่าทำไมไม่คุยกัน ทำไมถึงทำอย่างนี้ เหมือนกันว่าเป็นการประจานการแก้ไขปัญหาว่รัฐบาลแก้ไขไม่ได้หรืออย่างไรคุยกันเป็นชั่วโมง นั่นคือวันที่ ๑๔ และหลังจากนั้นก็ ๑๕ ตุลาคมมีเอกสารตรงนี้ออกมา ที่คุณสุวิชัยพูดผมค่อนข้างเห็นด้วยในเรื่องหนึ่งว่ามีตัวอย่างของมาเฟียของบ้านนอก ซึ่งเป็นเจ้าพ่อและก็ทำอะไรต้องให้ได้อย่างใจมีเงินมีอิทธิพลอำนาจวันหนึ่งกำลังมีแขกกำลังคุยกันดี ๆ สุนัขข้างบ้านเห่าก็พูดไม่รู้เรื่องหมาบ้านี้กวนประสาทคนกำลังพูดธุระ เขาไม่ได้สั่งใครเลยนะครับ พอวันรุ่งขึ้นหมาข้างบ้านตายถูกยาเบื่อนี้เป็นนิยายเขาเล่าให้ฟังนี้เรื่องของมาเฟียแค่คำริเท่านั้นว่าหมาเห่า ผมก็คิดอยู่เหมือนกันว่าเรื่องตรงนี้สอดคล้องกับเรื่องแบบนั้น เพราะว่าจากที่ผมฟังก็ใกล้ชิดก็คือเขาพยายามที่จะรวมเรื่องการเมืองให้หนึ่ง เอาพรรคทุกพรรคเข้ามาทั้งที่จำเป็น หรือไม่จำเป็นก็คือถ้าว่าจริง ๆ ก็คือรัฐบาลเท่านั้นเองที่มาอยู่ตรงนี้ เปลี่ยนจากหัวชื่อว่าไทยรักไทย จริง ๆ ก็มีทั้งภาคพัฒนาความหวังใหม่เสรีธรรมชาติไทยรวมกันหมด และรัฐบาลเดิม ที่แรกผมก็นึกว่าใหม่ เขาต้องการความนิ่งทางการเมืองรู้จากภายใน แล้วก็มียู่อันหนึ่งที่ทำให้รู้สึกวุ่นวายใจแล้วก็ได้ยื่นได้คนทั้งใกล้ชิดเลยด้วยว่าท่านนายกฯ ค่อนข้างจะบ่น ๆ ว่าสื่อนี้ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับรัฐบาล ส่วนหนึ่งที่ผมเคยมีปัญหาที่เคยพูดกับพรรคพวกอยู่ข้างในว่ารายการทัศนะท้องถิ่น ซึ่งออกช่อง ๑๑ เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และก็นาน ๆ ได้ออกทีหนึ่งเดือนละครึ่งถูกตัดหายไป ผมก็บอกว่าขอคืนได้ไหม ในฐานะพรรคพวกเข้าไปดูแลตรงนั้น เขาก็มีคำตอบว่าอาจารย์นิธิมีแต่คำไม่ให้อ้อมลที่เป็นประโยชน์หรืออะไรเลย

ประธาน : อาจารย์ชัยพันธุ์ฟังว่ามีแต่มิตรสหายของเรา ๆ ท่าน ๆ นี้แหละบอกชื่อตรง ๆ ได้ไหม

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : คงยังไม่ต้องเออ เอาแต่พวกที่เข้าไปอยู่ดูแล

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๔

ตอนนี้เขาก็พยายามจัดคนไปดูแลกรมประชาสัมพันธ์ ก็ไปขอแล้วก็ปรากฏว่าไม่ได้ก็แล้วกัน
ไป ทีนี้สิ่งเหล่านี้ที่ทำให้เรารู้สึกว่าไม่ค่อยธรรมดา และก็คงจะลามปรามมาถึงการที่มีการเอ่ย
ก็อาจจะเอ่ยถึงอย่างที่ว่านี้ทำไมไม่หยุดเสียที คงจะไม่มีมาราสั่งโดยตรง แต่มีการเอ่ยอะไร
อย่างนี้ ในขณะที่เดี๋ยวก็คือพวกผมนี่ก็เหมือนกัน

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คุณชัยพันธุ์ยืนยันว่ามีการแบ่งงานคนไปดูแล
กรมประชาสัมพันธ์กับฝ่ายการเมือง

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : เท่าที่ทราบ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : หมายถึงไม่ใช่โดยตำแหน่ง แต่ว่ามีคนรอบข้าง
หมายความว่าอย่างนั้น ยังไม่อยากจะเอ่ยชื่อ พอจะบอกได้ในระดับนี้

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : ไซ้ครับ คือเพื่อจะคุยอย่างที่บอกว่า เมื่อ
การเมืองนิ่งจุดหมายก็คือสื่อ พอสื่อเสร็จทีนี้ปัญหาก็คือ NGO พวกนี้หลายชื่อพวกนี้ก่อนนั้น
ก็คิดว่าพอจะคุยกันรู้เรื่องพรรคพวกกันทั้งนั้นอยู่ด้วยหมด แต่แปลงใจตรงที่ว่าชื่อ ๒๐ ชื่อที่
ออกมานี้คือพวกที่คุยรู้เรื่องบ้าง ไม่รู้เรื่องบ้างทั้งนั้น NGO ไม่ได้มีแค่นี้ครับ กรุงเทพฯ หาย
ไปไหนหมดหลายคนก็คำรัฐบาลหายไป ต่างจังหวัดก็มีอีกหลายกลุ่มแต่กลุ่มนั้นคงจะคุย
รู้เรื่องไม่มีชื่ออยู่ แต่กลุ่มนี้ที่แปลกกับหนังสือพิมพ์ตรงที่ว่าแถลงกับเทียวนี่รัฐบาลไม่
ค่อยพูดไปเรื่องสื่ออย่างเดียว อันนี้เป็นชื่อเก่าจบไปก็จบไป ผมว่าไม่ใช่ เพราะว่าเราใน ๒๐
คนนี่ถูกเอาไปรวมกับผู้ก่อการร้ายบินลาตินอะไรนั่นด้วย ต้องมีคนโง่คนหนึ่งที่สูงสัยว่า
พวกนี้เกี่ยวข้องกันหรือเปล่าอยากรู้ และก็อาจจะไม่ได้ทำบัตรสนเท่ห์ก็ได้ของพวกผมแล้วก็
อาจจะไปใน Web site ก็ได้ ถ้าเป็นบัตรสนเท่ห์น่าสงสัยว่าใครจะเขียนบัตรสนเท่ห์
ภาษาฝรั่งทั้งหมด ชื่อนามสกุลถูกต้องหมด ถ้าไม่มาจากทางราชการใครจะเขียนบัตรสนเท่ห์
ขนาดนี้ ๖๔ คนไปรวมในบัตรตรงนี้ และมีกลุ่มองค์กรเอกชนอยู่ ๒๐ คน ๒๐ คนนี้ดู ๆ
เลยช่วงนั้นก็คือที่นอกคอกเรื่องปากมุล สมาชิกคนจนชุดหนึ่ง และก็เรื่องท่อแก๊ซจะนะก็ชื่อฮา
เรื่องบ้านกรูดก็กำลังมีเรื่อง และก็คนอื่น ๆ ที่นอกคอกอยู่ในนี้หมดเลย ๒๐ คนก็คือไม่ค่อย
เชื่อฟังรัฐบาล นี่คือสิ่งที่น่าสังเกตและที่คงไม่ใช่เป็นเรื่องชื่อเก่าตั้งแต่รัฐบาลก่อน และ
ตกค้างรัฐบาลนี้ เพราะว่าคงจะไม่ไปประสมกับชื่อฝรั่งทั้งหลาย ซึ่งฟังตายเมื่อเดือนกันยายน
ก็มีอยู่ในนี้

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๕

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เมื่อวานนี้อาจารย์วิชญ์แถลงว่ามีข่าวว่ามี
การโอนเงินให้กับ NGO จากต่าง ๆ ชาติจึงจำเป็นต้องเข้าไปตรวจสอบนี้ อันนี้จะว่าอย่างไร

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : ข่าวเหล่านี้มีทุกรัฐบาล มีมาทุกสมัย
เราก็ยืนยันว่ายินดีที่จะตรวจสอบ เงินที่จะโอน เงินที่จะทำอะไรทั้งหลายธุรกรรมทั้งหลาย
ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็ยึดผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย ที่จะโอนกันมา ผ่านกรมวิเทห์สหการ ถ้าเพื่อ
เป็นลักษณะของโครงการระหว่างประเทศที่ขอส่วนใหญ่แล้ว โครงการที่ทำเรื่องสิ่งแวดล้อม
จะได้จากโครงการของรัฐบาลเดนมาร์ก ซึ่งรัฐบาลเองก็เป็นคนขอเงินพวกนี้ไปใช้เงิน
โดยเฉพาะกรมป่าไม้เอาไปมากที่สุด ส่วนผมเองยังยืนยันได้ว่า ผมไม่เคยที่จะทำโครงการ
กับรัฐบาลไหนจากต่างประเทศไม่เคยได้รับ มีอยู่ปี ๒๕๔๓ ที่ได้รับเชิญไปประเทศเยอรมัน
ไปดูงานเรื่องสิ่งแวดล้อม และก็มีบางส่วนที่เป็นงบประมาณที่จะทำโครงการรวมกันในปี
๒๕๔๓ ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งถ้าเป็นเงินมาร์กคงไม่ก็สตางค์ อันนี้ก็ชี้แจงนิดหน่อย

นายวงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง : พอดีรายชื่อ ๖๓ ท่านกรรมการหลายท่าน
คงไม่มีขอความกรุณาส่งให้เจ้าหน้าที่ถ่ายเอกสารเพื่อเราจะได้ดูไปพร้อมกัน

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : ชุดแรกจะมอบให้ก่อนนะครับ

ประธาน : เชิญต่อเลยครับ

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : คือเป็นที่น่าสังเกตจากรายชื่อตรงนี้ ผมชี้แจง
ให้ทราบ และก็เรื่องของความคล่องใจกับ NGO หรือองค์กรพัฒนาเอกชนนี้จะมียุ่ตลอด
ก่อนที่จะมานี้ก็เหมือนกัน ก็คือพรรคพวกเพื่อนของเพื่อนเป็นเจ้าของร้านอาหารก็มานั่งค่า
ให้ผมฟังไม่ทราบที่ผมเป็น NGO ด้วย บอกว่าพวกโง่ที่อยู่หน้าเชียงใหม่ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐
คนก็พวกนี้ทั้งนั้น เป็นไปไม่ได้หรอกถ้าไม่รับจ้าง เราก็นั่งยิ้มฟังเขาอยู่ ครั้งหนึ่งจะต้องได้
คนหนึ่งหลายสตางค์ ไม่ว่านายบำรุง ไม่ว่าจะอะไรทั้งหลาย เช่นชาวบ้านมาหน้าธรรมเนียบ
เอง่าย เขาคิดแบบเศรษฐศาสตร์ ๕๐๐ คนก็มากแล้ว คนหนึ่งอย่างน้อยมือ ๑ ต้องกิน
๒๐ บาท ๓ มือ ๖๐ บาทต่อคน และกิดูซิเท่าไร เามาเป็น ๑,๐๐๐ คนเท่าไร ๒ - ๓ เดือน
กลับไปทุกคนมีเงินเป็นล้านกลับไปทั้งนั้น นี่ปัจจุบันนี้เดี๋ยวนี้ผมก็เผยแล้วเมื่อวันอาทิตย์ที่
แล้วข่าวสดก็ไปถ่ายทุกคนบอกว่านี่เท่าไรหมด จะเปิดเอาเบงค์ออกมาดูก็ได้ เขาก็ยังมี
ความคิดว่าอย่างนี้ และผมเชื่อว่าคนในรัฐบาลเองคนใหม่ ๆ คนเก่าเพื่อที่จะรู้แล้ว แต่คนที่
เข้ามาใหม่อยู่ในรัฐบาล และก็เริ่มมีอำนาจในรัฐบาล เริ่มจะบ้ำอำนาจตรงนั้นขึ้นมาบ้าง

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๖

พออย่างที่บอกว่าเป็นส่วนเราเลยพันพัน เหมือนอย่างที่พูดนักหนังสือพิมพ์นี่จริง ๆ ไร้เลย และวิธีการเล่นก็อย่างที่บอก ถ้าถามผมว่าผมมีความวิเคราะห์รู้สึกอย่างไร ผมเชื่อว่าในนั้นมีกระบวนการอยู่ สอพออยู่อาจจะไม่ใช่คนที่มีความจำเป็นจะต้องอยู่ภายใต้คนที่มีความจำเป็น และในสายตาของผมเอง ผมคิดว่ารัฐบาลนี้พยายามใช้คนทุกกลุ่มเก่งที่เอาทั้งฝ่ายซ้าย ฝ่ายขวามา นั่งไว้ด้วยกัน ที่ธรรมเนียมทั้งทหาร ทั้งตำรวจเอาเข้ามาหมดเลย กกหนึ่งอยู่ ป.ป.ง. นี้ตำรวจ ทั้งทีม อีกกหนึ่งอยู่บ้านพิษณุโลกทหารทั้งทีม คนเหล่านี้ที่มีแนวคิดเดิม ๆ และตกค้างอยู่ ยังมองภาพของ NGO ในภาพอย่างที่ผมบอกว่ามีทางเป็นไปได้ที่จะไม่รับเงินใคร แต่จริง ๆ เขาไม่รู้ว่ามีการหมุนเวียน เราทำอย่างไรคนเป็น ๑,๐๐๐ คน แต่เราไม่ได้มา แต่ละคนอยู่ ๑๐ - ๒๐ วัน เรามีคนเป็น ๑๐,๐๐๐ คน เป็น ๑๐๐,๐๐๐ คน แต่เรามา ๑,๐๐๐ คน เพราะว่า ใช้วิธีหมุนเวียนกัน ๑๐๐ คน จากภาคเหนือเป็นกระเรียงมาอยู่หน้าธรรมเนียม ๑๐ วัน กลับบ้านไป แต่ทุกคนต้องขนข้าวมาด้วยกับเงิน ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท ค่ารถเดี่ยวหาขอกลับมา ถามว่าคน ๑๐๐ คนใช้เงินเท่าไร ๔๐๐ บาทต่อวัน ผมไปเช็ค เพราะว่าทำสถิติ เพราะว่า เรื่องนี้จะกำลังจะเขียนไปเพื่อจะชี้แจง ก็ตกแล้วหัวละก็บาทต่อวันคนกรุงเทพฯ เขาอยู่ไม่ได้ แต่เขาอยู่ได้เพราะว่ากินข้าวหม้อใหญ่มากด้วยกัน และก็พักผ่อนก็ไปเก็บจากตลาดมา นี่คือนี่คือ สิ่งที่คุณไม่รู้เข้าใจสงสัยอยู่ตลอดเวลาว่าพวกนี้เป็นอย่างไร

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คุณชัยพันธุ์ไม่เชื่อว่า ป.ป.ง. ทำเอง แต่คนจะได้รับการสั่งการ แต่ว่าคนที่สั่งการนั้นอาจจะเป็นคนรองข้างนายกฯ รัฐมนตรีฟังดูที่พูดทั้งหมด เป็นอย่างนั้นหรือเปล่า

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : เรายืนยัน และแถลงการออกมาว่า เราเชื่อว่ามีคนสั่งการ แต่วิธีการสั่งการมีคนโยงสั่งการแน่นอน แต่คงไม่ได้สั่งใช้วิธีโยง ๆ ที่จะเขียนเป็นรายลักษณะอักษรใช้วิธีอย่างที่ว่าทางสื่อมวลชนก็ใช้บัตรสนเท่ห์ แต่ทางผู้ NGO นี้มาก ๖๐ กว่าชื่อไม่มีทางที่จะไปเขียนบัตรสนเท่ห์ได้ ชื่อถูกต้องตรง เพราะฉะนั้นก็ต้องไปถือปี่เอาจากหนังสือคำสั่งแต่งตั้งเราเป็นกรรมการ หรือเวลาเขียนที่เราเข้าไปประชุมกับธรรมเนียมถอดออกมาเลย

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คุณพลธรรมท่านให้สัมภาษณ์ว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าได้สนิทชิดเชื้อกับ NGO ดี โทรศัพท์ถึงกันอยู่เป็นประจำ ทำไมถึงต้องไปตรวจมีอะไรก็ถามได้โดยตรงอยู่แล้ว ทำไมมีอะไรที่ทำให้ไปคิดว่าจะเป็นคนรอบข้างนายกฯ

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๘ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๗

เพราะว่าคนรอบข้างนายกฯ เพราะว่าคนรอบข้างนายกฯ เขาก็บอกอย่างนี้

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : คนรอบข้างในที่นี้มีอยู่หลายคน ผมก็บอกว่าคนนั้นอาจจะ เป็นพวกเรา แต่คนบางคนไม่รู้จักเราก็ไม่ได้เป็นพวก แต่ต้องการเอาใจนายเพื่อที่จะเป็นใหญ่เป็นโตหลายคนเข้าไป เหมือนอย่างที่ท่านนายกชวน ผมคิดว่าคนเหล่านี้เป็นคนทำ เพียงแต่ว่า ผมถึงบอกว่าไม่ได้จับอยู่แค่เลขฯ หรือใครรับผิดชอบตรงนี้ออกไปเมื่อวานก็มีคำถามตรงนี้ว่าพอใจไหม ผมบอกว่าพอใจส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งไม่พอใจก็คือ Spirit ของนักการเมืองบ้านนี้เลย โยนแต่ความเร็วไปให้ข้าราชการ ซึ่งตัวเองเป็นคนสั่งไม่ว่าจะเป็นฝักสวนครัว ไปแย่งคนจนกินไม่ว่าจะเป็นยาที่แย่งกินไม่เคยไปถึงนักการเมืองเลย เรื่องนี้ก็เหมือนกัน ผมเชื่อว่าจะถูกตัดตอน พุดง่าย ๆ ถ้าเกิดเขียนบทคู่นี้ เรารู้แล้วว่าตอนจบเป็นอย่างไร ผมบอกว่าตั้งแต่แรกแล้ว ๒ คนนี้ต้องโดนอยู่ไม่ได้แน่นอน

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คำถามเดียวกัน พลเอกชวลิตลาออก ถือว่าเป็นข้าราชการรับผิดชอบ ถือว่าเป็นการบอกว่าผมไม่ใช่อีก ๒ คนต่างหากใช่หรือคนกลุ่ม ๒

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : ผมพูดมาหลายวันแล้วมีสัมภาษณ์ทั้งหนังสือพิมพ์ ผมก็ยืนยันว่าคนที่เคยออกมารันตริถูกต้องทำได้ ถามว่ามาถึงวันนี้แล้วคนเหล่านั้นลอยหน้าลอยตาอยู่ได้อย่างไร ที่จริงท่านพลเอกชวลิตกระผมเองก็รักใคร่ชอบคอท่านช่วยคนจนอยู่มาก แต่พอมาถึงวันนี้โรคเก่าที่คนเคยว่าท่านเป็นอาจจะกำเริบขึ้นมาก็ได้ ผมก็เลยคิดว่าท่านต้องรับผิดชอบ ผมพูดว่าท่านธรรมรัตน์ต้องรับผิดชอบ ท่านชวลิตต้องรับผิดชอบ ถ้าบอกนายกไม่รู้เรื่อง ไม่อย่างนั้นท่านต้องแสดง Spirit รับผิดชอบ แสดงออกมากคนหนึ่งแล้วที่ท่านก็คงอย่างที่ท่านบอกมีความรู้สึกละอาย แล้วก็ปล่อยให้เด็กมานั่งเดือนอยู่ได้ทุกวิทุกวันแก่ก็ Spirit แต่เป็นอย่างท่านธรรมรัตน์อีกก็น่าสงสัยอยู่ว่าตกลงแล้วเหลือท่านนายกฯ ท่านนายกฯ บอกว่าไม่รู้เรื่องรีบไปเสียดีกว่า ยังเหลืออีกคนหนึ่งท่านธรรมรัตน์ท่านก็อาจจะไม่รู้เรื่องจริง แต่รู้บ้างไม่รู้บ้าง แต่ผมว่าถอยลงไปนิดหนึ่งคนใกล้ชิดตรงนั้นมีอีกไหมนี่คือสิ่งที่อยากจะหา อาจจะไม่ใช่แก๊งออฟโฟ แก๊งออฟไฟก็ได้ แต่จะอยู่ในแก๊งใกล้ชิด ๆ กันอาจจะจะมีแก๊งอื่นที่แทรกอยู่ เพราะว่าทีมของท่านนายกฯ นี้มีอีกมาก ตรงนี้ผมอยากจะเสนอประเด็น และก็คิดว่าเรื่องที่เกิดขึ้นที่ผ่านมานี้ จริง ๆ แล้วใจเองไม่อยากจะที่จะจิตใจเอาความมีคนพยายามจะมาขอใกล้เกลี้ย ไปกินข้าวกับนายกฯ ที่ธรรมเนียมใหม่ นายกฯ พร้อมทั้งจะขอโทษ ผมบอกว่าไม่จำเป็นที่ต้องขอโทษผมควรจะออกมาขอโทษ

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๘

ต่อสังคมที่วันนี้ท่านดูแลบ้านเมือง และมันสับสนวุ่นวายไปหมดเลยปล่อยให้ ๑๐ วัน ยิ่งปล่อยให้ยิ่งไปอีก เรื่องนี้วันนี้ก็ยังไม่จบถึงแม้จะแถลงมาแล้ว แต่ก็ออกมาเหมือนกัน ไปพูดออกวิทยุเสียใจ ผมก็บอกว่าแปลกนายกฯ นี่ตอนไม่ได้เป็นนายกฯ เดินเตะยกมือไหวพอบเป็นนายกฯ แล้วคำขอโทษนี้ไม่เคยได้ยินจากปากนายกฯ สักคน มีแต่เสียใจผมไม่ทราบ ว่าคำคำนี้อยากอย่างไร เรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะชี้แจงว่าไม่ใช่เกิดจากสื่อ เกิดจากตัวผมเท่านั้น การกระทำที่อ้างกฎหมาย ป.ป.ง. ลามปรามไปถึงระดับญาติ ๆ ชาวบ้าน ซึ่งผมได้เคยชี้แจง และก็พูดต่อสื่อมวลชนไปว่าชาวบ้านบางคนไม่รู้เรื่อง กฎหมาย ป.ป.ง. เขามีเงินขายของได้ด้วยสุจริตนี้ขายผักขายกระเทียม ขายหอมว่าถามว่าเคยมีใครเอาใบเสร็จให้กันไหม เขาก็ไม่เคยเก็บเงินได้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จะไปซื้อรถยนต์หอบเงินสดใส่กระเป๋า ไปเจอด่านตำรวจเขาบอกว่า เขาตรวจขอตรวจยาเสพติด ไม่เจอยาไม่เจออะไรทั้งสิ้น แต่เจอเงินสงสัยมีกลิ่น ยาเสพติดยึดเงินและก็แจ้งเขาว่าไม่มีแหล่งที่มา ไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้ เพราะฉะนั้น ผิดกฎหมาย ป.ป.ง. ให้เตือนสื่อมวลชนด้วยครับ ระวังถ้าไปต่างจังหวัดนี้ ถ้าโดนตรวจตอนนี้เงินถูกยึดกับโทรศัพท์ ๑ เครื่องและก็บอกว่าให้ช่วยไปแจ้งว่าคุณไปได้มาจากไหน อย่างไรเขาก็พยายามทำแจ้งไม่รู้ว่าชาวบ้าน ป.ป.ง. เรื่องอะไรก็ไม่รู้ก็ช่วยกันเข้าชื่อว่ามีใครชื่อของเขาไปบ้างก็เซ็นกันมาว่าชื่อหอมไปที่กิโล จึงเท่าไร ผู้ใหญ่บ้านก็ยื่นยันรับไปแล้วก็เขาทำที่หน้าเท่าไรก็ไม่มีลูกก็คน ทำไมถึงได้รายได้แบบนี้พยายามส่งไป ป.ป.ง. ไม่ฟังส่งไปศาลเลยบอกว่าแสดงข้อมูลไม่ได้นะครับ แล้วก็ให้ศาลยึดอายัดเงินนี้เป็นของแผ่นดินเสีย ๒๐๐,๐๐๐กว่าบาท กับโทรศัพท์ตัวคนยังอยู่ แต่เงินติดคุกแล้ว โทรศัพท์ตกลงครับ นี่กฎหมาย ป.ป.ง. มีหนังสือ ป.ป.ง. ออกมาที่นี้มีตัวละครตัวใหม่ไม่ เป็นพันตำรวจดโทสนัยนี้เป็นแก๊ง ป.ป.ง. ตำรวจทั้งนั้น อีกท่านหนึ่งพันตำรวจเอก ยุทธบุรุษ นี้แจ้งเรื่องเงินศาลส่งไปชาวบ้านก็ไม่รู้หมายศาลห่างจากอำเภอปลาย จังหวัดห่างจากแม่ฮ่องสอนนี้ ๓๐ กิโลเมตรทาง ๔ ชั่วโมง ผมเคยไปมาแล้ว ปรากฏว่าศาลสั่งไว้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคมว่าจะต้องชี้แจงอีก ลูกเต๋าหรือใครมีส่วนได้เสียว่าเงินตรงนี้เป็นของคุณเกี่ยวข้องกับไหม ภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๕ นี้ตั้งตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๕ นี้คือคำสั่งศาลยึดเอาเงินไป และก็บอกว่าให้ไปชี้แจงว่าบุตรหรือทายาทไปชี้แจงได้ไหมว่าเงินนี้มีส่วนเกี่ยว ปรากฏว่า ป.ป.ง. ส่งไปวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ เอาตัวนี้แนบไปไปถึงชาวบ้านวันที่ ๕ มีนาคม และเขาจะไปที่ไหนทัน มี

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๘ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๘

การลามาปรมไปถึงชาวบ้านแล้ว นี่คือเอกสารที่ผมจะส่งให้ท่านประธาน และนอกจากนั้นก็ยังมีอีกล่าสุดนี้เมื่อเดือนที่แล้วนี้

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เอกสารเมื่อสักครู่นี้ ผมคิดว่ากรรมการ ศูนย์เยาวชนแห่งชาติคงสนใจ ผมคิดว่ากรุณาขอให้กรรมการส่วนตัวอีก เพื่อที่จะช่วยตรวจสอบเรื่องนี้ด้วยนะครับ

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : และอีกรายหนึ่งเข้าไปตรวจค้นใน หมู่บ้านสี่หอเหมือนกัน เพราะว่าหมู่บ้านนี้บ้านนาตั้งเป็นเส้นทางผ่านของยาเสพติดคนทั้ง หมู่บ้านปรากฏว่าไปเจอพ่อหลวง มีปืนลูกกรดอยู่ ๑ กระบอกไม่มีทะเบียน และก็ยึดไป พร้อมทั้งรถกระบะอีกคันมีทะเบียนมีเอกสารพร้อม อีกบ้านหนึ่งเจอฝิ่นดิบประมาณ ๓๐ กรัมยึดฝิ่น ยึดรถกระบะไปไม่มีข้อกล่าวหาปรากฏว่าตอนนี้รถติดคุกอยู่ที่โรงพัก และบางครั้ง เจ้าหน้าที่ก็ไปจับเล่น และก็อ้างว่า ป.ป.ง. เอกสารเหล่านี้ แต่ไม่มีเอกสารอะไรทั้งสิ้น และอ้างว่าทำผิดกฎหมาย ป.ป.ง. เพราะฉะนั้นยึดไว้ตรวจก่อน ๗ วัน และบัดนี้ ๓ เดือนแล้ว เขาทำจดหมายไปถึง ส.ส. ที่แม่ฮ่องสอนก็ยังไม่ได้รับรถคืน นี่คือ ๒ เรื่องที่มีหลักฐาน เอกสารเกี่ยวข้องกับ ป.ป.ง. และผมว่าไม่ได้เกิดกับผมนี้ และเกิดที่อื่นที่ผมไม่รู้อีกมากมาย และเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ และก็เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งผมคิดว่าจึงจำเป็นจะต้องมาชี้แจงให้ วุฒิสภาได้รับทราบ และก็สื่อมวลชนได้รับรู้ว่านี่คือการทำงานที่อ้าง ไม่ใช่แค่หน่วยงาน ป.ป.ง. หน่วยงานอื่นก็ไปอ้างกันทั่วเลย ตอนนี้ก็ตั้งด่าน ป.ป.ส. กันเต็มไปหมด ผมเคยเจอนั่ง รถไฟจากเชียงใหม่มาลำพูน เขาบอกว่าผมเป็นเจ้าของที่ตำรวจ ป.ป.ส. กำลังจะขึ้นมาขอ ตรวจค้นในรถเลย ไม่มีหัวหน้าสักคนถามว่าใครตรวจ ผมเป็นจ่านายอยู่ไหนอยู่ตรงไหน โน้นโน้นขึ้นมาหยิบ ๆ คั่นกระเป๋า บางครั้งรถทัวร์เหมือนกันคั่นกระเป๋าอยู่ข้างล่างไม่ให้ เจ้าของกระเป๋าไม่ดูเลยก็นั่งหยิบ ๆ คั่นกันเอง นี่ก็สิ่งที่เป็นอย่างนี้ตั้งแต่เหนือจดใต้ไปหมด ก็คืออ้างเรื่อง ป.ป.ส. และถ้าเจออะไรขึ้นก็ส่ง ป.ป.ง. อย่างที่บอก เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ ผมอยากจะฝากในที่ประชุมนี้ไว้ว่าเป็นความรังเกียจของประชาชน และของชาวบ้าน และ สิ่งที่ทนไม่ได้ถึงแม้จะมีการขอร้องว่าไม่อยากจะให้ NGO เข้ามาอยู่ร่วมวงตกเป็นเครื่องมือ ระหว่างรัฐบาลกับสื่อ หรือคนจงจะล้มรัฐบาลอะไรก็ตามแต่ ผมยืนยันว่าเราไม่ได้อยู่ใน ทัศนะนั้นเลยไม่ได้ต้องการที่จะต้องคิดเครดิตรัฐบาลเลย แต่เรื่องที่เป็นความจริง ในสังคมนี้ และก็เป็นเรื่องที่เป็นหลักการ ซึ่งคนในสังคมจะต้องรับรู้รับผิดชอบร่วมกัน ผมคิดว่า

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

จริยา ๔/๑๐

ผมคงไม่ได้เลือกว่าอยู่ข้างใคร หรืออยู่พรรคไหน หรือว่าเพื่อนอยู่ตรงไหนอันนั้นอีกส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นวันนี้จึงขอชี้แจงในชั้นนี้เท่านี้ก่อน ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เจ้าหน้าที่ไปรับเอกสารจากชัยพันธุ์ด้วย ท่านกรรมการครับ ท่านสมาชิกครับ วันนี้เราได้รับเกียรติมาร่วมจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนด้วย ซึ่งมาร่วมทุกทั้งตั้งแต่บัดนี้แล้ว วันนี้คุณหมอบริติขันธ์มา คุณหมอบริติขันธ์มีอะไรใหม่ครับ เชิญครับ

ผู้ชี้แจง : ผมยินดีมากที่คณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนของวุฒิสภาได้กรุณาหยิบยกเอาความผิดปกติทางการเมือง และกวีวินัยการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลเอามาสอบสวนหาข้อเท็จจริง เพื่อรักษาความยุติธรรมของบ้านเมืองไว้ ผมเองก็ได้มีส่วนให้การสัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ไป หลังกจากที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ ระหว่างที่อยู่ในต่างประเทศในการประชุมสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรุงเบรุตประเทศเลบานอนนั้นพรรคพวกที่ไปประชุมร่วมกัน ๒๐๐ กว่าคนนั้นมาแฉวอยู่บ่อย ๆ ในเรื่องของการแทรกแซงสื่อของรัฐบาลไทย ซึ่งเราเองก็ต้องพูดแก้ตัวไปว่าก็จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง แต่ก็ไม่รู้ว่าจะไปพูดอย่างไรทั้งหมดจะขายหน้าบ้านเมืองไป เมื่อผมกลับมาถึงจากกรุงเบรุตผมก็นั่งรถกลับบ้านก็มีโทรศัพท์ถามมาทันทีเลย ของสัมภาษณ์ทันทีพอดี อ่านหนังสือพิมพ์เกือบจะ ๕ ฉบับ เพราะว่าการเดินทางกินเวลาเกือบ ๒๔ โมงด้วยกัน อ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุดเท่าที่จะได้ให้สัมภาษณ์ได้บ้าง และต่อมาก็มีนักข่าวหนังสือพิมพ์จำนวนมากมายังโทรศัพท์ด้วย ทั้งวิทยุไปที่สำนักงานของผม ซึ่งอยู่ร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ง. เขาตั้งใจจะไปหา ป.ป.ง. มากกว่า ผมเดินไปทำธุระของผมเองก็เกิดเจอกันก็ให้สัมภาษณ์เลยเป็นการสัมภาษณ์ครั้งใหญ่ที่สุด ที่ผมพูดหัวไม้คราวนี้นะครับ.....

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๑

ผมอยากจะเรียนจะเรียนอย่างนี้ว่า การที่ผมแสดงความคิดเห็นในฐานะที่เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อรัฐบาลนี้ตลอดจนนายกรัฐมนตรีด้วยนั้น ได้แสดงเจตนารมณ์ในการที่จะประพาศิคิดต่อรัฐธรรมนูญมาตลอดระยะเวลาและละเมิดสิทธิมนุษยชนมาเรื่อย การที่เป็นผู้บริหารราชการเป็นผู้นำ ขณะนี้เขาใช้คำว่า เป็นผู้นำ ไม่ได้ใช้ท่านนายกรัฐมนตรีเลย ๆ การที่ผู้นำของประเทศมีจิตที่วิปริตในการที่ตั้งใจที่จะขัดต่อรัฐธรรมนูญก็ดี ในการที่จะละเมิดสิทธิมนุษยชนก็ดีนั้น เป็นสิ่งที่ไม่พึงปฏิบัติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนในบ้านเมืองได้ ผมเองผมก็ไม่ทราบว่าการที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นในเรื่องนี้โดยสุจริตใจนั้นจะเป็นที่รบกวนความรู้สึกของผู้ใด หลังจากที่ได้อ่านข่าวไปวันนั้นแล้วก็มีคน ๓ - ๔ คน โทรศัพทมาหาผม เขาอาจจะรักนายเขามากและก็ต่อว่าต่อขานว่าผมไม่รู้จักท่านนายกรัฐมนตรีดีว่าเป็นคนที่ดีอย่างไร ตั้งใจที่จะทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมืองอย่างไร ผมก็บอกว่าคนเรานั้นก็มีความเข้าใจอะไรแตกต่างกันได้ คุณเข้าใจของคุณไปอย่างนั้นก็ดี ผมก็เข้าใจของผมไปอีกอย่างหนึ่ง พร้อมทั้งก็บอกว่าอยากตายไหม ผมเองผมก็บอกว่าผมเคยผ่านเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ๒๕๓๕ มาแล้ว ผมไม่กลัว แล้วอายุผมก็มากแล้วถ้าหากว่าต้องตายเพราะเรื่องอย่างนี้ก็ดีเหมือนกัน ตายดังดี ผมว่าอย่างนั้น ในการที่คุยกันทางโทรศัพท์นี้ เขามีอยู่ ๒ - ๓ คำถาม ซึ่งผมเองผมไม่เชื่อ แต่ว่าเป็นคำถามที่ถามย้ำเกือบจะทุกรายว่า รู้ไหม ว่าคุณสุทธิชัย รับเงินจากต่างประเทศเพื่อที่จะมา Discredit รัฐบาล นั่นคือคำถามหนึ่งที่เขากล่าว คำถามที่ ๒ รู้ไหมว่า หลีกเลียงภายในการซื้อกระดาษนำมาเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วก็รู้ไหมว่า พวกนี้หมกมุ่นในกาม ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าผมจะตอบคำถามต่าง ๆ อย่างนี้ได้อย่างไร เพราะผมไม่มีข้อมูล คนเราแล้วแต่จะคิดกันไป แต่ว่าสิ่งหนึ่งซึ่งผมอยากจะบอกว่า ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่คนทุกคนหวงแหนมีค่ายิ่งกว่าชีวิต เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลได้ประพาศิคิดในการที่แทรกแซงการทำงานของสื่อมวลชนซึ่งเป็นกระบอกเสียงของรัฐบาลเอง เป็นสิ่งที่ผิดแปลกไปจากปกติธรรมดา ซึ่งไม่ควรจะกระทำแล้วก็การประพาศิคิดต่อรัฐธรรมนูญก็ดี การละเมิดสิทธิมนุษยชนก็ดีนั้นเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรจะเลิกเสีย ผมเองก็ทำสกอร์ปข่าวของมติชน

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๒

สุดสัปดาห์ที่ออกเมื่อเช้ามืดนี้ แล้วพอเปิดโม่งกว่าก็มีโทรศัพท์มาทันทีเลย ค่าอีก คราวนี้ ค่าซ้ำ รวมทั้งข่มขู่อีกว่าไปเอาข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้มาจากไหน ผมก็บอกว่าข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ก็ปรากฏอยู่ทั่วเมือง ใคร ๆ ก็มีอยู่ได้ เพราะฉะนั้นผมเองก็คิดว่าลักษณะอย่างนี้ ระยะเวลาเมื่อพฤษภามิพีเป็นระบบเผด็จการทหาร แต่ว่าขณะนี้ก็เป็นลักษณะเป็นระบบเผด็จการทางธุรกิจการเมือง เอาธุรกิจเข้ามาปนการเมืองในการแสวงหาอำนาจและแสวงหาเงินตรา เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์นั้น เป็นสิ่งที่พึงสงวนไว้สุดชีวิต เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่รัฐบาลไม่สามารถที่จะรักษาวินัยของการบริหารราชการแผ่นดินได้ รัฐบาลนั้นก็ควรจะออกไปครับ

ประธาน : เชิญท่านปริตีครับ

นายปริตี หิรัญพฤษย์ : ถามท่านสุทธิชัยว่า หลังจากเย็นวันนี้แล้ว ท่านคิดว่า ท่านจะดำเนินการต่อไป อย่างไร โดยทางส่วนตัวท่านนั้น แต่ในส่วนของ คณะกรรมการนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราจะพิจารณา ท่านมีความคิดว่าเมื่อเหตุการณ์ ดำเนินมาถึงขณะนี้แล้ว ข้างหน้าควรจะเป็นอย่างไรต่อไป ตัวท่านเองมีความรู้ดีกว่า ท่านอยู่ในฐานะที่จะทำอะไรต่อไปจากนี้ได้อีก นอกจากรอศาลปกครองอย่างเดียว

นายสุทธิชัย หยุ่น : เราก็พิจารณาที่จะฟ้องในแง่คดีแพ่งและอาญา แล้วก็หวังว่า ทางวุฒิสภามีคณะกรรมการวิสามัญที่จะเรียกข้อมูลทั้งหลายที่เรา พูดยกกันในวันนี้ซึ่งยังไม่มาเพื่อจะได้เกิดความชัดเจน โดยเฉพาะประเด็นหมกมุ่นใน กามอารมณ์ ความจริงอายุเกือบ ๖๐ ปี ถ้าบอกว่า เราสามารถหมกมุ่นเรื่องนี้เราก็ค่อนข้าง จะดีใจ ในที่สุดก็ไม่ได้คิดว่าเราไร้สมรรถภาพ แต่นี่คือตัวอย่าง ที่บอกว่าการปล่อยข่าว ชุบชิบตลอดเวลากับเรื่องพวกนี้ ซึ่งผมก็แปลกใจว่ามันตรงกันกับที่เราได้ยืนยันว่าเป็น กระบวนการที่จะปล่อยข่าวสำหรับคนที่รัฐบาลมองว่าอยู่คนละข้างกัน แต่ความจริง ก็ไม่ได้ใหม่ สมัย ๖ ตุลาคม ถ้าคุณหมอบประคิษฐ์จำได้มันก็จะออกมาคล้าย ๆ กับว่า รับเงินต่างประเทศ ทำลายชาติ สมัยก่อนก็มีนักแผ่นดิน คือถ้าคุณอยู่วงการไหน ก็จะพยายามหาเหตุที่ว่า คุณทำผิดกฎหมายด้านนั้น เช่น ทำโรงหนังสือพิมพ์ก็เป็น กระดาษที่เข้าออก ถ้าเขาจะหาข้อ ๗ ของ ป.ป.ง. ก็คือสุทธการมันก็ต้องเกี่ยวข้องกับอะไร ที่เข้าออกมันก็ต้องหาเหตุ แต่ว่าข้อ ๓ ผมภูมิใจ จะไม่ฟ้องร้องเขาเรื่องนี้

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๓

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คุณสุทธิชัย เมื่อสักครู่นี้บอกว่ากรรมการน่าจะเรียกเอกสารอะไรเพิ่มเติม เอกสารนั้นคืออะไรบ้างที่คุณสุทธิชัยคิดว่าควรจะมีการเรียกเพิ่มเติม

นายสุทธิชัย หยุ่น : เช่นบัตรสนเท่ห์ ที่พูดควรจะเปิดเผย เราอยากจะให้เปิดเผย เพราะบัตรสนเท่ห์นั้นเขียนมาว่าอย่างไร เราต้องการให้เคลียร์ ไม่ใช่อย่างที่คุณวิษณุพูดเมื่อวานนี้ว่า ไม่อยากจะพูดมากกว่านี้ เขาเสียหายอยู่แล้ว อิมคริมเรายังเสียหายใหญ่ คล้าย ๆ กับว่ามันมีอะไรมากไปกว่านี้แต่พูดไม่ได้ ซึ่งอันนี้ที่เราคิดว่ามันไม่โปร่งใสไม่ชัดเจน บัตรสนเท่ห์นั้นจะต้องปรากฏออกมาว่าเขากล่าวหา ผม เดอะเนชั่นเพื่อนร่วมงานและก๊อปปี้โพสต์ ตรงไหนอย่างไร เมื่อบัตรสนเท่ห์ปรากฏว่าจะต้องสามารถเรียก AERS มาได้ว่า เมื่อเขาคอดเข้าไปแล้ว ที่อ้างว่ามันสอดคล้องกันมีเหตุอันน่าสงสัยว่าพวกเราประพฤติดิฉัน ๑ ใน ๗ ข้อ หรือ ๒ ใน ๗ ข้อ ของ ป.ป.ง. นั่นก็จะต้องออกมาบอกให้ชัดเจน มิใช่เพียงแค่พูดเสร็จแล้วปล่อยให้เกิดความสงสัยต่อไป ซึ่งผมคิดว่า นี่จะเป็นตัวอย่างว่า ต่อไปนี้ใครรับบัตรสนเท่ห์แล้วจะไปทำอะไรต่อมีอะไรอย่างนี้ไม่ได้ เพราะว่าสิทธิมนุษยชน สิทธิของเขา โดยเฉพาะที่ชัยพันธุ์พูด เมื่อสักครู่นี้ ยิ่งน่ากลัว ไปถึงระดับรากหญ้า เขาปกป้องตัวเองไม่ได้แต่ถ้า ป.ป.ง. ลงไปถึงขนาดนั้นก็แปลว่า ตัวนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นประธาน ป.ป.ง. คณะกรรมการ ป.ป.ง. คณะกรรมการธุรการและทุกคนที่เกี่ยวข้องไม่รู้ว่ามีอำนาจนั้นลงไปละลานข่มขู่รังแกชาวบ้านถึงขนาดนี้ซึ่งน่ากลัว น่ากลัวกว่าพวกเราที่ยังมีสิทธิมีเสียง โวยวายในวงการต่าง ๆ ได้ แต่ว่าถ้าชาวบ้านเขาจะรู้ได้อย่างไรว่า ป.ป.ง. คืออะไร ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทางวุฒิสภาน่าจะหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นใหญ่ด้วยครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ : การฟ้องท่านคิดว่า จะฟ้องใครและในข้อหาใด และจะฟ้องหน่วยงานหรือฟ้องบุคคลในตำแหน่งหน้าที่

นายสุทธิชัย หยุ่น : ก็คงจะ ๑ หน่วยงานก่อน เพราะว่ามันคือจุดที่เกิดเหตุและเราก็กำลังพิจารณาจากคำให้สัมภาษณ์ แต่เรายังไม่ได้รับรายงาน ๓๘ หน้าของคณะกรรมการคุณวิษณุ เราอยากจะได้ตรงนั้นเพื่อจะมาพิจารณาว่า เราจะฟ้องเลขาธิการ ป.ป.ง. ด้วยหรือไม่หรือว่าคนที่เซ็นจดหมายนี้ไปด้วยหรือไม่ ผมคิดว่า

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๔

ต้องปรึกษาทนาย เพราะว่าคุณไม่มีความรู้ทางกฎหมาย แต่ผมคิดว่าความเสื่อมเสียที่เกิดขึ้นมันมากมายและถ้าเราไม่ทำอะไรด้านนี้มันก็จะกลายเป็นว่า ต่อไปในอนาคตมันก็จะเกิดขึ้นได้อีก เพราะว่าเรื่องอย่างนี้ เราแค่บอกว่ากรรมการของคุณวิษณุสอบสวนเสร็จจบกัน นั่นคงไม่ได้

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ : มีคำถาม ๒ ข้อ ข้อแรก จะถามอาจารย์ชัยพันธุ์ เรื่องเกี่ยวกับ NGO เมื่อสักครู่ฟังคุณสุทธิชัย คุณเทพชัย มองภาพออกว่า เหตุผลจริง ๆ ที่ถูกตรวจสอบเพราะอะไร ทีนี้ในบรรดา NGO ทั้งหมด ๑๐ กว่าคน อาจารย์ชัยพันธุ์ให้ภาพหน่อยว่า ใน ๑๐ กว่าคนเท่าที่ได้อู้จักมาเป็นกรณีที่น่าจะมีเหตุผลอะไรที่ทำให้ต้องถูกตรวจสอบในทัศนะอาจารย์ชัยพันธุ์ อันนั้นอันที่ ๑

อันที่ ๒ ก็คือว่ามันมีพฤติกรรม อาจารย์ชัยพันธุ์พูดเมื่อสักครู่ว่า ส่วนที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ชัยพันธุ์ก็คือเรื่องของกระบวนการการเคลื่อนตัวของเขื่อนปากมูลและคนอื่น ๆ มันมีพฤติกรรมอะไรที่มีการต่อรองหรือมีลักษณะของการที่เข้าไปคุกคามบรรดาทั้ง ๑๐ กว่าคนนั้น ก่อนที่จะมีเรื่องการตรวจสอบข่าวคราวนั้นออกมาหรือเปล่า

สุดท้ายของอาจารย์เอง เรื่องที่ทราบว่าคุณตรวจสอบนั้น ทราบเมื่อไร มีการตกลงหรือว่ามีการติดต่อกันก่อนหรือเปล่าครับ

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : ผมคิดว่าในส่วนของ NGO เรื่องที่เราคิดว่าถูกตรวจสอบ ผมคิดว่ามันเป็นความเกี่ยวโยงกันแน่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ใกล้ชิดรู้จักแต่คนที่ห่างแล้วเข้ามาใหม่ ผมไม่แน่ใจ แต่คิดว่าน่าจะเป็นฝ่ายความมั่นคงของผม คงไม่ว่าจะไปทำธุรกรรม ๑. อาจจะมีส่วนที่ว่ายังสงสัยอยู่ ว่าเงินมาจากต่างประเทศจริงหรือเปล่า ๒. ส่วนของความมั่นคง ผมเชื่อว่าอย่างนี้ ว่ากลุ่มพวกนี้ทำไมเคลื่อนไหวได้ตลอด เคลื่อนไหวมาเป็นปี ๆ เอาเงินมาจากไหนแล้วรวมกันเป็นแก๊งค์หรือเปล่าแล้วแก๊งค์นี้มันเชื่อมโยงกับต่างประเทศไหม นี่คือแนวคิดของฝ่ายความมั่นคง ผมเชื่อว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้อหาของผมก็คือพวกอั้งยี่ ซ่องโจร เขาคงจะเข้ามาตรงนั้น เพราะทำไมกวาดได้ทุกรัฐบาล รัฐบาลที่แล้วมันก็ปิ่นทำเนียบ เข้าไปตีกับตำรวจมันทำไมมีอะไรอยู่เบื้องหลังไหม แล้วจึงทำให้เห็นภาพออกมาว่า เอาเราไปโยงกับแก๊งค์

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๕

ต่างประเทศอีกด้วย แล้วก็เห็นว่าเชื่อมโยงกัน เพราะว่าพวกเราเองจะเชื่อมกันหมดในการเคลื่อนไหว เราก็จะรู้ความทุกความยากของพี่น้อง เพราะฉะนั้นจะเห็นใจได้จะเชื่อมกันหมด ทำไมมันเชื่อมกันด้วยระบบไหนมันถ่ายเทเงินด้วยหรือไม่ ก็เลยคิดว่าสมัชชาคนจนมันเป็นตัวหลักหรือเปล่า จะนะเออ บ่อนอก บ้านกรูด เวลาเคลื่อนมันก็จะสอดคล้องกัน ตรงนี้ก็คือสิ่งที่เขาสงสัย ผมเชื่อว่าเขาจึงเหวี่ยงแหดู เผื่อจะเจอปลาตัวโต ๆ แต่ที่นี้บังเอิญจับได้แต่ปลาชิว ถ้ามีอะไรในพวกเราสิ่งที่เขาจะทำได้หรือเล่นงานได้ ผมเชื่อว่าเขาจะเก็บไว้ใช้แบล็คเมลท์ทางการเมือง เขาทำมานานแล้วไม่ใช่รัฐบาลนี้ แต่ที่นี้ตรงนี้ค่อนข้างจะข่ามใจแล้วก็เชื่อว่ามีใบสั่ง เพราะผมไม่เชื่อว่าพี่ระพันรู้อะไรพวกนี้จะมารู้จักพวกผม และจะเขียนชื่อหานามสกุลมาถูก ถ้าทำเอง แล้วถ้าเอาบัตรสนเท่ห์ก็ไม่มีทางที่ใครจะเขียนบัตรสนเท่ห์ชื่อเหล่านี้ ๒๐ คนได้ถูกต้อง แล้วก็อีก ๔๔ คนเป็นภาษาฝรั่งถูกต้องหมดด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงคาดว่า ในความรู้ลึกของผมหรือองค์กรพัฒนาชุมชนที่วิเคราะห์กันแล้วมันจะต้องมีคนที่เหนือกว่า ป.ป.ง. ซึ่งที่แรกเราบอกว่า ป.ป.ง. อิศระ ไม่มีใครไปตั้งอะไรเขาได้ แต่เมื่อสักครู่เอกสาร ๒ ฉบับที่ให้ท่านประธาน เขายังบอกเลยว่าต้องขออนายก่อน เมื่อมีนายก็ไม่อิศระ เสร็จแล้วเขาบอกมาไม่ได้ถ้า นายไม่สั่ง พอฉบับที่ ๒ บอกนายสั่งให้มาแล้ว เห็นไหมนายยังสั่งให้มาประชุมได้เลย เพราะฉะนั้นทำไมนายจะสั่งบอกให้ไปเช็คบิลคนหน่อยไม่ได้ แต่มันอาจจะไม่ใช่ นายตรง ๆ ก็ได้ อาจจะเป็นลูกน้องนายที่มันสอพอ ซึ่งผมเชื่อว่า ในฝ่ายผมน่าจะเป็นพวก ฝ่ายของความมั่นคง ตรงนี้ผมจึงมองว่าเป็นเรื่องซึ่งเราวิเคราะห์ตรงนี้ เราจึงบอกว่ามันคงไม่ได้จับแค่ตรงนี้ เพราะถ้าจับแค่นี้ก็จะข่ามใจที่จะทำเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นอีก

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : มีตอนอาจารย์อาจารย์ชัยพันธุ์พูดว่า ได้รับความติดต่อมาว่า มาคุยกันแล้วไปกินข้าวด้วยกัน หลังจากที่เกิดเหตุแล้ว ได้รับความประสานมาว่าให้ไปกินข้าวด้วยกันไปติดต่อกัน ใครเป็นคนมาติดต่อ แล้วก็บอกว่าให้ไปกินข้าวกับใคร

นายชัยพันธุ์ ประภาสวัต : จริง ๆ แล้วผมก็สนิทกับหลายคนในนั้น แล้วก็ที่สนิทใกล้ชิดมากที่ช่วยงานก็จะเป็นฝ่ายของทางด้านกระทรวงเกษตร รัฐบาลเขา

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๖

ก็หนักใจว่าทำไมให้ออกมาค่าทุกวันเลย ทั้ง ๆ ที่ก็ทำงานด้วยกันอยู่ ผมก็คิดว่าในส่วนทำงานประสานกันก็ประสาน แต่ส่วนนี้ผมมีความรู้สึกโดยส่วนตัวเหมือนกับถูกแทงอยู่ข้างหลัง ผมก็เลยบอกว่า ผมคงจะยุติในเรื่องการประสานงานช่วงนี้ชั่วคราวก็จึงทำให้ส่วนที่ใกล้ชิดกันก็คือทางรัฐมนตรีช่วยเกษตร ที่ผมเข้าไปช่วยอยู่ ก็คิดว่าน่าจะประณีตประนีประนอมกันได้ใหม่ ไปคุยกันจะได้จบกันเป็นเรื่อง ๆ ผมบอกไม่ใช่เรื่องส่วนตัว แล้วก็เมื่อวันที่ ๑๓ ที่ผ่านมานี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ขึ้นไปเที่ยวเชียงใหม่ เผอิญผมก็ไม่ได้ไปต้อนรับ ผมก็หลบอยู่ตรงมุมหนึ่ง ปรากฏว่าท่านก็ตกท้ายแล้วหลังจากกลับลงมาท่านก็มาคุยได้สักครู่หนึ่ง ผมก็ถามว่าทำไมเรื่องนี้ถึงเป็นอย่างนี้แล้วท่านก็ได้ชี้แจงว่าก่อนที่จะแถลงข่าวกับสื่อมวลชนท่านก็บอกว่า อาจารย์รัฐใหม่ ผมเองก็เจ็บปวดเรื่องนี้ เพราะผมก็โดนมาก่อนทั้งครอบครัว แล้วก็พยายามอธิบายว่ามันเป็นอย่างไร ที่นี้ผมเองผมก็บอกท่านว่าแล้วจะทำอย่างไรต่อ ท่านบอกเรื่องนี้ต้องสะสางกันแต่ก็ขอเวลาหน่อย อันนี้คือสิ่งที่ได้คุยกับท่านนายกฯ แต่สิ่งที่ท่านได้ชี้แจงออกมาต่อสาธารณะเหมือนกับว่าเมื่อท่านโดนแล้วท่านก็ไม่รู้สึกอะไร ไม่เจ็บปวดเท่าไร เพราะว่าเมื่อ โดนแล้วก็แล้วกันไปสมัยก่อนตอนที่ท่าน โคน ป.ป.ช. ท่านพูดอีกอย่างหนึ่ง เพราะตอนนั้นท่านบอกว่า ป.ป.ช. เขามีไว้สำหรับเล่นงานก๊วยไม่ใช่เล่นงานสุจริตชน แต่มาวันนี้ทำไม ป.ป.ช. เล่นงานท่านกลับไม่รู้สึกอะไรหรือท่านซาซันเสียแล้วก็ไม่รู้ แต่เรามีความรู้สึกว่าเหมือนกัน ป.ป.ช. ก็จับคนโกงจับอะไรมันไม่ใช่มานั่งจับหนังสือพิมพ์หรือจับคนจน ๆ ซึ่งไม่ได้อะไรกับบ้านนี้เมืองนี้

ประธาน : ผมคิดว่า ข้อเท็จจริงทั้งหมดที่ฟังมา ๒ ครั้งแล้ว คือในการประชุมเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว วันอังคารที่ผ่านมาและในวันนี้ คิดว่าข้อเท็จจริงน่าจะเพียงพอที่คณะกรรมการจะได้พิจารณาและดำเนินการต่อไปได้ ต้องขอบคุณท่านผู้มาชี้แจง คุณสุทธิชัย คุณเทพชัย คุณโสภณและก็อาจารย์ชัยพันธุ์ อยากจะให้ทุก ๆ ท่านอยู่ร่วมฟังข้อสรุปของเราสักนิดหนึ่ง ผมจะขออนุญาตสรุปแล้วท่านกรรมการท่านมีข้อคิดเห็นประการใดต่อข้อสรุปนี้ก็ให้คำทักท้วงหรือเพิ่มเติมหรือให้ข้อสังเกต ข้อสรุปในเรื่องนี้ที่เราศึกษามาและสอบสวนมา ฟังข้อเท็จจริงทั้งหมดแล้ว ประเด็นที่เราตั้งไว้คือว่า

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๗

มีการตรวจสอบข้อมูลทางธุรกรรมของสื่อมวลชนของประชาชนหรือของ NGO จริงหรือไม่ แล้วการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ในการดำเนินการของ ป.ป.ง. นั้นมีผู้อยู่เบื้องหลังหรือผู้ที่อำนาจทางการเมืองเหนือกว่า ป.ป.ง. เป็นผู้ใช้ ผู้สั่งการหรือไม่ ประเด็นทั้งหมดนี้ไม่มีอะไรลับซับซ้อน เป็นประเด็นอย่างง่าย ๆ ไม่มีควมลับซับซ้อนแต่ประการใด ข้อเท็จจริงที่เราได้สวนและสอบสวนมาทั้งหมดได้ความเป็นที่ชัดเจนว่า มีการกระทำของ ป.ป.ง. ที่มีการตรวจสอบข้อมูลทางธุรกรรมของสื่อมวลชนที่ปรากฏตามข่าว ไม่ว่าจะท่านสุทธิชัย ท่านเทพชัยกับคณะ หรือคุณวารินทร์ คุณ โรจน์ก็ตาม ตามเอกสารที่ปรากฏ เพราะฉะนั้นมีการตรวจสอบข้อมูลทางธุรกรรมจริงหรือไม่ ก็เป็นจริง ทั้ง NGO ด้วยที่เป็นจริง ฟังข้อเท็จจริงแล้ว ข้อกล่าวอ้างในการตรวจสอบทางธุรกรรมของ ป.ป.ง. นั้น โดยใช้ข้อกล่าวอ้างตาม มาตรา ๔๐ ของ ป.ป.ง. จึงเป็นข้อกล่าวอ้างที่รับฟังไม่ได้ แม้จะพยายามใช้ข้อกล่าวอ้างอื่นก็ตามในพระราชบัญญัติ ป.ป.ง. ไม่ว่าจะมาตรา ๓๘ ก็ตาม ก็จะไม่สามารถตรวจสอบธุรกรรมกับบุคคลผู้ที่ไม่มีความผิด ๓ มูลฐาน และโดยไม่ผ่านคณะกรรมการธุรกรรมได้ แต่การกระทำนั้นจะต้องทำโดยเลขาธิการเป็นผู้ดำเนินการ หากเลขาธิการจะเป็นผู้ดำเนินการหรือมอบให้ผู้อื่นก็ต้องทำเป็นหนังสือโดยชัดแจ้งตามมาตรา ๓๘ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทั้งหมดแล้ว ป.ป.ง. ไม่อาจที่จะดำเนินการโดยอำเภอใจอย่างนี้ได้ การกระทำของ ป.ป.ง. และเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ง. ทั้งหมดที่ร่วมกันกระทำนั้น ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบต่อกฎหมายและขัดต่อรัฐธรรมนูญเป็นที่ชัดเจน ด้วยข้อมูลทางข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทั้งหมด กรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ร่วมมือกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ตรวจสอบสอบสวนมาเป็นระยะเวลา ๒ ครั้ง เรามีความเห็นว่าจะต้องดำเนินการทั้งหมด ๔ ประการ เพื่อแก้ไขปัญหาให้ทันทั่วถึง เพื่อเยียวยาปัญหาภัยร้ายในการละเมิดสิทธิมนุษยชนนี้

๑. เราเห็นว่าทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวนี้ สมควรที่

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของวุฒิสภาจะได้ดำเนินการแจ้งไปยัง ป.ป.ช. คือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อดำเนินคดีเพื่อให้ ป.ป.ช. ทำการสืบสวน ได้สวนแล้วก็มีข้อวินิจฉัย โดยข้อเท็จจริง

ส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ศิริพร ๕/๘

ฟังได้ว่า พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตาม
ประเมินผลได้ออกคำสั่ง ตามหนังสือระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม ๒๕๔๕
อ้างว่าเป็นการปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน โดยอาศัยมาตรา ๔๐ (๑) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน ๒๕๔๒ โดยพันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ ตรวจสอบ
และรายงานให้พันตำรวจเอก พิระพันธ์ เปรมมัทคุดิ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินทราบแล้ว พันตำรวจเอก พิระพันธ์ได้มีหนังสือสั่งการให้
พันตำรวจเอก สีหนาท มีคำสั่งให้มีการตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมดังกล่าว โดยมีได้
รายงานให้คณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาเห็นชอบด้วยในคำสั่งนั้นตามหนังสือดังกล่าว
ตามมาตรา ๔๐ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย-----

- ๖/๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

จิตติยา ๖/๑

เห็นว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพที่มาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยรับรอง และคุ้มครองไว้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่อยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลังแก่ผู้มีชื่อ ผู้ถูกตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมทั้งหลายตามคำสั่งของ พันตำรวจเอก สีหนาท และพันตำรวจเอก ธีรพันธุ์กับพวกในฐานะเจ้าพนักงานตาม มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ร่วมกันกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ สมควรที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ (๓) ไตร่สวนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ตามมาตรา ๔๓ (๕) มาตรา ๔๔ แล้วดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๑ เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดทั้งทางวินัยราชการและทางอาญาต่อไป สำหรับเลขาธิการ ป.ป.ง. เป็นข้าราชการซี ๑๐ ถือว่าในระดับชั้นอธิบดี ผู้อำนวยการที่ลงนามคือ พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ ระดับซี ๙ ถ้าหากเราจะเดินทางไปทำการกล่าวโทษ กับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลในท้องที่ที่ ป.ป.ง. ตั้งอยู่ก็จะทำให้เป็นการล่าช้า เพราะว่าพนักงานสอบสวนเมื่อได้รับการแจ้งความหรือร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษในคดี ที่เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของรัฐ พนักงานสอบสวนก็จำเป็นจะต้องส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการอยู่ดี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ป.ป.ช. เพราะฉะนั้นเพื่อความรวดเร็ว เราจึงไม่จำเป็นจะต้องไปเสียเวลากับการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนจึงแจ้ง ไปยังที่ ป.ป.ช. เลยจะทำให้รวดเร็วขึ้น เพราะจะได้ดำเนินการได้ทั้งทางวินัยและทางอาญา

ประการที่สอง สมควรที่คณะกรรมการการมีส่วนร่วมและคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะได้ใช้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อยื่นเรื่องไปยังผู้ตรวจการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๒

แผ่นดินของรัฐสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเพื่อให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาส่งเรื่อง
การกระทำความผิดดังกล่าวนี้ไปยังศาลปกครอง ด้วยเหตุที่ขณะนี้ผู้ฟ้องศาลปกครอง
อยู่เพียง ๓ ท่านเท่านั้น คุณสุทธิชัย คุณเทพชัยและคุณโสภณ สำหรับบุคคลอื่นอีกตามที่มี
มีการตรวจสอบนั้นประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าคนทั่วประเทศยังไม่ได้มีการฟ้องศาลปกครอง
เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาและภัยร้ายที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ของ ป.ป.ง.
และเป็นการเยียวยาแก้ไขปัญหาโดยเร็วจึงสมควรให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาอาศัย
อำนาจตามรัฐธรรมนูญและตามบทพระราชบัญญัติของกฎหมายผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภาดำเนินการแทนประชาชน ๓,๐๐๐ กว่าคนนั้น เพื่อส่งเรื่องให้ศาลปกครอง
ทำการยับยั้งการกระทำของ ป.ป.ง. ตามบทบัญญัติต่อไป และการปฏิบัติหน้าที่ของ ป.ป.ง.
ถือว่าเท่ากับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๒๖๖ ในกรณี
ที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเห็นว่า
ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาคือเส้นทางหนึ่งที่จะสามารถอาศัยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๖ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญทำการวินิจฉัยอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ง. และการใช้
บทบัญญัติของ ป.ป.ง. ตามมาตราต่าง ๆ ที่ใช้มาในการกล่าวอ้างเพื่อทำการตรวจสอบ
ธุรกรรมของประชาชนอันเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญช่องทางผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาจะไปได้ ๒ ทาง คือไปที่ศาลปกครอง
และไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ

ประการที่สาม ว่าด้วยเรื่องการถอดถอนในชั้นนี้ข้อเท็จจริงได้แต่เพียงว่า
ผู้ที่สมควรจะถูกถอดถอนได้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ นั้นมีเพียง
คนเดียว คือเลขาธิการซึ่งอยู่ในระดับ ๑๐ เทียบเท่าอธิบดีตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐๓ สามารถที่จะให้วุฒิสภาถอดถอนได้ตามมาตรา ๓๐๗ สำหรับผู้อำนวยการ
ที่ลงนามไปนั้นอยู่ในระดับ ๙ เราได้อาศัยอำนาจของ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบทางวินัย
ข้าราชการและทางอาญาเพื่อลงโทษทางอาญาได้อยู่แล้ว เลขาธิการ ป.ป.ง. เราสามารถ
ถอดถอนได้ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ ความผิดที่ปรากฏนี้ตามข้อเท็จจริง
ที่ปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้ง เราจึงอยากเรียกร้องให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓๐๔ นั่นคือ
เรียกร้องให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ในขณะนี้ผู้แทนราษฎร

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๔๕

รัฐติยา ๖/๓

มีอยู่เพียง ๔๔๐ กว่าท่าน จำนวน ๑ ใน ๔ คือ ๑๒๒ คนขึ้นไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ ใน ๔ นั้นก็สามารถยื่นเรื่องเพื่อทำการถอดถอนเลขาธิการ ป.ป.ง. ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ ได้ส่งไปตามมาตรา ๓๐๔ หรือเรียกร้องให้พี่น้องประชาชน ถ้าหากเห็นว่าผู้แทนราษฎรยังทำงานล่าช้าตัวแทนยังปฏิบัติการไม่สมประโยชน์ของตัวกลาง ตัวกลางคือประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๔ สามารถยื่นเรื่องให้ประธานวุฒิสภาได้ เราจึงอยากเรียกร้องให้สภาผู้แทนราษฎร ๑ ใน ๔ และประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ตามมาตรา ๓๐๔ ดำเนินกระบวนการตามมาตรา ๓๐๕ ส่งให้ประธานวุฒิสภา แล้วประธานวุฒิสภาก็ส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ตรวจสอบตามมาตรา ๓๐๖ แล้วให้วุฒิสภาพิจารณา ถ้าหากว่ามีมูลดำเนินการถอดถอนเลขาธิการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๐๗ ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้เสียง ๓ ใน ๔ ขึ้นไป คือ ๑๒๐ เสียงขึ้นไปในวุฒิสภา ๒๐๐ ท่าน นี่คือข้อเรียกร้องข้อที่สาม

ประการที่สี่ คณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนเมื่อศึกษา สอบสวนได้ความครบถ้วนพอสมควรแล้วเช่นนี้ ก็สมควรที่จะทำรายงานให้กับวุฒิสภา เพื่อพิจารณาเลือกตั้งต่อไป ข้อสังเกตในการศึกษา ในการสอบสวนประเด็นเรื่องนี้ ได้ข้อสังเกตที่ชัดเจนที่สุดคือ ฝ่ายบริหารเฉพาะโดยผู้รับผิดชอบ ป.ป.ง. คือ รองนายกรัฐมนตรีพลเอกชวลิต คือผู้รับผิดชอบควบคุมกำกับดูแล คือพลเอก ธรรมรัตน์ ไม่ให้ความสนใจ ไม่ให้ความสำคัญในการที่จะมาให้ถ้อยคำหรือมาให้ทำการสอบสวน หรือมาให้เอกสารมาส่งเอกสารให้กับคณะกรรมการนี้คือข้อสังเกตไปยังฝ่ายรัฐบาล และพี่น้องประชาชนด้วยว่ารัฐบาลมีความสนใจมาให้ความสำคัญต่อฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายรัฐสภาอย่างน้อยเพียงใด วัฒนธรรมทางการเมืองของรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย มีอย่างน้อยเพียงใด อันนี้เป็นข้อสังเกตที่น่าสังเกตมาก ผมคิดว่าข้อสรุปที่ผมเสนอมานี้ น่าจะครบถ้วนพอสมควรและจะได้ดำเนินการตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป พรุ่งนี้คิดว่าเอกสาร ทุกอย่างที่มีอยู่ต่อหน้าผมนี้ก็พร้อมแล้ว และเจ้าหน้าที่ก็พร้อมที่จะดำเนินการคิดว่าน่าจะครบถ้วน ท่านกรรมการมีข้อเพิ่มหรือข้อไม่เห็นด้วยประการใด เชิญครับ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๔

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมคิดว่าที่ท่านรองประธานการุณได้สรุปว่าจะเดินอย่างไร ก็เห็นชอบ มีข้อเพิ่มเติมว่ากรรมาธิการนั้นยังคงจะทำการสอบสวนเรื่องนี้ต่อสิ่งที่สรุปนั้นเป็นการบรรเทาปัญหาชั่วคราวและเร่งให้มีการสอบสวนโดย ป.ป.ช. เนื่องจากว่า ป.ป.ช. นั้นมีอำนาจตามกฎหมายที่จะเรียกบุคคลที่อาจจะเป็นตัวการในการสั่งการมาให้ปากคำ เพราะมีอำนาจอาญา ถ้าไม่มาก็มีอำนาจทางอาญาดำเนินการติดคุกได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจของ ป.ป.ช. ในการเรียกสอบสวนต่อ คู่ขนานไปกับกรรมาธิการและกรรมการสิทธิมนุษยชน และก็เห็นชอบที่จะทำไปเช่นนั้น ขณะเดียวกันกรรมาธิการนั้นน่าจะทำการสอบสวนต่อเพื่อที่จะหาผู้สั่งการ เพราะฟังได้ว่าไม่น่าเชื่อว่าระดับ ป.ป.ง. จะเป็นผู้ดำเนินการโดยลำพังพยานแวดล้อมทั้งหลายเท่าที่ฟังมาทั้งหมดวันนี้และวันก่อนมองให้เห็นว่าไม่น่าเป็นไปได้ที่คนระดับเลขาธิการ ป.ป.ง. ที่เป็นซี ๑๐ แล้วคนระดับผู้อำนวยการศูนย์สารนิเทศซี ๙ จะไม่รู้ข้อกฎหมายและกระทำโดยใช้บัตรสนเท่ห์ในการตรวจสอบและไม่น่าจะเชื่อว่าจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะต้องมีการสอบสวนกันต่อ เพื่อที่จะหาผู้ที่สั่งการ ขณะเดียวกันกรรมาธิการก็ควรที่จะเดินต่อในเรื่องผลกระทบต่อประชาชนดังคำร้องเรียนวันนี้ที่อาจารย์ชัยพันธุ์นำมาให้ คือกรณีของในหลวงเราว่าที่มีการถูกยึดทรัพย์สิน กรณี ๒๒๐,๐๐๐ บาท และโทรศัพท์มือถือยี่ห้อซีเมนส์ อีกหนึ่งเครื่องดังที่ได้รายงานมา ผมคิดว่ากรรมาธิการก็จะรับที่จะทำการสอบสวนเรื่องนี้ต่อ ในเรื่องของผลกระทบต่อประชาชน ผมคิดว่าอันนั้นก็จะเป็นสิ่งที่ต้องทำต่อด้วยและอันสุดท้ายคือผมได้ประสานกับประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอว่าให้ครั้งนี้เป็นการศึกษาร่วมกัน แต่ว่าข้อสรุปนี้ยังขอให้แยกไว้ก่อน คือขอให้ทางกรรมาธิการทำข้อสรุปนี้ไปเฉพาะของกรรมาธิการก่อน ส่วนกรรมการสิทธิจะมีอะไรเพิ่มเติมที่จะไปทำคู่ขนานไปอีกทางหนึ่งด้วย เพราะฉะนั้นที่ท่านรองประธานได้สรุปมาทั้งหมดนั้นก็ขอให้ตัดกรรมการสิทธิในขั้นนี้ก่อน

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ : คำแถลงของท่านรองประธานคนที่สองเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ชัดเจนเป็นประเด็นที่เข้าใจ เป็นที่รู้และค่อนข้างจะยอมรับว่าเป็นข้อเท็จจริงกันอย่างกว้างขวางแล้วในสังคม ผมอยากจะเรียนข้อคิดเห็นส่วนตัวในฐานะกรรมาธิการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๕

ต่อที่ประชุมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสำคัญและมีความกระทบ
 กระเทือนต่อสังคมไทยโดยส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง ผมเองก็ต้องเรียนท่านทั้งหลายที่เป็น
 ผู้ได้รับความกระทบกระเทือนจากงานนี้ว่าผมมีความเห็นใจมาก แต่มีความรู้สึกชัดเจนว่า
 เป็นความจำเป็นที่คณะกรรมการหรือวุฒิสภาในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติจะต้อง
 ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นผลต่อการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม
 กระผมเองอยากจะเรียนท่านประธานว่าสถานการณ์ที่ดำเนินมาถึงเวลานี้ยังมีขั้นตอน
 หลายอย่างหลายประการทั้งในด้านวุฒิสภาและในระบบบริหารของรัฐบาลรวมทั้ง
 ในฝ่ายตุลาการคือศาลปกครองกำลังดำเนินอยู่พร้อม ๆ กันไป สิ่งที่ยังขาดอยู่อย่างมาก
 ในขั้นนี้แม้ว่าจะเป็นที่เข้าใจชัดเจนแล้ว คือถ้อยคำจากทางฝ่ายสำนักงาน ป.ป.ง.
 หรือผู้บริหารเหนือขึ้นไป เราได้พยายามแล้ว ๒ ครั้ง แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ ก่อนที่
 จะไปถึงขั้นที่จะสรุปเป็นมติของคณะกรรมการกระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจำเป็น
 เป็นประเด็นสำคัญอันหนึ่งและเป็นหลักฐานอันสำคัญอันหนึ่งในการสอบสวนข้อเท็จจริง
 ของคณะกรรมการ ผมคิดว่าทางที่สำคัญที่จะทำได้ดีอย่างหนึ่งคือการขอรายงาน
 ผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่รัฐบาลตั้งขึ้นและแถลงผลไปแล้ว
 เมื่อวาน ก็เชื่อว่าเราจะได้รับมาได้โดยไม่ยาก ในรายงานนั้นน่าจะปรากฏข้อเท็จจริง
 ในส่วนเกี่ยวกับข้อกฎหมายเพียงพอที่จะใช้เป็นข้อสรุปได้ นอกจากนั้นคงจะเป็นเรื่องที่มี
 ความจำเป็นที่คณะกรรมการควรจะเสนอรายงานนี้ไปยังท่านประธานวุฒิสภา ก่อนที่
 จะดำเนินเรื่องต่อไปยังหน่วยงานอิสระภายนอก ด้วยเหตุผลว่าเรื่องนี้มีผลสำคัญอย่างยิ่ง
 ต่อการพิจารณาในอนาคตข้างหน้าเกี่ยวกับกฎหมาย ป.ป.ง. กฎหมาย ป.ป.ง. เป็นสิ่งที่
 เรายอมรับกันโดยทั่วไป ท่านผู้ร้องซึ่งได้รับความกระทบกระเทือนด้วยตัวเองก็ยอมแสดง
 เจตนาดีว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อบ้านเมืองในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมขนาดใหญ่
 โดยเฉพาะองค์การอาชญากรรมทั้งในและนอกประเทศ แต่หากว่าเราจะรีบตัดสินใจ
 ดำเนินการไปในนามของคณะกรรมการแต่ฝ่ายเดียวทั้ง ๆ ที่ขณะนี้คณะกรรมการ
 วิสามัญวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้นเมื่อวันศุกร์ที่แล้วนี้อยู่ในขั้นที่จะเริ่มดำเนินการ กระผมเกรงว่า
 ในฐานะที่เป็นวุฒิสภาอาจจะมีปัญหาที่เกิดความคิดเห็นที่อาจจะไม่สอดคล้องต้องกัน

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๖

แล้วอาจจะเป็นผลกระทบต่อสถาบันของเราได้ กระผมเองยอมรับว่ามีความจำเป็น และสมควรที่จะรีบดำเนินการในเรื่องนี้ ซึ่งเข้าใจว่าคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งของ วุฒิสภาก็จะดำเนินการโดยรีบด่วน แต่หากว่าจะสรุปลงไปโดยที่ยังไม่มีข้อเท็จจริง ทางข้อกฎหมายจากฝ่าย ป.ป.ง. นี้กระผมคิดว่าคณะกรรมการอาจจะมีความลำบากใจ ในการที่จะลงมติ แต่ในแนวโน้มและความคิดเห็นทั่วไปนั้นกระผมก็ยอมรับว่าอาจจะเป็น อย่างอื่นได้ยาก แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องข้อกฎหมายสำคัญและเป็นปัญหาที่กระทบต่อ การทำงานในอนาคตของ ป.ป.ง. ซึ่งมีความสำคัญในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ขนาดใหญ่ที่ผมเรียนแล้ว ก็อยากเสนอต่อท่านประธานว่าเราจะพอมีเวลาที่จะดำเนินการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรภายในของวุฒิสภาเองและติดตามเรื่องราวจากองค์กร ภายนอกเข้ามาเพื่อให้ผลการสอบสวนครั้งนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

นางประทีป อึ้งทรงธรรม : ดิฉันคิดว่าสิ่งที่คณะกรรมการ การมีส่วนร่วมได้ทำไปนี้ก็มีความสำคัญมากในการที่จะให้เกิดการถกเถียงหรือ การค้นหาความจริงกันมากขึ้น แต่การประชุมครั้งที่แล้วเราก็ได้สื่อมวลชน เรียกว่า ผู้ถูกผลกระทบมา ๒ ท่าน แล้วได้ผู้ที่เป็นเจ้ากรมทหาร ๑ ท่าน แล้ววันนี้ก็มี NGO กับสื่อมวลชน ๓ ท่าน แต่ผู้ที่ไปลงกระทำนี้คือ ป.ป.ง. เรายังไม่ได้ฟังเขาเลย เพราะฉะนั้น การที่เราเองนี้จะไปด่วนตัดสินทำอะไรไปโดยที่ไม่ได้รับฟังความคิดเห็นหรือข้อมูลของเขานี้ ดิฉันเองคิดว่าอาจจะทำให้ข้อมูลของเรานี้ไม่บริบูรณ์ไม่ครบถ้วน ดังนั้นน่าที่จะเชิญเขามา อันนั้นเป็นเรื่องหนึ่งที่ดิฉันคิดว่าจะทำให้ข้อมูลของเรานี้ครบทุกด้าน ฟังทุกฝ่ายได้ข้อมูล จากทุกฝ่าย และอีกส่วนหนึ่งดิฉันเองคิดว่าตัว ป.ป.ง. เองเป็นองค์กรที่ใหม่ แต่เราก็มา มีปัญหาว่า ป.ป.ง. เองตกผละอยู่ภายใต้กลไกของนักการเมืองหรือเปล่า ใครสั่ง ดังนั้น ถ้าหากว่าในอนาคตดิฉันคิดว่าทางสื่อ ทาง The nation เองก็เป็นสื่อที่ขับเคลื่อนเรื่องของ ความเป็นอิสระ ขับเคลื่อนเรื่องประชาธิปไตยเสียงเป็นเสียงตายนามากมาย และเราก็ได้ รัฐธรรมนูญมาซึ่งเป็นที่มาของ ป.ป.ง. และองค์กรอิสระอื่น ๆ ด้วย ที่นี้ทำอย่างไรองค์กร ป.ป.ง. เองนี้ดูแล้วในโครงสร้างจะไม่ได้อิสระอย่างที่เราคาดหวัง เพราะว่ายังต้องมี คณะกรรมการซึ่งไปอยู่ภายใต้นายกรัฐมนตรี ดิฉันยังคิดว่าเราน่าที่จะเสนอแนะต่อไปว่า

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๗

องค์กรนี้ที่เกิดขึ้นมานี้ควรที่จะเป็นองค์กรอิสระจริง ๆ ไม่ควรที่จะไปอยู่ภายใต้
นายกรัฐมนตรีน่าจะขับเคลื่อนต่อ เสนอแนะต่อ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วสมาชิกวุฒิสภา
เราน่าที่จะเสนอในทางที่จะไม่เกิดปัญหาต่อไปในอนาคต แต่เป็นการที่จะป้องกัน
และให้เกิดความสร้างสรรค์ สันติสุขของประเทศชาติเป็นเรื่องสำคัญ

นายการุณ ไสงาม : ปัญหาประเด็นเรื่องระยะเวลาในการที่จะแก้ปัญหา
กฎหมายหรือไม่ หรือจะศึกษากฎหมายให้ดีขึ้นหรือไม่นี้เป็นเรื่องระยะเวลาที่จะค่อย
แก้ปัญหากันไป ที่จะค่อยศึกษากันไป เพียงแต่ว่าในประเด็นเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ข้อเท็จจริง
ในการไต่สวน ในการสืบสวน ในการศึกษานั้นไม่จำเป็นจะต้องที่จะสืบพยานให้ครบถ้วน
คือไม่จำเป็นถึงขั้นที่จะต้องว่าไม่ครบพยานแล้วจะฟังไม่ได้ ถ้าหากว่าฟังพยาน ฟังข้อมูล
ต่าง ๆ แล้วนี้ข้อเท็จจริงฟังได้ครบถ้วนแล้ว ถ้าข้อมูลเพียงพอและครบถ้วนแล้ว ก็ไม่จำเป็น
ต้องเสียเวลาที่จะศึกษาข้อมูลนั้นอีก ข้อเท็จจริงนั้นต่อไปเพิ่มอีก ปัญหาข้อกฎหมายนั้น
เป็นเรื่องที่คณะกรรมการสามารถพิจารณาได้เอง สำหรับข้อกฎหมายเป็นเรื่องที่
คณะกรรมการจะพิจารณาได้เอง ดูได้เอง เห็นเอง แล้วก็วินิจฉัยข้อกฎหมายนั้นกับ
ข้อเท็จจริงด้วยกัน แล้วดำเนินตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้ ซึ่งไม่มีบทบัญญัติ
ใดห้ามให้กระทำไม่ได้และไม่มีบทบัญญัติใดที่ขัด เพราะฉะนั้นเราสามารถแก้ปัญหาได้
โดยทันที แม้แต่ประเด็นที่จะเลือกทำใน ๓ - ๔ ประเด็น ที่กล่าวมาแล้ว ไม่ว่าจะประเด็น
ป.ป.ช. ก็ตาม บุคคลที่นั่งอยู่ที่นี้เพียงคนเดียวคนหนึ่ง หรือประชาชนที่อยู่ข้างนอก ๖๐ ล้านคน
เพียงคนเดียวคนหนึ่งก็กระทำการได้เองอยู่แล้ว โดยอาศัยสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ
แม้แต่จะส่งเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาก็ตาม ท่านผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่ที่นี้หรือประชาชน
๖๐ ล้านคน เพียงคนเดียวที่อายุครบบรรลุนิติภาวะมีสิทธิเลือกตั้งก็สามารถใช้บทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญส่งเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาดำเนินการตามข้อที่ ๒ ได้อยู่แล้ว
แต่ข้อสรุปข้อที่ ๓ นั้นเป็นข้อเรียกร้องคือเรื่องการถอดถอนเลขาธิการ ป.ป.ง. จากข้อเท็จจริง
ที่ฟังได้ว่ามีกระทำความผิดต่อกฎหมายจริง การกระทำมีอยู่จริง ข้อเท็จจริงมีอยู่จริง
เห็นว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบโดยกฎหมายจริง เพราะฉะนั้นก็เรียกร้องให้ผู้ที่ทำหน้าที่
ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๔ คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๘

และประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อขึ้นไปเข้าชื่อกันส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภา ประธานวุฒิสภา ก็ส่งตามมาตรา ๓๐๕ ให้ ป.ป.ช. ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว และมีมูลตามมาตรา ๓๐๖ ส่งกลับ มาให้วุฒิสภา วุฒิสภาก็พิจารณาวินิจฉัยถอดถอนตามมาตรา ๓๐๗ ก็เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นไม่มีอะไรที่จะเป็นปัญหาเป็นอุปสรรคเลย ฝ่ายใดจะศึกษาแล้วเป็นประการใด หรือผลจะเป็นประการใดนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมคิดว่าไม่น่าจะมีส่วนขัด เพราะข้อเท็จจริง ฟังได้ครบถ้วนหมดแล้ว

นายมนตรี สันทวิชช์ : ผมก็เห็นด้วยจากที่ครูประทีปบอก ผมคงจะหมายความอีกนัยหนึ่ง เพราะว่าผมคิดว่าถ้าเราไปเน้นในเรื่องของ ป.ป.ง. ก็เท่ากับว่าอาจจะไปตรงกับเจตนาที่บางส่วนเขาให้เป็น คือให้จับตรงที่ ป.ป.ง. เพราะผมคิดว่า ถึงเราจะไม่ถอดอะไรก็คงจะมีการแสดงความรับผิดชอบออกมาเร็ว ๆ นี้แน่ผมคาดว่า อย่างนั้นและสิ่งที่กลัวอาจจะหมายถึงว่าแล้วอะไรที่แยบยลกว่านั้นมีไหมที่พอจะเชื่อได้ว่า มีการสั่งการมาลงที่ ป.ป.ง. ที่มีพฤติกรรมแบบนี้ เราจะมีการค้นหากันต่อไปไหมหรือจะจับ ตรงที่ ป.ป.ง. ประเด็นที่หนึ่ง

ประเด็นที่สอง เมื่อสักครู่นี้ผมติดใจคุณสุทธิชัยมากที่คำพูดที่ว่าถ้าเราไม่มี กำลังพอ เราก็คงอยู่ไม่ได้แล้ว หมายถึงสื่อ นี้ออกมาจากปากของผู้เป็นสื่อมวลชนเอง ไม่ได้เหมือนกับ การใช้กลไกของรัฐอย่างเดี๋ยบบางครั้งหรือกลไกของอำนาจอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของกลไกของเรื่องกำลังเงินทางธุรกิจ ตรงนี้มีส่วนจริงแท้แค่ไหนอย่างไร และผมคิดว่าประชาชนก็ยังอยากจะทราบตรงนี้ต่อด้วยว่าการแทรกแซงหรือการคุกคาม มีกี่รูปแบบ และอย่างลึ้มว่าต่อไปเราก็คงจะมีวิทยุหรือสื่อของท้องถิ่น ถ้ารูปแบบอย่างนี้ ไปใช้อยู่กับสื่อองค์กรของภาคประชาชนที่เป็นเจ้าของสื่อตามท้องถิ่น ก็เท่ากับครอบงำ กันได้ทั้งประเทศ ที่ผมพูดนี้ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นจริงหรือไม่เป็นจริงอย่างไร แต่ว่าเท่าที่ผมฟังแล้วแน่นอนที่สุดทางสื่อกับทาง NGO ที่มาให้ปากคำคงไม่เหมือนกัน แต่ทาง NGO บอกว่าหนักไปในเรื่องของการประจบสอพลอของคนแวดล้อม ทางท่านสุทธิชัยบอกชัดเจนว่ามีขบวนการนี้ แต่ว่าไม่มีไบเสรีจ แต่ไม่มีไบเสรีจแล้วจะมีอะไร ที่มาแทนไบเสรีจให้ได้เชื่อได้อีกไหม ผมคิดว่าไม่น่าจะตกที่ไบคำสั่งหรือไบอะไร

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๙

แต่พฤติกรรมที่สื่อมีใหม่ เพราะอย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าจะเป็นการให้ความรู้กับประชาชน
ในแง่ของวิธีการแทรกแซงนั้นแบบยลขึ้นกว่ายุคเก่าเท่านั้นเอง

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ : ผมคิดว่าประการที่หนึ่งนี้มีความจำเป็น
ที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องด่วนสำหรับกรณีนี้ เราทุกคนคงเห็นด้วยกันผมคิดว่าผมคงไม่ได้สรุปผิด
ว่าเรื่องนี้ต้องมีคนที่เป็นตัวต่อสาเหตุอยู่เบื้องหลังและเราคำตอบก็คงไม่ใช่อย่างที่
คณะกรรมการที่อาจารย์วิษณุเป็นประธานได้แถลงเมื่อวานนี้ สิ่งซึ่งผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของ
ส.ว. คือเราคงจะต้องทำความเข้าใจเรื่องนี้ให้ปรากฏและป้องกันไม่ให้สิ่งซึ่งเป็นการแถลงข่าว
ของอาจารย์วิษณุเมื่อวานนี้เป็นลักษณะของการขึ้นมาบิดเบือนหรือกลบเกลื่อน หรือสร้าง
กระแสในสังคมที่ทำให้คิดว่าเรื่องนี้จบแล้ว เพราะฉะนั้นในการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า
ในขณะนี้ผมคิดว่าในขณะที่บรรยากาศในประเทศที่คิดว่าไม่ใช่เป็นเผด็จการ แต่จริง ๆ มี
ความเผด็จการเกือบทุกจุดหรือทุกขั้นตอน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราประมาณไม่ได้ว่า
ในกระแสอย่างนี้ยังมีส่วนต่าง ๆ ที่เราคงจะต้องพยายามเข้าไปทำให้เรื่องนี้สามารถที่จะ
เปิดเผยขึ้นในสังคม เพราะฉะนั้นประการที่หนึ่ง ผมคิดว่าในส่วนที่ท่านการุณได้นำเสนอนี้
คงไม่ได้ขัดกันต่อการที่ในสาระของการที่เป็น ส.ว. ที่เราจะเข้าไปประสานหรือเชื่อมโยงกับ
องค์กรอิสระ พุดง่าย ๆ คือจริง ๆ การที่จะเชื่อมโยงกับ ป.ป.ช. หรือผู้ตรวจการแผ่นดิน
รัฐสภานี้ ผมคิดว่าในฐานะองค์กรรัฐสภา ส.ว. นี้วุฒิสมาชิกนี้หรือวุฒิสภาเองก็ตาม
หรือแม้กระทั่งในกรรมาธิการการมีส่วนร่วม เราก็เคยมีความคิดอย่างนี้อยู่แล้ว และสิ่งที่
ดำเนินการไปตามภาระหน้าที่ของแต่ละองค์กรอิสระไม่ว่าเป็น ป.ป.ช. หรือผู้ตรวจการ
แผ่นดินรัฐสภานั้นก็เป็นการทำงานตามหน้าที่ของแต่ละองค์กรของเขา ไม่ใช่สิ่งที่เรา
จะเข้าไปก้าวก่าย เพียงแต่ว่าตรงนี้ทำให้เห็นแนวร่วมที่ชัดเจนมากขึ้นว่าเรื่องนี้คงไม่ได้จบ
ที่ ส.ว. เพราะว่าไม่ใช่ประเด็นแค่จะมาเปิดโปง เพราะอำนาจมีอยู่แค่นี้คือการทำความจริง
ให้ปรากฏและอำนาจจะมีมากขึ้นเมื่อมีการดำเนินการตามมาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๔
แต่ในขณะนี้ยังไม่มีสิ่งที่ทำให้เห็นแนวในมาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๔ นั้น สิ่งซึ่งเราสามารถ
ที่จะเขยิบไปอีกก้าวหนึ่งคือการที่ไปเชื่อมโยงกับองค์กรศึกษาที่มีอำนาจในทางกฎหมาย
ในการที่จะเข้าไปตรวจสอบมากขึ้นกว่านี้ ครั้นถามตัวเองว่าถ้าวันนี้ไม่มาครวหน้าเชิญแล้ว

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๑๐

ไม่มานี้จะทำอะไรต่อ จบแล้วหรือสำหรับ ส.ว. ผมคิดว่าคงไม่จบ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยในสวนที่ท่านการุณได้นำเสนอตรงนั้นว่านั่นเป็นเรื่องสิ่งที่เราจะต้องไปเชื่อมโยงกับองค์กรอิสระเพื่อทำให้สิ่งซึ่งเราได้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญในการที่จะปกป้องหรือตรวจสอบการทำที่ไม่ถูกต้องเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนขึ้น ถ้าเราไม่ทำตรงนี้จะให้แต่ละองค์กรนั้นมีจุดเริ่มต้นผมคิดว่าคงเป็นไปได้ แต่วันนี้เราไปเห็นปัญหาแล้ว เราต้องเริ่มก่อนในการที่จะก้าวเข้าไปอีกก้าวหนึ่งในการเชื่อมหรือทำให้ประสานกับองค์กรต่าง ๆ เหล่านั้นไม่ว่า ป.ป.ช. ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาเข้ามาทำงานตรงนี้ให้มากขึ้นและจะทำให้เกิดกระแสในสังคมนี้ที่จะมาขานรับและต่อสู้กับความไม่ถูกต้องมากขึ้น ไม่อย่างนั้นผมคิดว่าในฐานะของสื่อที่ทำอยู่ขณะนี้ก็ทำได้แค่นี้ยัง NGO และประชาชนที่อาจารย์ชัยพันธุ์ได้มานำเสนอ ผมคิดว่าทำอะไรไม่ได้เลย จริง ๆ ตรงนั้นคือเรื่องใหญ่ที่ผูกพันหรืออยู่เบื้องหลังตรงนั้นว่าเราต้องทำให้เห็นชัดขึ้นว่าสิ่งที่ทำอยู่ตรงนั้นกำลังด้วยอำนาจอะไรใครเป็นคนสั่งและจริง ๆ มีมากกว่านี้อีกหรือเปล่า และตรงนี้เป็นจุดเริ่มของการที่จะใช้อำนาจที่เราไม่เห็นอย่างนี้ก้าวไปสู่ในเรื่องของการใช้อำนาจทางเผด็จการหรือเบ็ดเสร็จประการที่หนึ่งผมอยากนำเสนอ

ประการที่สอง ผมเห็นด้วยว่าถ้าไม่ได้ยินกับปากไม่ได้เห็นกับตาหรือไม่ได้เชิญอีกอาจจะเป็นความรู้สึกว่าเราเองยังได้รับฟังที่น้อย ผมคิดว่าการทำงานของกรรมาธิการการมีส่วนร่วมก็คงอาจจะไม่จำเป็นต้องสรุปในการประชุมวันนี้ ผมเองก็ยังอยากให้โอกาสและอยากฟังทาง ป.ป.ง. แต่ไม่ได้หมายความว่าหยุดยั้งในสิ่งที่คุณการุณได้พูดสิ่งนั้นผมคิดว่าทำไปได้เลย คงไม่มีใครมาห้ามเราได้ คงไม่มีใครมาจับหรือเอากุญแจมือมาใส่หรือเอาปากมาห้ามมาให้เราพูดได้ว่าเราต้องประสานตรงนั้นหรือจะโทรศัพท์ไปติดต่อก็ยังได้ ซึ่งในโปรแกรมจริง ๆ แล้วกรรมาธิการการมีส่วนร่วมได้ประสานที่จะไปพบปะหารือกับ ป.ป.ช. อยู่แล้ว ก็คงไม่มีใครห้ามว่าทำไม่ได้ แต่ว่าในอีกส่วนหนึ่งผมคิดว่าเราก็คงอยากจะฟังดูว่าถ้าในคราวหน้าเราเชิญเลขาธิการ ป.ป.ง. มาอีก เราอาจจะเชิญประธานคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ ว่าท่านสอบสวนแล้วนี้ทำไมท่านถึงไม่ได้ลงรายละเอียดตรงนั้น ผมก็อยากจะฟังอาจารย์วิษณุ เพราะว่าเราเองก็เห็นฝีมือลายมือท่านมาก ก็อยากจะดูว่าจริง ๆ เวลาท่านสอบสวนแล้วท่านทำอะไรบ้าง

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

ฐิติยา ๖/๑๑

และผมคิดว่าในฐานะที่เราเองมีหน้าที่ในการที่จะรับรู้ตรงนี้ และสื่อมวลชนก็มานั่งฟังแล้ว ก็คงอยากจะฟังเหมือนกันว่า ผมคิดว่าบรรยากาศในการที่จะรับฟังอาจารย์วิชญ์ใน อาติตย์หน้าที่ห้องกรรมาธิการนี้กับบรรยากาศเมื่อวานนี้ ผมคิดว่าคงต่างกัน เพราะฉะนั้น ผมสรุปว่าสิ่งที่คุณการุณนำเสนอ

- ๗/๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๑

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ : ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ประการที่ ๑ มีความจำเป็นที่ผมคิดว่าเป็นเร่งด่วนสำหรับกรณีนี้ก็คือว่า เราทุกคนคงเห็นด้วยกันเรื่องนี้ต้องมีคนที่เป็นตัวตอสาเหตุอยู่เบื้องหลัง แล้วคำตอบก็คงไม่ใช่อย่างที่คณะกรรมการที่อาจารย์วิษณุเป็นประธานได้แถลงเมื่อวานนี้ สิ่งที่ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของ ส.ว. ก็คือว่า เราคงจะต้องทำความจริงเรื่องนี้ให้ปรากฏและป้องกันไม่ให้สิ่งซึ่งเป็นการแถลงข่าวของอาจารย์วิษณุเมื่อวานนี้เป็นลักษณะของการบิดเบือนหรือกลบเกลื่อนหรือสร้างกระแสในสังคมที่ทำให้คิดว่าเรื่องนี้จบแล้ว เพราะฉะนั้นในการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าในขณะนี้ผมคิดว่าในขณะที่บรรยากาศในประเทศที่คิดว่าไม่ใช่เป็นเผด็จการ แต่จริง ๆ มีความเผด็จการเกือบทุกจุดหรือทุกขั้นตอน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราประมาณไม่ได้ว่าในกระแสอย่างนี้ยังมีส่วนต่าง ๆ ที่เราคงจะต้องพยายามเข้าไปทำให้เรื่องนี้สามารถที่จะเปิดเผยขึ้นในสังคม เพราะฉะนั้นประการที่ ๑ ผมคิดว่าในส่วนที่ท่านการุณได้นำเสนอคงไม่ได้ขัดกันในฐานะของการที่เป็น ส.ว. ที่เราจะเข้าไปประสานหรือเชื่อมโยงกับองค์กรอิสระ พุดง่าย ๆ ก็คือว่าการที่จะเชื่อมโยงกับ ป.ป.ช. หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผมคิดว่าในฐานะองค์กรรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภาหรือแม้กระทั่งในกรรมาธิการการมีส่วนร่วมเราก็เคยมีความคิดอย่างนี้อยู่แล้ว แล้วสิ่งที่จะดำเนินการไปตามภาระหน้าที่ของแต่ละองค์กรอิสระไม่ว่าเป็น ป.ป.ช. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นก็เป็นการทำงานตามหน้าที่ของแต่ละองค์กรของเขา ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เราจะเข้าไปก้าวก่าย เพียงแต่ว่าตรงนี้ทำให้เห็นแนวร่วมที่ชัดเจนมากขึ้นว่า เรื่องนี้คงไม่ได้จบที่ ส.ว. เพราะไม่ใช่ประเด็นแค่จะมาเปิดโปง เพราะอำนาจเรามีอยู่แค่นี้คือการทำความจริงให้ปรากฏ และอำนาจจะมีมากขึ้นเมื่อมีการดำเนินการตามมาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๔ แต่ในขณะยังไม่มีสิ่งที่ทำให้เห็นแนวในมาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๔ นั้น สิ่งที่จะเชื่อมโยงกับองค์กรอิสระที่มีอำนาจในทางกฎหมายในการที่จะเข้าไปตรวจสอบมากขึ้นกว่าเดิม เพราะฉะนั้นถามตัวเองว่าถ้าวันนี้ไม่มาคราวหน้าเชิญแล้วไม่มาจะทำอย่างไรต่อ จบแล้วหรือสำหรับ ส.ว. ผมคิดว่าคงไม่จบ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยในส่วนที่ท่านการุณได้นำเสนอนั้นเป็นสิ่งที่เราจะต้องไปเชื่อมโยงกับองค์กรอิสระเพื่อทำให้สิ่งซึ่งเราได้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญในการที่จะปกป้องหรือตรวจสอบการกระทำที่ไม่ถูกต้องเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนขึ้น ถ้าเราไม่ทำตรงนี้จะให้แต่ละ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๒

องค์กรเขามีจุดเริ่มต้นนั้นผมคิดว่าคงเป็นไปได้ แต่วันนี้เราเห็นปัญหาแล้ว เราต้องเริ่มก่อนในการที่จะก้าวขึ้นไปอีกก้าวหนึ่งในการเชื่อมหรือทำให้ประสานกับองค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่ว่าจะ ป.ป.ช. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเข้ามาทำงานตรงนี้ให้มากขึ้น และจะทำให้เกิดกระแสในสังคมนี้ที่จะมาขานรับและต่อสู้กับความไม่ถูกต้องมากขึ้น ไม่อย่างนั้นแล้วผมคิดว่าในฐานะของสื่อที่ทำอยู่ขณะนี้เขาทำได้แค่นี้ ยิ่ง NGO แล้วประชาชนที่อาจารย์ชัยพันธ์ได้มานำเสนอ ผมคิดว่าทำอะไรไม่ได้เลยทั้ง ๆ ที่จริง ๆ ตรงนั้นคือเรื่องใหญ่ที่ผูกพันหรืออยู่เบื้องหลังตรงนั้นว่าเราต้องทำให้เห็นชัดขึ้นว่าสิ่งที่ทำอยู่ตรงนั้นกำลังทำด้วยอำนาจอะไร ใครเป็นคนสั่ง แล้วจริง ๆ มีมากกว่านี้อีกหรือเปล่า แล้วตรงนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการที่จะใช้อำนาจที่เรามองไม่เห็นก้าวไปสู่ในเรื่องของการใช้อำนาจทางเผด็จการหรือเปล่า ประการที่ ๑ ผมอยากนำเสนอ

ประการที่ ๒ ผมเองก็เห็นด้วยว่าถ้าไม่ได้ยินกับปาก ไม่ได้เห็นกับตา หรือไม่เชียวอีกก็อาจจะเป็นความรู้สึกว่าเราเองยังได้รับฟังที่น้อย ผมคิดว่าการทำงานของกรรมาธิการการมีส่วนร่วมก็คงอาจจะไม่จำเป็นต้องสรุปในการประชุมวันนี้ ผมเองก็ยังอยากให้โอกาสแล้วอยากจะฟังทาง ป.ป.ง. แต่ไม่ได้หมายความว่าหยุดยั้งในสิ่งที่คุณการุณได้พูด สิ่งนั้นผมคิดว่าทำไปได้เลย คงไม่มีใครมาห้ามเราได้ คงไม่มีใครมาจับหรือเอากุญแจมือมาใส่หรือห้ามไม่ให้เราพูดได้ว่าเราต้องประสานตรงนั้น จะโทรศัพท์ไปติดต่อก็ยังได้ ซึ่งในโปรแกรมจริง ๆ แล้วกรรมาธิการการมีส่วนร่วมได้ประสานที่จะไปพบปะหารือกับ ป.ป.ช. อยู่แล้ว ก็คงไม่มีใครห้ามว่าทำไม่ได้ แต่ว่าในอีกส่วนหนึ่งผมคิดว่าเราก็คงอยากจะฟังดูว่า ถ้าคราวหน้าเราเชิญเลขาธิการ ป.ป.ง. มา เราอาจจะเชิญประธานคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ ว่าท่านสอบสวนแล้วทำไมท่านถึงไม่ลงรายละเอียดตรงนั้น ผมก็อยากจะฟังอาจารย์ดอกเตอร์วิษณุ เพราะว่าเราเองก็เห็นฝีมือท่านมาก ก็อยากจะดูว่าจริง ๆ เวลาท่านสอบสวนท่านทำอะไรบ้าง แล้วผมคิดว่าในฐานะที่เราเองมีหน้าที่ในการที่รับรู้ตรงนี้แล้วสื่อมวลชนก็มารับฟังแล้ว ผมคิดว่าบรรยากาศที่จะรับฟังอาจารย์วิษณุในอาทิตย์หน้ากับบรรยากาศเมื่อวานนี้ผมคิดว่าคงต่างกัน เพราะฉะนั้นผมสรุปว่าสิ่งที่คุณการุณนำเสนอผมเห็นด้วย ผมคิดว่าน่าจะดำเนินการไปได้เลย ส่วนที่ท่านปรีดีเป็นห่วงในเรื่องของกรรมาธิการวิสามัญ ผมคิดว่าคงไม่ได้เป็นเรื่องของการแข่งหน้า ในทัศนะผมถ้ากรรมาธิการเห็นด้วยจะทำเลยก็ไม่ว่ากัน ถ้าเราเห็นว่าตรงนั้นไม่ได้เข้าไปแทรกแซงเพราะถือว่าเป็น

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๓

อำนาจของแต่ละองค์กรที่เขาจะพิจารณาอยู่แล้ว แล้วกรรมการวิสามัญของวุฒิสภาที่ตั้งขึ้นจะทำงานตรงนี้ให้จับไวและให้เห็นตรงนั้นผมก็คิดว่าไม่แปลก แต่เรื่องด่วนคือผมไม่ต้องการให้กระแสในขณะนี้กลบลงด้วยการแถลงข่าวของท่านอาจารย์วิษณุเมื่อวานนี้ว่าจบแล้ว จริง ๆ ยังไม่จบ แล้วผมเห็นด้วยว่าอาทิตย์หน้าจะเชิญมาอีกครั้ง

ประธาน : ที่จริงประเด็นเรื่องจะศึกษาต่อไปแล้วหาไอ้โม่งนี้เป็นข้อสรุปจั่วหัวเลยว่า เชื่อว่ามีเบื้องหลังมีผู้สั่งการและเป็นอำนาจทางการเมืองที่อยู่เหนือกว่าและจะต้องดำเนินการสอบสวนต่อไป แต่ว่าปัญหาที่จะเกี่ยวเฉพาะหน้าคือ ๑, ๒, ๓, ๔ และข้อสังเกต เรียงลำดับไปอย่างนี้ กรรมการต้องเข้าใจว่าเราไม่มีอำนาจที่จะลงโทษทั้งทางวินัยและทางอาญาหรือทั้งทางแพ่งกับคนอื่นใดได้ เราเพียงใช้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเพื่อให้บุคคลผู้มีอำนาจตามบทบัญญัตินี้ทำหน้าที่รับช่วงต่อของเราไปและทำความจริงให้ปรากฏ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมขอพูดเพราะว่าไม่ได้เป็นประธานในที่ประชุม ผมคิดว่ากระบวนการตรวจสอบของเรายังไม่จบ แล้วก็คงจะต้องเชิญ ป.ป.ง. มา ให้เขาบ่ายเบียงอีกก็ครั้งก็จะเชิญต่อไปเพื่อที่อยากจะรู้ว่าเขาจะบ่ายเบียงได้อีกกี่ครั้งแล้วเขาจะพูดว่าอย่างไรถ้าเขาเลิกบ่ายเบียง เพราะวันนี้เห็นชัดเจนจากหนังสือ ๒ ฉบับ ฉบับแรกบอกยินดีจะมาหากได้รับคำสั่ง ให้เราขออนุญาตผู้บังคับบัญชาก่อนแล้วก็จะมา ก็คงจะเป็นวันเดียวกัน ได้รับหนังสือจากผู้บังคับบัญชา เพราะเราก็ได้ บอกว่าขอให้ ป.ป.ง. มาชี้แจงแทนทั้งนายกฯ ทั้งรองนายกฯ คุณธรรมรักษ์ก็บอกมา ตกลงวันเดียวกันนั้นก็เปลี่ยนใหม่ ทำหนังสือมาบอกว่าเตรียมข้อมูลสำหรับที่จะแจ้งศาลปกครอง มาไม่ได้ทั้งวันที่ ๑๕ วันที่ ๒๐ ๒ วันนี้จะต้องเตรียมข้อมูลทั้งหมด ตกลง ๒ ฉบับลงวันที่เดียวกัน เลขห่างกัน ๔ ฉบับหนังสือที่ออกจาก ป.ป.ง. ก็มีความขัดแย้งในตัวเอง เราก็จะเชิญมา ผมเห็นด้วยกับท่านปรีดีว่าจะต้องฟังให้ได้ แต่ในขั้นนี้ผมเห็นด้วยกับท่านประธานในที่ประชุมบอกว่าน่าจะเยียวยาเสียก่อน เราเป็นตัวตะลุกให้ ป.ป.ช. ที่จาก ป.ป.ช. นั้นมีอำนาจตามกฎหมายอาญาที่จะเรียกตัวมา แล้ว ป.ป.ช. สามารถจะเรียกมาได้หมด นักการเมืองด้วย เขาไม่มา ป.ป.ช. สามารถจะลงโทษได้ตามอาญา เพราะฉะนั้นเราเป็นตัวตะลุกให้ ป.ป.ช. เราตะลุกโดยมีมูลใหม่ มีมูลอยู่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ ถามว่า ป.ป.ง. ได้กระทำหรือเปล่าในการตรวจสอบธุรกรรม เราไม่ได้ฟังจาก ป.ป.ง. แต่เราหลักฐานเชื่อได้ว่าได้กระทำ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๔

เราได้มีเอกสารคำสั่งของ ป.ป.ง. ถึงธนาคารทุกฉบับที่เรารวบรวมอยู่ บวกกับคำสั่งของ ศาลปกครองเพื่อบรรเทาทุกข์ ศาลปกครองก็พิเคราะห์แล้วแล้วก็เชื่อว่า ป.ป.ง. ได้มีคำสั่ง ถึงธนาคารจริง บวกกับคำสอบของกรรมการสอบสวนที่มีอาจารย์วิชญ์เป็นประธาน ป.ป.ง. ก็ยอมรับแล้วว่าได้มีคำสั่งจริง ตกลงคำสั่งนั้นเชื่อได้ไม่จำเป็นต้องฟังจากปาก ถึงแม้วันนี้เขามาเขาบอกว่าเขาไม่ได้สั่ง ผมเชื่อว่าเราก็ไม่เชื่อเขา เพราะว่ามีหลักฐานเอกสาร มีหลักฐานพยานแวดล้อมทั้งหมด เพราะฉะนั้นอันที่ ๑ เชื่อได้อยู่แล้วว่าเราได้มีคำสั่งจริง อันที่ ๒ คำสั่งดังกล่าวที่ปรากฏในเอกสารทั้งหมดอย่างมาตรา ๔๐ เราดูแล้วเป็นการกระทำ ที่ขัดต่อกฎหมายแน่นอน ไม่มีมูลฐาน ๗ ประการ แล้วยังไม่ได้รายงานหรือยังไม่ได้ รับอนุญาตจากคณะกรรมการตุรการก่อน เป็นการกระทำไปเลยแล้วจึงรายงานทีหลัง เพราะฉะนั้นการกระทำดังกล่าวนี้น่าจะกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันนี้เป็นสิ่งที่เรา วินิจฉัยได้ ผมเองค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าเมื่อเราวินิจฉัยอย่างนี้เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย เราน่าจะส่งลูกให้ ป.ป.ช. เพื่อ ป.ป.ช. จะได้เดินลูกต่อขนานกับเราไป ทำให้เรา มีองค์กรตรวจสอบในบ้านเมืองที่ทำงานเพิ่มขึ้นอีกองค์กรหนึ่งซึ่งเป็นองค์กรอิสระ เขาจะได้รับลูกเดินต่อได้ เพราะถ้าไม่มีใครร้อง ป.ป.ช. ก็เดินไม่ได้ แล้วการร้องจาก กรรมการอย่างที่ท่านประธานการรุมบอกว่าประชาชนก็ทำได้ เราก็ไม่ได้มีข้อสรุปว่า ป.ป.ง. นั้นผิดแน่นอน แต่เราถือว่ารูปการณั้มน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย น่าจะเป็นการ ทำที่ขัดต่อกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ เพราะฉะนั้น ป.ป.ช. ก็ต้องตรวจสอบอีกทีหนึ่งว่า เชื่อได้ตามเราไหม แต่เราได้ตรวจสอบแล้วก็เห็นอย่างที่เรียน ไม่ได้หมายความว่าเราจะหยุด แต่เราก็จะเชิญ ป.ป.ง. มาต่อในสัปดาห์ถัดไป ขณะเดียวกันที่จะส่งให้ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาเพื่อที่จะเตะลูก เป็นตัวตั้งลูกให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา บรรเทาความ เสียหายกับคนอื่น เช่น อาจารย์ชัยพันธ์ คุณวนิดา คนอื่น ๆ อีกที่เขายังไม่ได้อำนาจต่อ ป.ป.ง. ขอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นทำหน้าที่ที่เดียวแทนประชาชนเลย ร้องศาล ปกครองให้มีคำสั่งให้ยุติ ศาลปกครองก็จะทำหน้าที่ผ่านช่องทางทางกฎหมาย ที่เราส่งให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อีกทางหนึ่งก็เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญนั้นได้มี บัญญัติเสียให้ชัดเจนว่า การกระทำของ ป.ป.ง. นั้นโดยอ้างกฎหมายของ ป.ป.ง. ขัดต่อ รัฐธรรมนูญใหม่ เพราะรัฐธรรมนูญให้สิทธิมนุษยชน ให้สิทธิมากมายกับประชาชน แต่ทางนี้อ้างว่าได้กระทำตามรัฐธรรมนูญที่บอกว่าสิทธิดังกล่าวจะละเมิดได้ตามกฎหมาย

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๕

ป.ป.ง. แต่กฎหมาย ป.ป.ง. ที่ให้เป็นอย่างนั้นหรือเปล่า ใช่ไหม อย่างนี้ละเมิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ทางศาลรัฐธรรมนูญก็น่าที่จะตัดสินตรงนี้ได้ว่าเป็นการละเมิดหรือไม่ เราไม่ใช่เป็นผู้ตัดสิน เราเพียงแต่กำลังแจกถูกในการทำงาน เพราะเราเป็นผู้สอบสวนชั้นต้น ในกรณีการเราก็ทำได้เร็วที่สุดแล้วก็พบอย่างไม่น่าสงสัยเลยว่า ๑. เป็นการทำหนังสือถึงธนาคารเพื่อขอธุรกรรมจริงไหม จริง ๒. มีการกระทำที่ดูว่าไม่น่าจะถูกต้องตามกฎหมายจริงไหม ผมเชื่อว่าเราก็เห็นว่าจริง ถ้าเห็นว่าจริงเราก็แจกถูกแล้วเราก็ทำงานต่อของเราด้วยเพื่อบรรเทาความเสียหายเป็นการชั่วคราว ที่ผมสรุปตอนนั้นที่ผมเสนอด้วยก็คือว่า เราจึงไม่ควรยุติการทำงานในชั้นนี้ ต้องหาผู้สั่งการต่อ ต้องทำต่อ ขณะเดียวกันเรามีเรื่องที่จะต้องทำควบคู่อีก ๒ อย่าง อย่างหนึ่งก็คือเรื่องกรณีของในหลวงที่เราได้รับการร้องเรียนอย่างเป็นทางการวันนี้โดยอาจารย์ชัยพันธ์ตัวแทน แล้วก็มีกรณีเรื่อง ๕๐.๕ ที่ถูกแทรกแซง เจ้ากรมพลังงานก็มาแล้วก็ได้แก้ไขข้อต่างหลายอย่าง ซึ่งเสียค่ายไม่มีเวลา แม้จะถามว่าข้อต่างที่เจ้ากรมพลังงานเขาบอกทางเนชั่นจะว่าอย่างไร ก็จะต้องเดินต่อ เราจะเดินต่อต่อไป เพียงแต่ที่ท่านประธานการุณขอหรือมีข้อเสนอต่อที่ประชุมก็เพื่อที่จะให้เตะหรือเป็นการตั้งลูกให้กรรมการชุดอื่นที่เป็นองค์การอิสระได้ทำงานควบคู่กันไป ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ฟัง ป.ป.ง. แล้วเราก็ไม่ได้มีข้อสรุปว่า ป.ป.ง. ผิดหรือไม่ผิด แต่รูปการณ์เชื่อได้ว่าทำให้เขาได้สอบสวนต่อไป

นายวงศ์พันธ์ ฅ ตะกั่วทุ่ง : เราได้พิจารณาเรื่องนี้มา ๒ ครั้ง คือ วันอังคารที่แล้วกับวันนี้ ส่วนใหญ่ก็เป็นทางฝ่ายสื่อเขามาชี้แจงกับ NGO เมื่อสื่อมาชี้แจงนั้น ผมเชื่อโดยสุจริตใจว่ารัฐบาลหรือคนในรัฐบาลหรือคนเกี่ยวข้องกับรัฐบาลนี้แทรกแซงสื่อแน่นอน นี่เป็นความจริงสรุปได้ওয়ั้น ท่านประธานลองฟังผมสักนิดเขามาชี้แจงเสร็จเราสรุปเลย เหมาะสมไหม เราไม่ได้เคยฟังทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล จริงอยู่เขาอาจจะไม่มาผมเชื่อว่าถ้าเราเชิญอีกเขาอาจจะไม่มา แต่สิ่งหนึ่งที่คุณวิญญูแสดงเมื่อก่อนนี้เขาแถลงข่าวไม่ได้แถลงเรา เพราะฉะนั้นข้อมูลตรงนั้นเราจะมาถือเป็นข้อมูลของเราไม่ได้ คุณวิญญูทำรายงานไว้จำนวนหนึ่ง ทำไมเราไม่รอสักนิดเพื่อขอรายงาน หรือถ้าคราวหน้าคุณวิญญูไม่มาเองก็ขอรายงานมาก็ยังได้เพื่อประกอบการสรุปของเราให้ชัดเจนแน่นอนยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะไม่ถูกดำเนิน เพราะรายงานของเราต้องแสดงต่อวุฒิสภา ถ้าตรงนี้เราขาดไปอาจจะถูกสมาชิกฯ อื่นดำเนินเราได้ว่าเราไม่รอบคอบ นั้นประเด็นที่ ๑

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๖

ประเด็นที่ ๒ ผมเห็นด้วยกับท่านประธานที่ว่าเราอย่าหยุดตรงนี้ เราต้องทำต่อไปทั้ง ๕๐.๕ และทั้งสื่อเพื่อหาคนที่ส่งมาให้ได้ เพราะเรื่องนี้ผมเชื่อโดย สุจริตว่า ป.ป.ง. ไม่ได้ทำเอง คุณพีระพันธุ์ก็ดี คุณสีหนาทก็ดีเป็นเพียงแพะเท่านั้นเอง ผมมั่นใจ ผมพูดตั้งแต่ที่แรกแล้วว่าคุณสีหนาทคุณพีระพันธุ์เป็นแพะ ๒ คนนี้จะไม่ทำการ โดยที่เขาไม่ได้รับคำสั่งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เพราะฉะนั้นช่วงนี้ผมอยากจะบอกท่าน ประธานว่าถ้าเรารอสักนิด วันอังคารหน้าหรือวันไหนก็ได้แล้วเราค่อยแถลงให้ชัดเจน เพื่อประกอบจะไม่มีใครมาตำหนิเราได้เลย

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น : ผมขออนุญาตกราบเรียนความในใจที่อยาก
กราบเรียนกรรมการชุดนี้

ประการที่ ๑ ผมคิดว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ผมมองในทางสร้างสรรค์ว่า เป็นประโยชน์กับการพัฒนาประชาธิปไตย สิ่งที่เราเรียกร้องมาประมาณเกือบ ๑๐ ปีนั้น ผมคิดว่าเราเรียกร้องสำคัญอยู่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือเรื่องสิทธิเสรีภาพของ ประชาชน เสรีภาพของสื่อ เราได้มาแล้วในหมวดแรก ๆ ของรัฐธรรมนูญ ประการที่ ๒ เราเรียกร้องให้สังคมนี้ขจัดปัญหาหลักใหญ่ ๆ ของสังคม ปัญหาทุจริตคอร์รัปชั่นซึ่งกิน ประเทศมานานดึกดานหลายปี ปัญหายาเสพติด โสเภณี อะไรต่าง ๆ อีกมากมาย แล้วเราก็ได้ ป.ป.ง. มา เพราะฉะนั้น ๒ อย่างนี้เป็นผลพวงของการเรียกร้องของประชาชน เป็นปัญหาของชาติ ผมคิดว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นพัฒนาการของประชาธิปไตยที่เรา ยังไม่เต็มรูปแบบ เพราะปัญหาเรามีมากเหลือเกิน เมื่อเป็นอย่างนี้สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อ ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมาผมจึงมองในทางว่า ทำอย่างไรผมจะใช้สถานการณ์นี้ในการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายองค์กรของรัฐของประเทศให้เป็นประโยชน์มากที่สุด อยากให้ทุกฝ่าย ช่วยกรณามองด้วยกันตรงนี้ สิ่งที่ผมมองเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ป.ป.ง. ผมไม่ต่างจาก ท่านอาจารย์ประทีปมากนักก็คือว่า ผมเห็นว่าเราได้ ป.ป.ง. ขึ้นมาในลักษณะที่ไม่เป็น องค์กรอิสระ ส.ส. กิติ ส.ว. กิติให้ความเห็นชอบคนที่รัฐบาลเลือกมา เราไม่มีทางเลือก มากนัก ผมอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญตรวจสอบคุณพีระพันธุ์ตอนนั้นก็ให้ความมั่นใจ กับท่านทั้งหลายว่าสิ่งที่เราพบในส่วนของคุณพีระพันธุ์เองในทางเลวร้ายไม่มี จึงให้ความ เห็นชอบไป แล้วผมคิดว่าสิ่งที่เขาทำก็เป็นคำถามใหญ่ที่เกิดขึ้นในใจผมว่า คุณพีระพันธุ์ก็ดี คุณสีหนาทก็ดีทำถูกต้องตามหน้าที่ใหม่ ถ้าทำถูกต้องตามหน้าที่นั้นก็คือสิ่งที่ตราไว้ใน

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๗

กฎหมาย สิ่งนั้นคือสิ่งที่วุฒิสภาไม่มีอำนาจเข้าไปวินิจฉัยตัดสินว่าถูกหรือผิด ทำหน้าที่ตามหน้าที่หรือไม่ ตามหน้าที่ แต่ท่านประธานการุณที่สรุปไปก็เห็นชอบแล้วผมก็เห็นด้วยว่าเมื่อเราไม่ใช่เป็นผู้ตัดสินว่าถูกหรือผิด ก็ให้คนที่เขามีหน้าที่ตัดสินว่าถูกหรือผิดคือศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญหรือหน่วยงานอื่น ผมจึงอยากให้เราตรวจสอบสิ่งที่เกิดขึ้นว่า ประการที่ ๑ ส่วนของวุฒิสภายังไม่พอใจหน้าที่ของ ส.ว. ไม่เหมือนสภาของหลายประเทศที่เขามีสมาชิกวุฒิสภาแล้วเขาสามารถที่จะเชิญใครมาแล้วก็ต้องมา ถ้าไม่มานั้นผิดเลย เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ก็คือสิ่งที่ผมอยากมองในทางสร้างสรรค์ว่า เมื่อโจทย์คำถามเกิดขึ้นอย่างนี้แล้ว ขณะนี้เราก็มีกรรมการวิสามัญศึกษาผลกระทบของการใช้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๕ ปี ผมอยากให้ประเด็นนี้เป็นประเด็นในการพิจารณาข้อหนึ่งของพวกเรา อยากจะให้เป็นการสรุปของกรรมการชุดนี้ในทางสร้างสรรค์ว่า เมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างนี้แล้ว เราสามารถที่จะใช้เหตุการณ์นี้ สถานการณ์นี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างไรได้บ้าง เพราะฉะนั้นผมอยากได้ข้อสรุปจากท่าน คือสิ่งที่เกิดขึ้นอาจจะเพียงเล็กน้อย แต่ว่าเราจะหาโอกาสนำเสนอในลักษณะทางสร้างสรรค์ได้หรือไม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญนี้ผมคิดว่า ในส่วนที่เป็นอำนาจของสื่อที่ดี ในส่วนที่เป็นเรื่องของ ป.ป.ง. ก็ดี สิทธิเสรีภาพของประชาชนก็ดีล้วนแต่มีความสำคัญ ผมอยากให้เราใช้สถานการณ์นี้ให้เป็นประโยชน์ แทนที่เราจะสรุปเพียงว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นส่ง ป.ป.ช. ส่งศาลรัฐธรรมนูญ ส่งศาลปกครอง ผมไม่อยากจะเรื่องจบแค่นั้น ผมเห็นด้วยกับท่านปรีดีที่บอกว่าจะฟังทาง ป.ป.ง. ด้วยเพื่อประกอบคำวินิจฉัย อันนั้นคงพูดกันหลายท่านแล้ว ผมขอเรียนว่าถ้าเป็นไปได้อยากจะขอกรรมการชุดเราที่ทำมานั้นดีมากแล้ว แต่ผมอยากได้ข้อสรุปในเชิงสร้างสรรค์ว่าเราใช้สถานการณ์นี้หาข้อสรุปในทางลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในระยะยาวได้หรือไม่ ถ้าท่านจะกรุณาได้อาประเด็นเกี่ยวกับคำถามผมได้ช่วยกรุณาไปพิจารณากันอีกทีหนึ่งแล้วก็นำเสนอ ใครก็ตามที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายซึ่งสุดท้ายก็มาถึงเราอยู่ดี ผมคิดว่าจะได้ประโยชน์มากครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา : ดิฉันไม่ได้เป็นกรรมการการมีส่วนร่วม แต่เป็นผู้ที่สนใจก็ติดตามมาแต่คราวที่แล้ว อยากจะเรียนว่าในเรื่องของการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญอยู่ไกลไป ป.ป.ง. จะมีความจำเป็นสำหรับจัดการกับคนที่ปัญหา ๗ ข้อ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๘ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๘

แต่สิ่งที่เกิดขึ้นนี้อยู่ที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ที่มีความรอบคอบมีมาตรฐานใหม่ สามารถชี้แจงอย่างโปร่งใสได้หรือไม่เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตาม เท่าที่ฟังสรุปว่าส่วนใหญ่จะเชื่อกันว่ามีการแทรกแซงสื่อจริง ไม่ใช่แทรกแซงอย่างเดียวคุณความด้วยเท่าที่ฟังก็อยากจะให้กำลังใจสื่อทั้ง ๓ ท่าน หวังว่าผู้ที่คุกคามน่าจะหยุด โดยเฉพาะการคุกคามนั้นทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ สื่อถ้าหากลงเหมือนกัน ดิฉันเคยอภิปรายในสภาเรื่องการแทรกแซงสื่อก็ถูกคนมองว่าดิฉันปกป้องอาจารย์เจิมศักดิ์ที่เป็น ส.ว. ด้วยกันความจริงไม่ใช่ ดิฉันอยากให้ประชาชนรับทราบข่าวหลาย ๆ ด้านหลากหลาย ทำให้ประชาชนมีปัญหามากขึ้น รู้เรื่องอะไรมากขึ้นเป็นการพัฒนาอย่างหนึ่ง แล้วก็จะทำให้อุดมการณ์ทางการเมืองของประชาชนเกิดขึ้นมา มีการตัดสินใจที่ถูกต้องในอนาคตซึ่งจะทำให้ประชาธิปไตยของบ้านเมืองเราก้าวหน้าไป การปฏิรูปการเมืองสื่อก็เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่ง ขณะเดียวกันก็อยากให้สื่อปลอดจากอิทธิพล ปลอดจากการถูกคุกคามข่มขู่ ปลอดจากผลประโยชน์ อยากให้สื่อที่มองอุดมการณ์ของสื่ออย่างแท้จริง ดิฉันเองเป็น ๑ ใน ๕ ที่ถูกเผาหุ่นมาเมื่อวันศุกร์นี้ เพราะว่าไปปกป้องป่าในเขตอนุรักษ์ ก็ไม่เป็นไร ท่านอาจารย์ชัยพันธุ์นั่งอยู่ที่นี้ ดิฉันถือว่าไม่ใช่การคุกคาม แต่อาจจะลงโทษทางไหนก็ไม่ทราบเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม อยากให้สื่อนี้เป็นกลางจริง ๆ อยากจะเรียนกว่าควรจะให้ทาง ป.ป.ง. มา ให้รู้ไปว่าที่ไม่มาดิฉันไม่เชื่อว่าเขากลัว ส.ว. ดิฉันอาจจะมองเห็นว่าเขาไม่เห็นความสำคัญของกรรมาธิการการมีส่วนร่วมมากกว่า ตามเลยก็ได้ว่าว่างวันไหนให้กำหนดวันมาเลย วันนั้นจะได้ไม่มีข้อแก้ตัว น่าจะฟัง แล้วอีกอย่างหนึ่งก่อนที่เราทำหนังสืออะไรไป การสอบสวนของคุณวิญญูเขาจะมีเอกสารอยู่ เรามีสิทธิขอมาได้ไหม อันนั้นเป็นบรรทัดฐานอันหนึ่งที่เราจะสืบอะไรต่ออะไรได้ ก็ขอให้กำลังใจคณะกรรมการแล้วก็ตามสื่อด้วยคะ ไหน ๆ ทางเนชั่นมาแล้วเราคุยกับเจ้ากรมพลังงานทหารไปแล้ว เรื่องวิฑูย์ ทำไมไม่ขอโอกาสนี้ให้ท่านเสียเวลาสักหน่อยสอบถามให้รู้เรื่องจะได้ผนวกกันได้เดี๋ยวจะหาว่าเราทำงานเฉพาะเรื่อง ป.ป.ง. อย่างเดียว

ประธาน : วันนี้ก็เย็นมาก แล้วประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เหนื่อยแล้ว ท่านมาแล้วก็ไม่อยากให้มา ๒ รอบ แต่ว่าถ้าซักกันไปก็จะยาวกันอีก เรามีวาระไว้แล้วด้วยให้ท่านให้เกียรติมาอีกสักรอบหนึ่งคราวหน้าซึ่งเราจะนัดไปอีกครั้งหนึ่ง ประเด็นคงมีง่าย ๆ เท่านั้น ประเด็นที่เราจะส่งไป ป.ป.ช. ให้ ป.ป.ช. ทำอีกทางหนึ่งใหม่ กับประเด็นว่า

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ทิพรัตน์ ๗/๕

เราจะส่งไปให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทำอีก
ทางหนึ่งใหม่ คือเราไม่ได้หยุด เราจะสอบสวนหาต้นตอ เราจะหาให้ถึงที่สุดว่าใครเป็น
ผู้บงการ ป.ป.ง. เราก็จะเอามา ใครที่เกี่ยวข้องเราก็จะเอามา ประเด็นว่าเราจะส่งให้ ป.ป.ช.
ใหม่เพื่อทำอีกทางหนึ่ง ถามเลยดีกว่าใครขัดข้องไม่เห็นด้วยว่าไม่ควรส่ง ป.ป.ช.

เรื่องนี้ ไม่มีนะครับ ผ่าน คือให้ครบถ้วน ข้อมูลเพิ่มเติมก็ทำไป

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ : ผมมิได้คัดค้านการทำต่อ กลับสนับสนุน
แล้วอยากเห็นทำเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องใหญ่ไปถึงขั้นเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ของกฎหมาย
และแนวทางปฏิบัติของ ป.ป.ง. เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้ได้ตาม
รัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ไว้ แต่ในกรณีนี้ผมยังเห็นว่าการสอบสวนของคณะกรรมการ
ที่ทำมาแล้ว ๒ ครั้งยังไม่จบสิ้นกระบวนการ ยังไม่มีข้อเท็จจริงครบถ้วนทุกฝ่าย
เรื่องใหญ่ที่สุดคือข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงนั้นชัดเจนไม่ต้องพูดกันแล้ว เมื่อเรายังไม่
มีหลักฐานทางการกระทำมิชอบด้วยกฎหมายแค่ไหน เพียงใดที่ชัดเจน แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ต้องเป็นหลักฐานทางเอกสารหรือเป็นการให้ถ้อยคำของบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ใน
กระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการแล้ว เราจะสรุปทันทีผมก็เข้าใจว่าเราคงสรุป
ไม่ผิด แต่เราจะส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานอื่นในฐานะที่เราเป็นกรรมการของวุฒิสภา
ผมคิดว่าอ่อนไป แล้วเราจำเป็นที่จะต้องไม่ให้ใคร อย่างคุณวงศ์พันธุ์พูดชัดว่าไม่ให้ใคร
ตำหนิเราได้ เรื่องนี้จะเป็นคดีประวัติศาสตร์ของชาติ เป็นคดีใหญ่ที่สุดคดีแรกในกิจการ
ของคณะกรรมการ กรณีของวุฒิสภายังมีเรื่อง กทช. แต่ของคณะกรรมการนี้เป็นใหญ่
ที่สุด อาจจะไม่มีเรื่องใหญ่อย่างนี้มานานักในรอบ ๖ ปีของเรา ผมคิดว่าเราจำเป็นต้องทำ
โดยรอบคอบปราศจากการตำหนิเตือนอย่างรุนแรงโดยมีเหตุผลของผู้อื่นด้วย
ผมอยากจะขออย่างนั้น

การมีส่วนร่วมของประชาชน

๑๙ มี.ค. ๕๕

สมบูรณ ๘/๑

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ : โดยหลักการแล้วผมคิดว่าท่านปรีดีคงไม่ขัดในแง่หลักการ เพียงแต่เรื่องของเวลา แต่คิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างต้องมาดูกันให้จะ ๆ เอาอย่างนี้ดีไหมว่าพรุ่งนี้เรายังมีการประชุมรอบบ่ายของกรรมาธิการการมีส่วนร่วมอีกครั้ง เพราะเรานัดประชุมพรุ่งนี้บ่าย อยากให้ท่านการุณช่วยไปเขียนมาว่าในเรื่องของข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ ที่ท่านการุณคิดว่าพร้อมแล้วในการที่จะนำเสนอ ป.ป.ช. ผมเข้าใจว่าท่านคงร่างมาแล้วและเป็นเอกสารด้วย และพรุ่งนี้เอาเอกสารมาแจกในกรรมาธิการดูกันเลย แต่ถ้ากรรมาธิการยังมีความติดใจอยู่ก็ลองแลกเปลี่ยนกันดู แต่ถ้าเมื่อไม่ติดใจอย่างไรก็ถือว่าสามารถนำเสนอได้ ผมเองก็เข้าใจว่าท่านการุณคงดูเรียบร้อยแล้ว แต่เผอิญวันนี้ท่านการุณอาจจะไม่ได้ลงในรายละเอียดว่าสิ่งที่จะนำเสนอในรูปธรรมของจุดหมายหรืออะไรก็ตามที่จะเสนอ ป.ป.ช. มีอะไรบ้าง พรุ่งนี้ไว้คุยกันได้ไหมครับ ถ้าเห็นด้วยตรงกันแล้วค่อยว่ากัน ถ้าไม่ตรงกันตรงไหนค่อยว่ากัน

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น : ที่คุณหมอพุดนั้นดีแล้วเพราะว่าจะได้ประเด็นใกล้เคียงกัน ถ้าให้ท่านประธานการุณเป็นผู้ร่างหนังสือเพื่อที่จะนำเสนอ ป.ป.ช. ตรงนี้สำคัญ ที่ผมเห็นด้วยกับท่านปรีดีก็เนื่องจากว่าสิ่งที่ท่านการุณจะเสนอจะเขียนคืบนี้ผมคิดว่าการได้ฟังทั้ง ๒ ฝ่ายก่อนเขียนจะมีความสำคัญกว่าฟังความข้างเดียวแล้วเขียน ส่วนท่านจะแตกต่างออกไปถ้าท่านเป็นผู้พิพากษาและท่านเป็นผู้ให้ความยุติธรรม เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนว่าสิ่งที่ท่านประธานจะเขียนเป็นหนังสือถึง ป.ป.ช. นี้ถ้าฟัง ป.ป.ง. ก่อนจะมีความจำเป็น คืบนี้ท่านอาจจะนอนให้สบายก่อนถ้าพรุ่งนี้ ป.ป.ง. มาฟังเขาก่อนนิดหนึ่งและคิดว่าตรงนั้นน้ำหนักหรือความน่าเชื่อถือของกรรมาธิการนี้จะมากขึ้นกว่าการฟังความข้างเดียวและเขียนเสนอด้วยซ้ำไป ผมอยากฝากกรรมาธิการช่วยดูประเด็นที่เราพูดคุยกันเมื่อสักครู่ที่ว่าความจริง ป.ป.ง. นี้เป้าหมายในการที่จะปราบทุจริตคอร์รัปชัน โสเภณี ยาเสพติดอะไรต่าง ๆ ของชาติมี แต่โดยลักษณะแล้วกฎหมายฉบับนี้อันตรายในแง่ที่ว่าถ้าหากไปอยู่ในมือของผู้บริหารของรัฐบาลนี้กลายเป็นเครื่องมือได้ ใจผมเราจะเจอไอ้ปืดหรือไม่สำคัญแล้วตอนนี้ สำคัญที่หลักการว่า ป.ป.ง. นี้ควรจะเป็นอิสระหรือควรจะถูกอยู่ภายใต้เงื้อมมือของรัฐบาล ถ้าไปอยู่ใต้เงื้อมมือของรัฐบาลเผด็จการ ไม่ว่านายทุนหรือทหารหรือป็นหรืออะไรก็แล้วแต่ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่ดีทั้งนั้น ถ้าเผด็จการชุดนั้นลูแก่อำนาจ

นายการุณ ไสงาม : นั่นเป็นเรื่องที่เราจะศึกษาต่อไป

การมีส่วนร่วมของประชาชน

สมบุญ ๘/๒

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น : เพราะฉะนั้นฝากท่านว่าช่วยหาข้อสรุปตรงนี้ว่า
ป.ป.ง. ควรจะเป็นอิสระหรือควรจะเป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา : ดิฉันดีใจที่เกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้นมา เพราะเมื่อ
เกิดเรื่องขึ้นมาประชาชนได้รับรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในบ้านเมืองนี้ เราอยากจะมี การเชื่อกันว่ามี
มีการสั่งการจริง ต่อไปนี้เจ้าหน้าที่หรือข้าราชการนี้สามารถหยิบเรื่องนี้ขึ้นมาเป็นตัวอย่าง
ได้ว่าทำไมได้ อะไรที่สั่งที่ขัดต่อกฎหมายให้กระทำการที่ขัดต่อกฎหมายไม่ถูกต้องตาม
ระเบียบการแล้วจะเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้นมาเป็นตัวอย่างซึ่งสามารถถ้าเจ้าหน้าที่ฉลาดและ
ไม่เต็มใจทำ หยิบขึ้นมาสามารถที่จะบอกได้ว่าเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้นมาทำไมได้ เป็นตัวอย่าง
ที่ดีสำหรับเจ้าหน้าที่ในการที่จะไม่เป็นเหยื่อหรือไม่ยอมเป็นเครื่องมือในการกระทำใด ๆ ซึ่ง
ผิดกฎหมาย อันนี้เป็นตัวอย่างที่ดี แต่อยากเตือนคุณการุณและท่านประธานคณะ
กรรมธิการอย่าใช้การุณมาก รักษาบุคลากรไว้ นาน ๆ มีนักสู้อย่างนี้ทีหนึ่ง

ประธาน : ที่ท่านนิพัทธาพูดนี้ก็ตรงกันกับเจตนาของคุณการุณ เจตนา
เพื่อที่จะให้เป็นตัวอย่างว่าข้าราชการจะต้องยึดหลักการ ไม่ใช่ใครสั่งอะไรก็ทำ
เพราะฉะนั้นที่ส่ง ป.ป.ช. นี้เพื่อให้เป็นแบบอย่าง และวันหลังข้าราชการจะได้ระมัดระวังว่า
ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองเขามาแล้วเขาก็ไป เพราะฉะนั้นจะต้องระมัดระวังยึดหลักการเข้า
ไว้ จริง ๆ แล้วท่านรองฯ การุณร่างแล้ว จดหมายถึง ป.ป.ช. อยู่นี้ เพราะว่ารूपการมี
๒ ข้อเท่านั้น ๑. สั่งจริงไหม ๒. สั่งแล้วเป็นไปตามกฎหมาย แปลก ๆ หรือเปล่า
ผิดกฎหมายไหม ถ้าฟังได้ว่าแปลก ๆ เราไม่ได้เป็นคนตัดสินว่าผิด ไม่ผิด ก็ส่งไปให้คนที่
หน้าที่เรียกเขาได้ทำไป เพราะฉะนั้นที่คุณการุณร่างมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ต้องเครียด
ด้วยความชื่นใจที่เราไม่ได้สรุปว่าผิด แต่เราบอกว่าน่าจะมีปัญหา เพราะฉะนั้นให้
ป.ป.ช. ทำ

นายการุณ ไสงาม : ที่จริงถ้าท่านฟังข้อสรุปของผม ส่งถึงผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาก็มีครบถ้วน ส่งถึง ป.ป.ช. ก็ครบถ้วน และเอกสารที่พร้อมที่จะนำส่ง
เอกสารแนบก็ได้มีระบุไว้แล้วว่า ๑ คืออะไร ๒ คืออะไร และบันทึกการประชุมทั้งหมดที่มี
อยู่ที่นี้ ที่ท่านผู้ใดกล่าวไว้ประการใดบ้างก็จะส่งให้ทั้งหมด และ ป.ป.ช. จะพิจารณา

การมีส่วนร่วมของประชาชน

สมบูรณ ๘/๓

วินิจฉัยเป็นประการใด จะส่งทางวินัยอย่างไรก็ตามบทบัญญัติกฎหมาย จะส่งทางอาญา เป็นอย่างไรก็ตามบทบัญญัติกฎหมาย

ประธาน : คงไม่เข้าไปนัก จะเชิญวิทยุมาอีกครั้งหนึ่งและวันพรุ่งนี้เราจะ พิจารณาต่อในเรื่องนี้ว่าเราจะส่ง ป.ป.ช. เมื่อไรกันดี เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะมีประชุม กรรมการอีก ทางเนชั่นถ้าเป็นวันหยุดหน้าจะสะดวกไหม ขอ ๘๐.๕ อีกรอบหนึ่ง

นายเทพชัย หย่อง : ผมจะให้คุณอดิศักดิ์ ซึ่งเป็นคนดูแลเรื่องนี้โดยตรงมา เป็นคนให้การ เพราะจะมีข้อมูลรายละเอียด

ประธาน : ได้ครับ และจะดูว่ามีข้อที่ทางท่านเจ้ากรมได้พูดไว้เห็น อย่างไร ตกลงจะเป็นวันหยุดอีก ๘ วัน ถ้าอย่างนั้นผมจะประชุมเรื่องนี้ต่อในวันพรุ่งนี้ใน กรรมการว่าเราจะส่ง ป.ป.ช. และผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาหรือไม่ ซึ่งพรุ่งนี้จะเป็น การประชุมที่สำคัญ ฉะนั้นวันนี้ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

กลุ่มงานขอเลข สำนักการประชุม

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย เจนฤทธิ์ ทองคำผดุง เกิดเมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2522 ที่กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2544

ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2545

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย